

பிஸ்மில்லாஹி.

லா ல் கெ ள் ஓ ஹ் ர் நா ட க ம்.

இ ி ன்

நா ன்.

ம-ள்-ா-ஸ்ரீ, நெ. மதானுசாகிய நகுதா அவர்கள்

கு ம ா ர ச ா கி ய

மு க ம் ம து ந யி ன் ம ரை க் க ா ய்

அ வ ர் க ள லி ய ற் றி

சு ஐ ய்

கு ல ம் க ா தி று நா வ ல ர வ ர் க ள் ப ர ர் லை யி ல்

அ ச் சி ட ப் ப ட்ட ப்ர தி க் கி ண ங் க

சென்னை-இட்டா

பா ர் த் து ச ா ர தி நா யு ன்

அ வ ர் க ள ற ற் ற ம து

ஸ்ரீ ப த் ம நா ப வ லி ர ா ச அ ச் ச க் க ன் ட த் தி ற்

ப தி ப் பி க் க ப் ப ட்ட னு.

MADRAS.

1901

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

சாற்று கவி.

நாகூர்-ம-ந-ரா-ஸ்ரீ.

வ. குலாங்கா திறுநாவலர்

இயற்றியது.

கழிநெழலாசிரிய விருத்தம்.

வங்காளநெடுந்தேயத்தகுசாமென்றகனகரம்வைகிப்பூமி
யெங்கரளவரும்ஜம்ருகிறைமகன்லால்கொஹர்மயலிதயத்தாற (றை
வெங்காளதெயிற்றரவூர்புலிதிரியுங்கடந்தொறும்போய் மெலியாபின
கங்காளநிகரளகத்துவண்மணந்தவரியபழங்கதைமற்றேரர்ந்து (1)

விரும்பாடலிவிரிந்தவதனிபலடங்கப்பண்ணமைந்துவிளங்கமுற்றுங்
கரும்பாடல்வழியொழுதுகீஞ்சாற்றிற்பல்வகையகானமிக்கக்
தரும்பாடல்பலபஃறருக்கணிரைபடறிநிநீஇச்சான்றோர்சால்வீர்
அரும்பாடல்படிமினிதுநடிமினிகாண்மினெனவற்பிற்குற (2)

பாடகமெல்வடிமடவார்நடித்துவகையப்பிப்பார்ப்பார்மிக்கக்
கூடகமொன்றுணராதுதம்பித்துச்சிலாருபக்குரியாய்ஞ்ஞீற்பு
ஆடகமென்றறியாதபுதிதாகப்பரதனந்நாளாண்டிபோந்த
நாடகம்வாழ்மக்கணனிநாடகமாநயஞ்செய்தானால். (3)

* அஞ்சாறுவழியொழுதுகியொருவழியினில்லாமலைவானென்று
நெஞ்சாறுபோகாதுநியதியாரொழுமுருநரானிகழ்த்தவந்தோன் (செம்
மிஞ்சாறுவருத்தகக்காங்கிதுவெனக்கண்டதுவாய்ப்ப விளங்கியோன்
பஞ்சாறுவளுமடியார்மால்கொள்ளமால்கொண்டபண்பன்று. (4)

தளநாகூர்தலைவன்மதாறுசாகிபுதவத்தார்தணையன்முன்னம் (ன்
இளநாகூர்மையடைந்துமுதுநாவாய்வகையிலலியம்பத்தோந்தோ
குளநாகூர்வழிதொருமுத்தொளிர் பொழில்சூழ்பெருக்கீர்க்கிக்குறை
யாதோற்கும், னளநாகூர்முடிமதுநயினாமரைக்காய்ப்புலமைவல்லோ
ன்மன்னே. (5)

* இச்செய்யுளென்பதையும் நிரந்தாஸ்துதியாகப்பொருள்கொள்க.

சாற்றுகவி.

நாகூர்-ம-ரா-ஸ்ரீ,

மு. வெவத்தமரைக்காயர்

இயற்றியது.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஏரோங்குமருசாமெனும்பதியிலரசுசெய்வெஜ்ஞதுபாத்தூஷாவின்
செல்வனெனுலாலரசன்களஹரைச்சேர்தருந்திவ்வியசரித்திரத்தை
ஏரோங்குமினிபசெந்தமிழிற்றற்பல்லன்னவிசைபெருஞ்சூடகமென
வின்புறவிசற்றிபுலகெக்சும்பறப்பினேற்றபுகழ்நாகூரினன்
பாரோங்குபலகலைகருணருநிபுணத்துவப்பண்பினண்பான்புகழ்ப்
பாமஞ்சரியினுபலபலவிசித்திரப்பாமழைபொழிந்தமேகங்
காரோங்குவண்மைக்கரத்துடைமதாறுசாகிபுகனசுவப்புதல்வனாங்
கற்றவரவியந்திடுமுகம்மதுகயினுமரைக்காயனெனுநாவலோரேன

நாகூர்-ம-ரா-ஸ்ரீ,

க. பகிர்முங்கியித்தீண்

இயற்றியது.

கழிசெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மினக்குமீன்கிளர் முழுகவுணீஇயசால்பு
யிரிதிமப்பின்பணிமுடி லாலரசனென்பரன்
சினக்குமீன்பெருகுழைக்கண் கல்ஹர் கூட்டஞ்
செழுந்தமிழின்னிசைபுனைநாடகமாச்செய்பு
வினக்குமீன்படுகர்வளநாகூர்கேள்வி
விளங்குண்முகம்மதுயினுமரைக்காயப்பேர்
மினக்குமீன்கிடந்துலகமிசைஇயவாழ்க்கை
கினைஇபவரயாருமமான நிகழ்த்தற்பாரேல

நாகூர்-ம-ரா-ஸ்ரீ,

பெ. கு. குலம்முகம்மதுசாகிபுமரைக்காயர்

இயற்றியது.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சதலவழ்சேலைச்செழுங்கமலவாவிபங்காளவகுமிசான்மன்னன்
வளாலுஜ்ஞதுசெய்லாலரசுகிளஹரைமணந்தவரலாறதனையே

சாற்றுகவி,

செஞ்சொறமிழின் சுவைநிரம்புபன்னிசையேழ்சிறக்குமோர்நாடகமெ
 ன்ச, செய்துலகமெங்கும்பரப்பினுன்யாரென்றிற்செல்வமுறுநாகூரின
 ன், மிஞ்சுகழாரிலக்கணவிலக்கியமெலா மேவுபொக்கிடவகத்தான்,
 னென்றியொடுபலகவிதைவருவிக்கு முகில்சாகயீதொலிவிந்தபொற்
 றுள, அஞ்சலிசெய்ப்பந்தவிசுவாசனென்னேயனன் றூர்ந்திடுமதாறு
 சாகிபருண்பகமுகம்மதுநய்னீ, மரைகாயனெனுமன்போங் குகவிவ
 லோனே,

நாகூர்-ம-ந-ந-ஸ்ரீ

மீ. அல்லமரைக்காயர்

இயற்றியது,

கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

விதியிலங்கும்பதியகுசாமாநாமன்லால்
 வேந்தரியகௌஹரினைவிரும்பிச்சேர்ந்த
 திதியிலங்குஞ்சரீத்திரத்தைநாகூர்வாழுஞ்
 செல்வமுறுமதாறுசாகிபுகுமாரன்
 மதியிலங்குமுகம்மதுநயினுமரைக்கான்
 வண்டமிழ்த்தேன்புலவர்செவிநிறைத்தன்மானக்
 சதியிலங்குமிராமுறைபிறழாவண்ணந்
 தொகுத்திட்டான்நாடகமாய்வகுத்திட்டானே,

மகுமுதுபந்தர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

அ. முகம்மதுசுல்தான் மரைக்காயர்

இயற்றியது.

கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தவருசாயி நிறைலால்கௌஹர்
 பூங்கொடியைப்புணர்ந்தவரலாறுதன்னை
 கொன்பூத்தவிலக்கண்மா விலக்கியத்தின்
 கொழுந்தேறவொழுசுதா நாவினுலே
 மீன்பூத்தமணிநிரம்பு சோலைநாகூர்
 விளங்கவருமுறுசாகிபுவிண்மைந்தன்

சா ந் ரு க வி.

தென்பூந்தழுக்கம்மதுநயனாமரைக்கான்
சொப்பினுடைகமா கட்டினுனே.

கிருகவ்வுரைர் ம-ா-ா-புரீ,

இராமசாமிசெட்டியார்

இயற்றியது.

ஈழிடுகடிலாசிரியனிருத்தம்.

வளமருவுமுத்தமிழ்ப்பாவலர்களுளங்கனிகூரவளவராட்டெண்
வளமடல்சேரணி வாடுகா கைமுக்கம்மதுநயனாமரைக்கர்னாங்க
வளமகிழ்வாரணப்புவவன் லா ல்கெள ஹர்சரித்திரத்தைவளமுலகால்
வளமதனிற் பெய்யுமுமுதென்னாடகஞ்செய்துவழங்கினுனே.

காகூர் ம-ா-ா-புரீ,

பு. அ. முகியிந்தின் அப்துல்காதிரியற்றியது.

கிருத்தம்.

பவியுற்றவொளிகத்த முடிபெற்றலாக்கெளஹர்

வான்பரிசுணந்தகதைமைய

எழுவுகாக்கைப் பிரானயுக்கொருதாசன்

மருவுமெந்தேர்சேதான்

தீனியுற்றதமிழிலக் கண்கிலக்கிடமெலாந்து

சேர்ந்துபொழிகாளமேகந்

தேயடாகென்க்கவிச தாமபோதெலாந்தருந்

திகழ்நூலகயிலாரிதி

அணியுற்றவத்துவிதவஸ்துநிலையார்ந்தொழுது

மன்பாடகத்தனென்றும்

அருளார்மகாநசா கிடுவெணும்நகுதா

வருந்தவகபுத்திரனா

குணியுற்றராப்புமு முக்கம்மதுநயனாமரைக்

கையநற்குணவிந்பன்ன்

கையினுடைகமா தாக்கினுனாநால்

கூர்பெருமையும்மெக்கிமை.

பிஸ்மில்லாஹி.

லால்கொளஹாநாடகம்.

—(*)—

காப்பு.

கழிநெடி லாகிரியவீருத்தம்.

சீரோங்கும்பங்களாதேயமதைச்சேர்ந்தவஹாஷாமிற்செல்வா.
சேரோங்கவரசுசெயும்லாலெனுஞ்சுல்தானிகுத்தேயப்பெண்ணில்
ஏரோங்கவாழ்க்கைஹந்தமைச்சேர்ந்தகாதையைநாடகமியற்றிப்
பாரோங்கவெப்பொருட்குமுட்பொருளை காப்பாகபணிதல்செய்வாம்

து திக வி.

கழிநெடி லாகிரியவீருத்தம்

நம்மீறசூல்நபிமுகம்மதபூபக்கருமது துமானவியாரநல்ல
செம்பதுமவடிக்களையுமசனுசனூருபயசெழுந்திருத்தாளாதி (ண்டே
செம்மலொலிகுத்தபுகள்பற்பெரியோர்கள் கழல்களையுஞ்சிரமேற்கொ
ஆம்புவியில்லால்கொளஹர்சரித்திரத்தைநாடகமாவறைகுவாமே.

ஆக்கியோன்பெயர்

கழிநெடி லாகிரியவீருத்தம்.

சேலேந்துங்கயத்துடவைசெறிந்திலகுபங்களாதேயமுய்யக்
கோலேந்துலாலரசன்கொளஹரை சேர்காதையைநாடகமாக்கோத்து
மாலேந்தும்படியுரைத்தான்மதாறுசாகிபுதவத்துமைந்தன்சால
வாலேந்துதிருநாசூர்வாழ்முகம்மதுநயினுமரைக்கான்மாதோ.

லால்கொளஹர் நாடகம்.

அவையடக்கம்

கழிநெடி.லடியாசிரியனிருத்தம்.

அண்டமெலாங்கிடுகிடெனவசையும்வண்ண
 மதிர்ந்தொலிந்குமிடியெதிரேயொருசிறீநிள்
 மெண்டரவிரைந்திரைதல்போலுஞ்சுற்று
 மிருந்தமிழினிசையறியாப்பேதையென்போன்
 தண்டமிழாலுகோம்புமிறைலால்கொளஹர்
 சரித்திரத்தைநாடகமாச்சாற்றினென்கைக்
 கொண்டறிஞருள்ளகுறைமுழுதூக்கிக்
 கொள்ளுவார்மனமகிழ்ந்துவிள்ளுவாரே.

மங்களம்

கவிவிருத்தம்.

கங்கைமேவுபங்களமெனும்புகழ்
 பொங்குநாட்டிறைபொற்குழிகொளஹரைத்
 துங்கமாயனைநாடகஞ்சொல்லிட
 மங்களமபெறவேநனிவாழ்த்துவாம்.

தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆகிதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் திவ்யமங்களம். சுப
 மங்களம் ஜயமங்களம்.

அறுபல்லவி.

பொங்குபுகழ்சமுநுதுஷா புதல்வன்லாலேத்தரனுக்கு

மங்

சரணங்கள்.

தா தலங்கல்வாகறகுஜவாஹாஷாமருகற்குச்
 சீதமதிமுகத்தற்குத் தேவகணநாயகற்கு

மங்

மாணுருவெடுத்தவற்கு வரன்பரியைவென்றவற்கு
 பூநவமார்முடியற்குப் புள்ளுரைக்கணங்கினற்கு

மங்

கங்கைநநாயனுக்கு கொளஹர்மணானுக்கு
 பங்களவேந்தனுக்குப் பாக்கியலாலேத்தரனுக்கு.

மங்

லால்கொளஹர் நாடகம்.

தோடையம்.

கலிவிருத்தம்.

வண்டணிபொழில் சூழும்பங்காளம்வாழ்
கொண்டல்லால்நற குயின்மொழிகொளஹரைக்
கண்டணைந்த கதையெனுநாடகம்
விண்ணரைத்திடத் தோடையம்விள்ளுவாம்.

இ-ம்-நாட்டை-ஐம்பைதாளம்.

மானிலமுற்றுமோர்னமிலாதெழின் வானெறியுற்றிடதாரைசோச்சிய
நான்மலர்ப்புயத்தானுயர்லால்கொளஹர்நாடகத்தைச்சொலவே- ஆ-ஆ
வானிலமும்பலதானமமைத்தெழுமானவரம்பில்சீரானபரபர
மோனவருட்டுறைமுரைபரஞ்சுடர்முதநருணற்றுணையே ஜெயஜெய

ஆதவனைப்பொருந்தினெனவருமா துலர்கட்கொருவாதநறுந்தரு
நாதனைனச்சொலுசாதகன்லால்கொளஹர்நாடகத்தைச்சொலவே ஆ-ஆ
சீதமுகிற்குடைமீதிலுலாவிய சேதனவேதமறைப்பொருளாகிய
பூதவமேதகுமாநபிராயகர்பொற்சரணத்துணையே ஜெயஜெய

மாரன்மருளெழிலாரணுயிர்களில்வாரணுலகதிகாரணுரங்கொளு
நாரணயிற்கரவீரியன்லால்கொளஹர்நாடகத்தைச்சொலவே. ஆ-ஆ
சூரியனிற்பொறிபேரர்நதிப்புனல்சொர்தலிலாதழைவீரரொளியிரு
சீரியரில்மெனுமுரதுவாயிலர்சேவடிக்கட்டுணையே ஜெயஜெய

வாசவனைநிகர்போசவதிவிச வாசனுலகுளர்நேசனுறும்பக
நாசனருள்விழித்தேசணிலால்கொளஹர்நாடகத்தைச்சொலவே-ஆ-ஆ
மாசவமீறுலகாசைதெறுந்தவவாசனைவீசொலிமார்களினுசறு
பேசருமோசமகற்றியதேசொளிர்நேரடிக்கட்டுணையே ஜெயஜெய

கட்டியக்காரன் வருதல்.

விருத்தம்.

செய்யதாமரைத்தடாகஞ் சேர்ந்தபங்காளநாட்டில்
உய்யவேயரசுசெய்யு முயர்புகழ்சம்ருத்ஷாவின்
துய்யநல்லரமனையைத் துரிதமாக்காவல்லெய்யக்
கையினிற்றடியுங்கொண்டு கட்டியக்காரன்ஊந்தான்

லால் கௌண்டர் தாடசம்

தரு இம்-கருட்டி-ஆதிதாலம்,

பல்லளி.

கட்டியக்காரணுபலந்தான சமரு தலூவாவில்

கட்டியக்காரணுபலந்தான

அருபல்லளி.

கட்டியக்காரணுபலந்தான கணத்துக்களைத்தலூபலம்

பட்டினத்தையானசமருது பாத்துலூவியிலவாயிலகாகும் கட்டியக்

சாணகங்கள்.

மெய்திசுட்டையிலிணக்க மேல்தலைபாசைகதுலக்கக்

ககரிக்வேளளித்தட்டின கண்டவெல்லவாங்களைக்க

கட்டியக்

துட்டர்கொல்லாமல் துடுக்கையிலசமுதுக்கி

பட்டினத்தேரக்கெச்சரிககப் பாத்துலூசமருதுலாயில்

கட்டியக்

சுந்தேயல்கொல்லாரகொல்லாம் குலைநறகடுங்கிடவே

வெற்றிடபாதுலூவகொலூவில் வீரவாணலித்தகாக்க

கட்டியக்

கட்டியவசொல் எச்சரிக்கை.

விருத்தம்.

வானூகமுடிபற்றிவெண்ணெழுதியத்தலூசுடா கிபதியாகியோர்

மகிழ்வாசினறக்கதுமல்பாநமுடி கொள்ளவர் கக்காக்கள தியானூர்

துானூக்கமாற்றுகளடிபணியளிச்சகாரகிபதியாகதரும

வாதாவென்பபயாதேயோக்கரித்தெரிதவருதுமேலுமோங்கக்

கானூக்குப்பிரிதுவாகணியிலுக்கற்றோர்கள் புடையோங்ககடனக்

காரிகககரிதுபுறமுே வங்கிப்பங்கானக்காவலர்க்கரசனாக (மீது

தீவிரவசுமுறையின்கொக்கானூக்கதுஹவூமின்சிம்மாசனத்தின

கிகேழாங்கசமுதுபாத்துலூவருகிரூர்கெரிவிக்கவெச்சரிக்கை

சமருதலூ கொலுவுக்கு யருதல்.

விருத்தம்.

சேவணிகாதகடாகஞ்செய்யுப்பக்காளகட்டின

பாழனி அயலூவொன் னூபதி தனக்கரசரான

வேளணிசமுதுலூவும் வெற்றிமாலையினூட்டெசெக்

கொவணிக்காரிபாசாரைக் கொலுயினிலயருகினருகே.

திபதை-இ-ம்-பூரிகல்யாணி மீசாதாளம்.

கண்ணிகள்.

சிந்திக்கொள்வங்காளமென்னுந் தேசமாளுந்ராஜராஜன்
பார்த்திவரடிபணியும் பாத்துஷாசம்ருதும்வந்தார்.
பச்சைரத்னக்கிரீடமின்ன பக்கத்தில்காமரை துன்ன
வச்சிரப்பதக்கம்மின்ன பாத்துஷாசம்ருதும்வந்தார்.
மாத்தாபியங்கியும்பூண்டு மந்தரவாளுங்கையிற்கொண்டு
வாத்தியமுழங்கக்கொலு மாளிகையில்கவந்தனரே.
கையில்லையாழிசூட்டிக் காலினில்கவுசுமாட்டி
வையம்புசமுஞ்சம்ருதுபாதுஷா கொலுவில்வந்தார்.
வெற்றிமாலையாகணிந்து வீரகண்டாமணிபணிந்து
கொற்றமேன்மையோங்கியசெங்கோலுடன் கொலுவில்வந்தார்.
காட்டியங்கன்சுற்றிவரக்காவலர்க்குப்பயிவரச்
சுட்டமாமத்திரிகள்சூழ்ச்சம்ருதுபாத்துஷாவந்தார்.
நங்கைமார்தடனமாட நாவலர்புகழ்த்துபாட
சங்கையாக்கொலுவின்மீது சம்ருதுபாத்துஷாவந்தார்.

வந்தருதுஷா சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

பத்தியாவாபில்காக்கும் பலத்தகட்டியமேகேளாய்
சித்திரவனப்புவாய்த திருமனையிடத்திற்கென்றென்
புத்திராத்நமான புரவலன்லாயின்று
மெத்துடனழைக்கேனென்று விளம்பியேவரச்செய்வாயே

லாலாசன் கொலுவுக்குவருதல்.

விருத்தம்.

திருமலர்ப்பொழிற்பங்காள தேசக்கையாளுகின்ற
மருமலர்ப்புயத்துசம்ருத் பாத்துஷாமைந்சரான
தருமன்னைத்தியாள சற்குணமுடையவீரம்
பெருநும்லாஸ்பாத்துஷாவும் பெருமையாக்கொலுவில்வந்தார்.

சரு-இ-ம்-நாதகாமக்கிரியை-அல்லது-லலத்-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

ஷஹசாதாகொலுவினில்வந்தாரே பாத்து
ஷாலாலெனும்பேர் தரித்தாரே.

அதுபல்லவி.

தாதணிபுயமகுடாதிபரமிதொழ தாத்கிரியாளுந்திறத்தாரே
பாத்துஷாலாலெனும் பேர்புனைந்தாரே

ஷஹ

சரணங்கள்.

மணிமகுடாதிசுளிலங்குந்தமானிராஜர்பயந்தடங்க (ந்தாரே
பணிசெய்யாடவரிருபக்கத்திற்குமுந்துவரப் பண்பாக்கொலுவினில்வ
பாத்துஷாலாலெனும் பேர்புனைந்தாரே ஷஹ

பெண்ணாச்சனமெடுத்தோர்களிவர்பேர்சொல்லக்கேட்டலைவார்கள்
விண்ணாட்டரம்பையரும் வேண்மதன்பாணத்தால் விரகமகிடவுதித்
தாரே, பாத்துஷாலாலெனும்பேர் தரித்தாரே ஷஹ

அழகில்மன்மதனிவரடியைக்கண்டே யமரர்கம்பகம்புகுந்திடவே
கழலாதிசேகமீட்சணிகைகளைநீந்து கனமாக்கொலுவினில்வந்தாரே
பாத்துஷாலாலெனும்பேர்புனைந்தாரே ஷஹ

லாலரசன் போற்றிசெய்தல்.

விருத்தம்.

பவம்பொறுத்தென்னைக்காக்கும் பரம்பொருட்சுடரேபோற்றி
நவமகுமுதுபாத நனினங்கள்போற்றிபோற்றி
அவமறுத்தோழர்மற்றை யவுலியாவடிகள்போற்றி
தவமிருந்தென்னைப்பெற்ற தந்தையேபோற்றிபோற்றி.

ஷம்ருதுஷா வினாதல்.

விருத்தம்.

தவமிருந்தின்றுவென்றன் மனையனையாசீர்வாதன்
சுவனநநபிசென்மாறுச் சருதிபோனடக்கின்றயா
பவமுறும்வினைகளைத்துப் பலனுறுஞ்செயல்கள்செய்து
நவமுடன்வருகின்றயா நகர்விசாரணை செய்தாயா.

லால்கொளஹர் நாடகம்.

லாலசன் விடையும் வினா, கனம்

விருத்தம்.

தற்பரங்கிருபைபெற்ற தந்தையேநபியுல்லான்
சொற்படியிதூரான்மட்டும் தூய்மையாடந்தவந்தேன்
நற்பதிநமதுதேய நகர்விசாரணையுஞ்செய்கேன்
பொற்புடன் றுயிலவேண்டும் புகழ்விடையருள்வீர்போற்றி.

சம்ருதுஷாவிடையருளுதல்.

விருத்தம்.

நயங்கொளுமகனையுன்ற னல்லாமனையிற்சென்று
வயங்கொளுஞ்சிவப்பிரத்தின மணிசப்ரமஞ்சத்தேயிச்
சயங்கொளுமெண்ணத்தோடு தனியனை வணங்கியிங்
கயங்கொளத்தூயிலவாயென்றன் சண்மணியானமைந்தா.

க விக் கூ ற் று

விருத்தம்.

மதியிருபாத்துஷாவால்மகிழ்ச்சியாய்க்கொ லுவில்வந்து
பதிவிசாரணைகள்முற்றும்பரிவுடனடத்திமுத்தின்
சுதைகொளுப்பரிசைகீது தூயில்கொள்வான்வேண்டிச்செம்பொற்
கதிர்விரிசப்ரமஞ்சக்கட்டிலிஹங்கினுனே.

இதுவுமது.

கட்டிலில்பாத்துஷாலால்கண்டியில்கொள் ளவிப்பான்
கட்டில்லாவழிசுவாய்க்க வான்பரிகொளஹரென்னும்
அட்டபாகினியசெஞ்சொலையிழைக்கினுமீதிவ்
திட்டமாததேதான் றும்வா றுஞ் செய்கையுமுறைசெய்வானே.

கொளஹர்வருதல்.

கொச்சகம்.

காலடிகண்டோர்கொல்லாங்காமமயலால்வாட
சாலபணிக்காமதனுத்தத்தளித்தத்தள்ளாட
ஏலமணிலாலேந்தலின் பசுகங்கொண்டாட
வாலசந்த்ரகொளஹர்பரிவந்தார்சபைமீதே.

தரு இ-ம்-பந்துவராளி-மீசுர தாளம்.

பல்லவி.

ககிர் தவிக்சித்தே தாகைவந்தன ளே-சொளஹரெனுபா
ககிர் தவிக்சித்தே தாகைவந்தன ளே.

அதுபல்வளி.

கிந்தவிசிகிதேளாகவந்தான் கருணபூஷணியாகதடனே

தகுந்ததாசுதிதவிதமகரி

தளங்குதாலெனத்தளங்கவலங்கிர்த

(சுகிர்த)

சுரணங்கள்.

நாடலணியினொளி தளகளைந்நிடவே-முதமீதிலணிககை

நாடங்குமணிவொளிபளபளென்றிடவே

பழமமாப்பணிதகதகென்றிடபசியகாதணியினுமினென்றிட

கதிவொள்காலணிகவகடுலென்றிட

கதமபவாசறேகமகமென்றிட

(சுகிர்த)

திக்கொலாவிமாருமிக்கவிக்கொளவேகணையாழியூண்டு

தேவதேவரெலாமயங்கிடவே

கைக்கடகமொடிந்நனசரிக்கரயித்தகமுலைமீதிதுக்கிடுபொயனி

கக்குமிருசிறகுச்சுமெதுரிக

ரொக்குமெனசொலமிக்கவயங்குகொளும்

(சுகிர்த)

கொஞ்சுகிள்ளைகளைஞ்சியோடிடவேமயிலினங்கள்

கூசிக்காவனமீதிடலகிடவே

அஞ்சராணகடந்நுவிழிகளின்மிஞ்சவஞ்சனஞ்செஞ்சொலொடுமிசு

கொஞ்சராசபரஞ்சிமிடையிழை

வஞ்சிபெனநனிர்ஞ்சிதமுடனே.

(சுகிர்த)

இதவுந்த.

சரு-இ-ம்-தொடி-மீகரதாளம்-

பல்லளி.

காணொகளைஊரொணுமாகாயம்பெற்றெனழில்

காணுலங்கிடமுடனே

அதுபல்லி.

வானமோகத்தரூபியுயிசு

மதிமந்தரவெழிலிந்தான்முனஞ்சககரமுடனின்ப

தானகடனம்புரிபரிகளுக்கரசியென

றகுசிற னுரைபகர்வதழகல

இகபராஜிகளறிவரேயென் றும்

(நானே)

சாணய்கள்.

சூருவிந்தசிவப்பென தினிதழின்பூன் றன்

சூணமிழந்ததேதாக்கியெனயிரி னுலகின்பீழ

மருவியதினுமந்தமேலோசா வரவிட்டை

மற்றவநிக முற்றவலங்கிர்த

சீற்றவெனச்சொல வழ்றமகிமைகொள்

(நானே)

இந்தரலோகத்தினுள்ள ஆணிமுத்தினம்

இலங்குமென துபல்லிவெளியைக்கண்டேயினி

சொந்தமல்லவினிட மமக்கெனக்கருதியே

துவளுங்கடலினுள் கவையுடனமிழ்த்

துவகையிழந்ததென. ரெவருஞ்சொலவரும்

(நானே)

வாலசந்திரனெனதுதிரேகவழி

சரந்தைக்கண்டொறுமறு வாலமறைத்துக்கொண்டு

பூலோகபனிதம்பல் கர்லங்கடத்தவென்றன்

பொழிலினலறி தவல்குசொளித்திட

சூழலணியணினிந்தெழிலுடனேவரும்.

(நானே)

கொலூர் பூக்கொய்தல்.

விருத்தம்.

வந்திடுங்கொலூர்நாணு மலர்பலகொய்வாள்வேண்டிச்

சொந்ததேதாழிகளோடுகிச் சனைமலர்கொவிற்சென்று

சந்திரபுகத்திலேவரவை ததும்பிடத்தேடியோடிப்

பந்தெனுமுலைஎளரடப் பன்மலர்க்கொய்கின்றாசீள.

திபதை-இ-ம்-நாதகாமக்கிரியை-அல்லது-ஸலத்-ரூபகநாளம்.

கண்ணிகள்.

சேடிடேயோடிமலர் தேடுவல்லாராய்வாராய்வாராய்
 கூடியின்பாரமலர்கொய்குவேன பாராய்பாராய்
 தீங்கென்றென்முமகம்கே குவியுந்தீவ்யமலர்ப்
 பங்கயந்தன்னைப்பறிப்பேனிதோபாராய்பாராய்
 அங்கைக்காற்றோமெனவே பங்கமுறுஞ்செங்காந்தன்
 மங்கையேசண்டுபறிப்பேன்மதி பாராய்பாராய்
 சொல்லக்கூடாதழிந் முல்லையைப்பார்த்தேனதோ
 பல்லைக்கண்டோடினுங் கொய்வெனதைப் பாராய்பாராய்
 வல்லியேசேளென்றென்வாயைக்கண்டதோவெட்கமுறும்
 அல்லியைக்கொய்திட வல்லோசரிபாராய்பாராய்
 சூங்குமத்தாரணி கொங்கைக்குப்பயந்தேகுழையு
 நங்கையேகொங்கரும்பை நான்கொய்வேன் பாராய்பாராய்
 இங்கெனுந்திக்கிணையன் நேயுயரத்தேகிமமை
 டொங்குவாசம்மகிழும் பூக்கொய்வேன் பாராய்பாராய்
 நாடிநான்கொய்தமலர் தம்மைநற்பந்தாப் புனைந்தே
 ஆடலாந்தோழிகளே யன்புடன் வாராய்வாராய்

கௌஹர் பூம்பந்தாடல்.

விருத்தம்.

மணிமுடிமதனைப்போலும் வளரழகொருங்குபூத்த
 திணிமனக்குமரெல்லாந் தெளிக்கருப்பலேகொள்ளப்
 பணிபலகமந்துவீங்கும் பருமலைப் பாங்கிமாரோ
 டணிபெறக்கௌஹர்பூம்பந் தாடிடத்தொடங்கினுளே.

திபதை-இ-ம்-பைரவி-சாப்புநாளம்

கண்ணிகள்.

மைக்குமுல் வண்டிசைதா துபடிந்தமலர்க்கொசரிந்தாட-இழை
 கைக்குமந் துல்பலிச்சுமைகொண்டு கலங்கிமெலிந்தாட-வளர்!

எக்குவமும்பொருவாதமுலைத்துணையேரோடுநின்றாடயிரு
 பங்குவமாதரசாகிய கொளஹர்பொற்பந்தகொண்டாடினளே,
 சங்கொலிபொங்கியபங்கயமென்கைதளர்ந்துசிவந்தாட-குளப
 பங்கிலுலாங்கயல்வென்றிடுவாள்விழிபாய்ந்துபுரண்டாட-அரி
 முங்கியகாலணிபல்விதவோசைமுழங்கவிருந்தாடகொடும்
 பங்கயிலாதுயர்கொளஹரெனுந்திருபந்துகொண்டாடினளே
 சூரியலோடவெருட்டியவேய்பொருதோளணியின் றூட-தள
 வாரமெதிர்ந்தவாள்வீரமதோடவராண்மையைவென்றூட-பல
 பாரதிபோல்வருங்கொளஹரெனுங்குயில்பந்துகொண்டாடினளே
 அந்தரலோகவரம்பையமார்க்கொருந்திலகம்மெனவேவருந்
 சுந்தரமாதரசாகியகொளஹர்துளிர்ந்தபைங்காவதிலேமுழுச்
 சந்திரவிம்பமுகத்துடைசேடியர்தான்மகிழ்கூர்ந்திடவேமலர்ப்
 பந்தெனுமாமுலைப்பந்துகுலுங்கிடப்பந்துகொண்டாடினளே.

க வ ி க் கூ ற் று

வ்ருத்தம்.

பரிக்குலமாதுகொளஹர் பசியபூங்காவனத்தின்
 மருக்கமழ்ப்புப்பந்தாடி வருமயர்நீர்வான்வேண்டி
 அரிக்கினர்ரதன்சப்பிரமஞ்சத்தினணையிற்சாய்ந்து
 வரிக்கணினிமைகண்முடி மகிமையாத் துயில்கின் றுளே.

இதுவுமது

தூங்கிடகொளஹரிப்பால் சொல்லருமழ்குவாய்ந்தே
 ஓங்கியபரிக்கள்சாதி யொண்டொடியநேகரா க
 ஆங்கொன்றாக்கடிச்சேர்ந்தே யாகாயமார்க்கமாகத்
 தீங்கிலாச்சிவையிந்திதுச் சிறப்புடன்பறந்துவந்தார்

பரிக்குழாம்வருதல்

திபதை-இ-மீ-நாதநாமக்கிரியை-பிசுர தாளம்

க ண ணி க ள்,

வந்தார்பரிஜாதிப்பெண்கள்வாருடனேவாலரண்மனைகொள்
 இத்தாரிசுறையிரித்தேயொளியெங்குந் துலங்கப்பரந்தழகா

கல்லார்மனம்போ லுங்குமுல்கா னுமமுன்றும்பிறைபோ னுதலும்
 வில்லார்புருவமதன் கையின் வில்போ லும்வேற்கண் விளங்கிடவே
 வள்ளைச் செவிகண்மின்ன என்னைவா திக்குமுக்குமணிநகையுக்
 கின்னைக்குவினமொழியுந் துகிர்க்கொம்பெனக் கீழ்மேலிதழிலங்க
 கன்னந்தெளிந்தெடுத்தகண்ணாடி யைப்போ லுங்கதிர்மதிய
 மென்னு முகத்தழகுக்கமுதேயந்தகமுத் துமிலங்கிடவே
 வேப்போற்றிகள் தோ னும்யாழைவெட்கப்படுத்தியமுன் கைகளுஞ்
 சேய்கரந் தளாமகக்கைவீரல்செம்பவளக்கொம்பென துலங்க
 மதர்கொண்டகோகையும்போசக்ரவாகமோவட்டோமணிச்சிமிழோ
 இதுதா னுவமையெனசொலற்கேலா முலைகளிலங்கிடவே
 மதன்கைக்கண்ணெயெனவேவயிற்றூர்மயிருமாலீவையகடும்
 பகவஞ்சிக்கொம்பிடைபுஞ்சிறைபண் மணியுஞ்சுடர்பாய்ந்திடவே
 மாரணரண்மனை யாமல்குல்வாயினிவூட்டியவாழையென
 நூருஞ்சொலுந் துடையுமலவன்னேர்முழந்தாளழகுபெற
 தகவுமவராவினைப்போல்கண்ணக்கா லுந்தராசின்பரடுகளும்
 பூவாரும்புத்தகநேர்நரும்பொற்பதவற்புதமேபொலிய
 மயிலகட்டமேபறந் துவரும்வாருபோலாலுப்பரிக்கையினில்
 துயில்போ தவனழகைககண்டு கந்தரமாயங்கிறங்கிடவே.

பரிகளொருவரோரொருவர்கலந்தாலோசித்தல்

விருத்தம்

வந்திம்பரிக்குழாங்கண் மன்னன் லாலழகைக்கண்டு
 கந்தரமுடனிறங்கிக் துணைவிழிகுளிரநோக்கி
 இத்தமன் தனக்கியைந்த வில்லவளநிகீனாவாழும்
 அந்தமாரகௌஹர்நானென் தவர்களுண்மதித்தாரன்றே

இதுவுமது.

மதித்திருவரையுநீரில் வைத்தொருகடிகைநேரங்
 கத்திடப்பார்ப்போமென்று கண்ணியர்சிலபேர்கொல்ல
 இதத்தொடுங்குட்டிலோடே யெடுத்திடென்றெடுத்துகளஹர்
 கணநதிருபினையிலவைக்கத் துரிதமாவாரம்பித்தார்

கவிக்கூற்று.

விருத்தம்.

கட்டிலோடெடுத்து கொளஹர்கண் தியில்வனத்தினீலந்
கட்டிலினருகேவைத்துக் கன்னியரயலிலேகி
எட்டவோரிடத்தினிற்ப தெவர்களுமறியாதுற்றுந்
திட்டமாவிருப்பவிப்பால் செய்தொழில்செப்புவாமே.

லாலரசன் புலம்பல்.

விருத்தம்.

நங்கிவைநடந்தபின்னரெழில் பெறும்பாந்துஷாலால்
துங்கியவிழிதிறந்துசுதைமணிமாடநோக்கித்
தீங்கிவைவினைந்ததென்னத்திகழுநம்மனை யெங்கென்ன
எங்கியேமனங்கலங்கியிறைவன்பாற்புலம்புலானே.

திபதை-இ-ம்-காமபோதி-மீசரதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆதியேயருளிறை சோதியே	யெனக்
காதாரம்வேறில்லை நீதான் கெதியருள்	
நீதியேநெறிமுறை வீதியே	யென்றன்
நித்திரைசத்துருவாக லபித்ததோ	
நடெங்கேநகர்மனுதானெங்கே	யென்
ஸூஸூவலங்கீர்தாமானவரணுறும்	
வீடெங்கேவிதியர்க ளீடெங்கே	யென்றன்
வெற்றியெல்லாமெங்கையோநான நிகிலேன்	
இந்தக்காவனமதிவ்வந்தவா	றஃ
தின்னனிதமென்ற நறிகிலேனென் செய்வேன்	
தந்தைதாய் தமர்தேடுவார்களே	செல்லுந்
தானமீதென்றறியேனா நானென் செய்வேன்	
காரணாகதிபரிபூரண	விந்தக்
காவனம்விட்டென்றென்றாய்தந்தைபாற்செல	

லாட்டுகளெற்றநாடகம்.

அப்படியுரைப்பதழ கன்றெனையனைந்திடுவீர்
எப்படியுமென்றே யிரங்கிக்கரைந்துரைப்பாள்.

திபதை-இ-ம்-சங்கராபரணம்-மீசுரதாளம்.

கண்ணிகள்,

பாராளுந்துரையேயுன்றன் பத்தினியாயிருக்கச்
சீராயாசைகொண்டெனென் றனையின்றுசேர்வாயென் னுரையே
தாராரும்புயமேயென் றனமீதிலேபொருந்தக்
கூராக்கட்டியனைத்தொருமுத்தங்கொடுப்பாயென் னுரையே
சூழிம்பூவாடுமுன்னே சரிசூழல்தொங்கலுலருமுன்னே
கூடியெனைபனைநீன்றொரு முத்தங்கொடுப்பாய்கந்தரனே
நாடனசம்பனமுத் தரணசரத்தொழின் முழுதுத்
கூடகமின்றியென்றோடுபுரிந்துநீ கூடாய்கந்தரனே
மட்டிலாதாசை பெரங்கினின்றுவாடுந்தமியாளின்
கட்டிக்கணியிதழைக்கறிப்பா யென்றன்காமசவுந்தரனே
அட்டிசெய்யாதேயினி யென்றனசைக்களவிலையே
கட்டியனைத்துக் கலவிசெய்வாயின்ப காமசவுந்தரனே
மஞ்சத்தின்மீதெறிக் துணில்வாரிக்கனைந்தெறிந்தே
கொஞ்சிக்கொஞ்சியபரஞ்சியென்றெனைக்கூடிடுவாய்துரையே
வஞ்சியிடைநெளியகையில் மார்பிணையேபிதுங்க
அஞ்சாமல்கெஞ்சினபேர்தும் விடாமலனைவாயென் னுரையே

விருத்தம்.

கோதையாளிந்தவாறு கூறிடபாத்துஷாலரல்
நதென்னபுதுமைநம்மே லிச்சைகொண்டதெனமோனஞ்
சாதித்துநிற்குகொழை சம்மதித்தாடுனன்றெண்ணி
வாதிக்குமையலாலே மறுத்துமேவழுத்துவாளே.

தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வனினைந்தாமசமே

அதுபல்லி.

ஆனனங்காட்டி யென்னருகிலழகாநீழ்க
நானுணைப்பார்த்திருப்பதும் ஞாயமோசொள்

ஏனினந்

சரணங்கள்.

கானலைகீரென்றெண்ணிக் கலங்குமுழையினம்போல்
நானுணையாதுபுலம்புவதென்ன ஞாயமோ.

ஏனினந்

அன்னமென்னடையெக்கண்டே யருகில்வாநமோபாராய்
இன்னமனமிரக்காததேதே குண்ணுளனே.

ஏனினந்

சன்னைகாட்டிம்பெண்களைப்போ லெண்ணைநீனைக்கவேண்டாம்
உன்னையல்லாலென்புருட னுண்டோகண்ணுளனே.

ஏனினந்

அம்புவிமிலெண்ணைப்போல் நீயாரையுக்கண்டதுண்டோ
நம்பியெண்ணைச்சேர்ந்தனை யென்னுளுக்கண்ணுளனே.

ஏனினந்

செம்பொற்சரிகைகரவிக்கைசேர்த்துக்குங் கும்பமுலைப்
பம்பரமதைப்பரிந்துபாராய்கண்ணுளனே.

ஏனினந்

முத்துநவரத்தனமணி மோகனமலைமுலைமேல்
பத்தியாயுருளுவதைப் பாராய்கண்ணுளனே.

ஏனினந்

குத்திரமல்லவெனக்குக் கொழுநனுநீயெயென்று
சத்தியமாகிலுஞ்செய்து தாரேன்கண்ணுளனே.

ஏனினந்

இருக்குதில்லையோவெனு மிடையில்சொலிக்குங்கலை
உருக்குதில்லையோநெஞ்சை யுரைப்பாயுத்தமனே.

ஏனினந்

மருவுமலரும்போலே மணியுமொளிவும்போல்காம்
இருவருஞ்சேர்ந்தனைந் திருப்போமனுளனே.

ஏனினந்

மனிதர்கள்வா னுலகில் வாழும்பரிஜாதியைக்
கனவினிலாகிலுங் காண்பாரோகண்ணுளனே.

ஏனினந்

தினமுமுனதாசையால் தியங்கித்தவிக்கிறென்யான்
மணமுவுந்துகாதலைத் தீர்ப்பாய்மனுளனே.

ஏனினந்

லாலசனுங் கொளவறும் மனமொத்தினங்கல்.

விருத்தம்.

பரிக்குலமாதின்வாறு பகர்த்திடப்பாழ்துஷாலால்
 திருக்கிலாத்நலையால்வந்த சீதேவிதனனைக்காலால்
 ஊரத்திடல்பழ்தென்மெண்ணிச் சுகமனுபவிப்பான்வேண்டி.
 மநகமழ்குமுலானோடு மருவவேதலைப்பட்டானே.

தரு-இ-ம-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

(கொள) வாருமென்றன்மணியில் மநனசுகங்கொண்டாட
 மாமதியின்னனே-வாரும்

அநுபல்லவி.

தாரணித்தகுழ்ச்சரிய சாமமணிபொடிபொடிய
 கோரிழையினிடகொளிய நீரென்றே திகேசிக்கவாரும்-வாரும்

பல்லவி.

(லால்) மாதேமதிவதன சுகிர்தவசனவுசித
 மாமயில் கொளளரே மாதே

அநுபல்லவி.

மாதேயென்னையணைவேனென்றே வாதிக்கறாயமையல் கொண்டே
 ஆதலால்நாமிருவருஞ்சேர்ந்தணைவோம்வாராயன்னமே சொன்னமே
 (மாதே

சரணங்கள்.

(கொள)

மன்றல்தொடைவாடுதே மாமதியங்காயுதே
 தென்மலன்லாகுதேகணாளனையென்செய்குவேனானே வாரும்

(லால்)

சுன்றணையகனமுகட்டிலின்றெனதுபுயமமுத்த
 அனநிலைப்போலணநதுசுகங்களை நுபனிப்போமன்னமேவாராப்பாதே

(கொள)

மன்மதனும்சதியுமபோலே நாமிருவருங்கலந்து
 ணைமையாயுன்னையின்மீதுசேர்ந்தணைவோம்வாராயகாவாரும் - வாரும்

லாங்கொளஹர் நாடகம்.

(லால்)

ஜென்மமுள்ளவரையுமுன்போல் தேவியெனக்காருமுண்டோ
இன்பகமனுபவிக்கவிதுசமயம் ஏந்திழையேவாராய்மாதே

(கொள்)

வேளேபழநமுவிபாலில்விழுந்த கதையைப்போல்வந்தீர்
ஆளுமணவாளன்யலா துண்டோவென் னண்ணலேவாராய்

(லால்)

நானேயென்பதழகோ பெண்ணேநா னுன்றன்பூவனையின்கண்ணே
வேளையிதிவேகிச்சாய்ந்துவிழிகள துயில்வேன்மின்னையாளோமா.

க வி க் கூ ற் து

அகவல்.

இவ்விதமாக விருவர்கள்மனமுந்
செவ்வையாயொத்துச் சிலமணித்தியாலம்
ஒருவரோடொருவருவப்புகொஞ்சிச்
சரசமாய்ப்பேசித் தைபலாள்லாலின்
மஞ்சத்திலேற மன்னனுக்கொற்றரின்
மஞ்சத்திலேறி மகிழ்வுடனிருக்க
மறையினிலிருந்த வான்டரியனைத் தும்
இறயினவெணினு மினிப்பொறுத்திடுதல்
சரியலஜவாகி துஷாவித்தறிந்தால்
துரிதமாநம்மைத் துணித்திடுவானென
ஒற்றுமையாக வொருமுடிவியற்றி
சித்திரைபுரிய நிமிடத்திலமந்திரஞ்
செய்தனரந்த சூனத்தினில்கொளஹா
தையல்லால்கட்டிலில் சயனித்துவிடவே
லாலுமாகொளஹர் நங்கையாள் கட்டிலினீள்

மேலினில்படுத்த விழி துயின் றிடவே
 பரிக்குலமா தர்லால் படுத்திடுகட்டிலைச்
 கருக்கினில் னுக்கிக் தேரன் றல்வாழ்ககரின்
 மேலுப்பரிக்கையில வியப்புடன்வைத்துச்
 சாலவேயவரவர் ஜாகைசார்ந்தனரே

கொ ஹர்விழித்து லாலசனைக்காணுமையால்
 மறைவாயிருப்பானென் றெண்ணிச்சொல்லல்.

விருத்தம்

பரி:வினப்பென்கன்பாத் துஷாவரன்மனையகீங்கித்
 துரிதமாய்ஜாகையீது ககழுடன்சேர்ந்தாரிப்பால்
 வரிவிழிக்கரியகூந்தல் மாமயில்கொ ஹரென்னும்
 பரிவிழித்தறந்தலாலேப் பார்த்திலாதரைக்கலுற்றான்.

தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ருபகதானம்.

பல்லவி.

ஆசை காயகாவெனக்
 கழியாதெய்வனம்பதி விருக்கிறா

ஆசை

அதுபல்லவி.

காசினிமீதுன்போல் நேசமணுளைக்
 காணக்கிடைக்குமோ நாணம்விட்டேவாரும்

ஆசை

சரணங்கள்.

போதும்போ துநீர்-இந்தப்
 பூம்பொழிள்மீதொளித்தீர் நானறிவேனோ-போதும்

காதலாகுதினி காலதாமதஞ்செய்
 யாதெனவிரகமதைத்தணித்தா ளுவாய்.

ஆசை

காலமல்லவே-இந்தர்
 ஜாலமெல்லாமென்பாக்காட்டுகிறீதுகால.

கோலாகாலஞ்செய்தென் பால்மயல்முட்டுறீர்
எலாதினிசகிக்க வேலா துலாலெனும.

ஆசை

பாவையா ளென்றன்-மனப்

பாங்கையறிகுறீர் ரீங்கறியேனோவென்-பாவை

ஆவியுநீயுன்ற னாசைக்கிசைந்தநல்
தேவியுநானிச்சயஞ் செம்மலேவாரும்.

ஆசை

கொளஹர்கனவுகண்டோமோவென்றெண்ணி புலம்பல்.

வி ரு த் த ம்.

பதிவிருக்கிறதாயெண்ணிப் பாவையாங்கொளஹர்கூவி
அதிவிதக் காரணங்க ளறைந்திமவ் வரசைக்காளு
திதுகனவ துவோவல்லதியனிணவ துவோவென்று
பதுமையாயெண்ணியெண்ணிப் புலம்பிடத்தவக்கினோ.

திபதை-இ-ம்-உசேனி-மீசுரநாளம்.

கண்ணி.

கனவோநான் கண்டதுவினேவோ
கடவுளேயென்விதியுமிதுவோ.

வஞ்சித்தாழிசை.

இதுவீதியோ வென்னரசனெக்கேயென்றன்
இருவிழிக்குள்தோற்றுநீ னிக்கே
பதிவிருப்பானென்று நினைத்தெக்கே-தேடிப்
பார்த்துமகப்படவிலை யக்கக்கே.

கண்ணி.

அக்கிச்சென்றெக்கே நான்தேடி
அலைகுவேனின்னமேன் மோடி.

வஞ்சிக் தாழிசை.

மோடிசெப்தால்நான்சகிக்கப் போமோ-என்ற
மோகமயற்களவிடவு மாமோ

வாடுதென்றன்மனது பொதுவாமோ-இந்த
கந்தகங்கள் மனனைவிட்டுப்போமோ.

கண்ணி.

போகுமோ பென்பாவங்கோடிப்
புண்ணியஞ்செய்தாலு மோடி.

வஞ்சித் தாழிசை,

புண்ணியமெல்லாம் வீணாகிப்பாச்சே-என்றன்
புரவலனைநான் புலம்பலாச்சே
கண்ணுன்னபேரே தே கண்காட்சி-என்ற
கட்டுரைக்கு மாறுதலாவாச்சே.

கண்ணி க.ள்.

ஆச்சுதென்னுசையற்காலே
ஆகுமோவண்ணலே. லாலே.

வஞ்சித் தாழிசை.

லாலேலாவென்று புலம்பிடவே-உன்றன்
காட்டமஃதாலுநி விடவே
தாலமதினெனையிர் விட்டிடவே-என்றன்
சந்திரகண்டது கனவென்றிடவே.

கொலூர் இவ்வவன்பால் முறையிட்டிப் புலம்பல்.

கொச்சகம்

அன்னமனகொலூரொறு மாயிழைலலைக்கானு
மன்னுயிரில்லாவுடல்பேசன் மாமயலால்வாடிநொந்து
பொன்னையமெனியெல்லாம் பூழ்திபடவேயுருண்டே
என்னவிதயோக மனெங்கேயெனவமுதான்.

திபதை-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதானம்.

கண்ணிகள்.

என்னுசொருவேனென்றன் ஏந்தல்லாலைக்காணுயல்
இதயஞ்சகிக்களிலையே.

யிறையவனே

மன்னோதிமன்னரெல்லா மலரடிதொழும்வாலை
 மகிழ்ச்சியோடென்றுகாண்பேணே. விநையவனே

கண்ணைமூடினான் சுகிர்திமுகமல்லாலமன்
 காண்புதும்வேறென்றில்லையே யிநையவனே

ஆண்ணலீதோவந்தானென்றறிவிழித்திழித்திழி
 ஆறையுங்காண்கிலேனே. யிநையவனே

கொண்டபெண்சாதிதானே கூற்றுவனாவானென்றுக்
 கூறுவதுண்டிலகிலே. யிநையவனே

கண்டுமோகித்திணங்குங் கணவனையென்றனுக்கு
 காலனாகினென்செய்வே. விநையவனே

சித்திரைசத்தருவாய் நீளுலகோர்சொன்னது
 நிச்சயமென்றனுக்காச்சே. யிநையவனே

ஒற்றுமைடல்லபரி ஜாதநமக்கென்றெண்ணு
 யோகோவெனமறந்தானே. விநையவனே

மைக்கண்மடமாளையுன் மணவாளனையென்ற
 வார்த்தையைநம்பியிருந்தே. விநையவனே

கைக்கெட்டினதுவாய்க்கெட்டாதென்றகதைபிந்தக்
 காலமெனக்கேயாச்சுதே. யிநையவனே

வார்த்துமுடித்தகுழன் மண்மேற்புரளவிந்த
 வனத்தினுனின்றபுலம்ப. விநையவனே

வேந்தன்சுகமாயவன் வீட்டிலிருப்பதுவும்
 விரதமோநானறிகிலே. விநையவனே

களஹர்பட்சிகளிடத்து லாலரசனைக்கண்டிரோ வெனவினாதுல்.

கண்ணிகள்-இம்-பூரிகல்யாணி.

அரசன்சம்மந்தவாபங்காள மாளுங் காலம்
 அவாசுதன்லாவென்னைக் கண்டுமீளையாக் காலம்
 புரவலனென்மஞ்சக் கொண்டுபோன காலம்
 பூபதியின்கட்டிலினுன்புரளுங் காலம்
 அருகிலொளித்தானென்றே நானாயருங் காலம்
 அலதிமவின்னைவோவென் குராய்ந்த காலம்
 விரைசேரன்னேந்தோள் தழுவாமெளியுங் காலம்
 மேவுகின்றபட்சிகள் பாலவினவங். காலம்

நிபந்த-இ-ம்-எ-துக்குலகாமபோதி-ரூபக்தாளம்.

கண்ணிகள்.

அம்புயத்திலீற்றிருக்கும் அன்னக்களேவாராய்
 அண்ணலென்றன் லாலினைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா,
 பம்புமொழின்மயிலினக்காள் பண்புடனேவாராய்
 பட்சமுள்ளலாலினைக் கண்டேனென்றுசொல்வீரா
 கொஞ்சபஞ்சவர்ணக் கிளிக்கூட்டக்களேவாராய்
 கோமகனென்லாலினைக் கண்டேனென்றுசொல்வீரா
 பஞ்சரத்துக்கேகுக்குயில் பட்சிகளேவாராய்
 பார்த்திவெனன் லாலினைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா
 கொண்டைகளாட்டியெனுமென் குருவிகளேவாராய்
 கொழுநென்றன் லாலினைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா
 தண்டலையின்மேயந்தவருந் தாராக்களேவாராய்
 ஷடாசாதாலாலினைக் கண்டேனென்றுசொல்வீரா
 கொத்திக்கொத்தின்விழுக்குங் குருவியினக்காள்வாராய்
 கொண்டலென்றன் லாலினைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா
 நத்தியென்றன்பாலில்வரு னாரைகளேவாராய்
 காயகனென் லாலினைக்கண்டே னென்றுசொல்வீரா
 புயனெருங்கப்பறந்துவரும புறவினமேவாராய்
 பூபதியென்லாலினைக் கண்டேனென்றுசொல்வீரா
 வயமலரிற்றேனுகரும் வண்டினக்காள்வாராய்
 வள்ளலென்றன்லாலினைக் கண்டேனென்றுசொல்வீரா.

கொளறுரினஸ்திதியைப்பற்றி தர்திகளாலோசித்தல்.

விருத்தம்.

அரசனின்புகல்வியில்வா நலத்தல்கொண்டழவேசூழ்ந்த
 விரைசெறிதாதிமார்கள் மெல்லியைப்பார்த்துப்பித்தஞ்
 சிரசினிலேறிற்றென்று சீக்கிரத்தரசன்பாலில்
 உரைசெயநாடிநில்லா தோடிடத்தலைப்பட்டாரே

லாற்கொளஹர் நாடகம்.

ஜவாகிறுஷா கொலுவுக்குவருதல்.

விருத்தம்.

இவ்விதங்கொளஹர்பட்சி யினங்கன்பால்வினவலாலின்
பெழ்வறுசெய்தியொன்றுத் தெரிந்திடாதழகவிப்பால்
செவவிதழ்கொளஹர்தந்தை செமமலாஞ்ஜவாகிரஷாதன்
மொளவலங்குழலாஸ்தேவி யுடன்சபைவருகின்றாரே.

தரு-இ-ம-அ-ட-அ-ஆ-தி-த-ள-ம்.

பல்லவி.

பரிக்குலத்தரசர்வந்தார்-ஜவாகிறுஷாவெனும்
பரிக்குலத்தரசர்வந்தார்

அறுபல்லவி.

பரிக்குலபதிமார்பின் மருக்கமழ்மலைதன்னைப்
பதியெனவருபவர் மனம்பதைபதைத்திட
அதிபதியெனக்கெவ ரெதிரியெனவேசொல்லி

பரிக்

சரணங்கள்.

இரத்தினமருடம்புனைந்தே யிருசிறகின்முத்தொளிரவே
இரத்தனகண்டுகையணிந்தே

சித்ரவனங்கிசிகள் சிறைவிரித்தாடுவபோல்
நிகழொளிபளப னெனவேவிழிகூசிட
அகமகிழொடு தனதரண்மணமீதினில்

பரிக்

மனையாளருகில்வரவே மந்திரிமார்கள் பிரதானிகள்
வலமிடஞ்சூழ்ந்துவரவே

கனியிதழ்மடவார்கள் கவரிசாயரைவீசக்
கட்டியமுழங்கிட வட்டதசையிலுள்ள
துட்டர்கண்டுங்கிட விட்டமதாகவே

பரிக்

அரிவைகொளஹரைப்பயந்த அருமைத்தகப்பனைப்பரிக்
கரசாடிகினுவில்வந்த

கிரீடாதிபதி ஜவாஹி றுஷாவெனம்பெரிய
கிரீத்திபெருசும்பரி பார்த்திவளுனென
ஆர்த்திடெஜபதொனி தூர்த்தர்கண்டுங்கிட

பரிக்

ஜவாஹரி ஹஷாஹர் சேஷமம்விசாரித்தல்.

வீருத்தம்.

என்னுரைக்கடங்கிவாழு மென் குலப்பரி காணீங்கள்
 கன்னய பூடனிகினு ககரினிற்சேஷமமாசுப்
 பொன்னெனமனையாளீன்ற புதலவர் ராய்தந்தைமற்ற
 மன்னியகிளைஞரோடு மகிழ்ச்சியாய்வாழ்கின்றீர்

பரிசுலத்தார்கள் போற்றிசெய்தல்.

வீருத்தம்.

அண்ணலேயென்றுமெக்கட் கடியடிவாழையாகத்
 தண்ணருள்கண்ணுற்காக்குந் தகமையாற்குறைகொன்று
 கண்ணரிடா துங்கள்பாத நளிணந்தைப்போற்றிபோற்றி
 எண்ணலரிடர்களில்லா வின்புடன்வாழ்கின்றீரேமே.

கொஹரின் தாதிகள் ஜவாஹரி ஹஷாஹிடம்வருகுதல்.

தமிழ்சை

மண்சிசாரணசெய் துவந்திதிக்காலம்
 வார்பூலேத்தாதிகார் வருகிறார்விரைவாய்

ஓரடித்தரு-ஜி-ம்-காதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதிவாராரே ஜவாஹரிஹஷாஹுகளேரே.

சரணங்கள்.

தாதிவாரார்பதி மாதுகொளஹர்லாவின்
 மீதில்கொள்ளைய வாதையினுலுண
 வாதிகளேமறந் தேதோபுலம்பிய
 பாநகமாகிய சேதியையோதிடத்

தாதிகள்கொஹரின் ஸ்திதியைச்சொல்லல்.

வீருத்தம்.

எங்குலத்தாசேயென்று மிஷ்டகேவதைபோற்காக்கும
 துன்பரேதாங்களீன்ற கபுத்திரிகொளஹரேதோ
 பொங்கியமையலாலே புலம்புறன்புகள் றுலாலால்
 அங்குலத்தறிவிடுக்க னையனேபோற்றிபோற்றி

ஐவர ஹி ஹஷ கொஹராவந்து கண்டுபேசல்.

கொச்சகம்.

முன்னேவிராந்தேதாடிவந்த மொய்தமுலாந்தா தியர்கள்
மன்னனிடம்வந்துமது மாமகளுக்கின்மெதுவோ
வின்னம்வந்ததந்த விதமறியேநாங்கொன்று
சொன்னவுடனேகலங்கித் தேரகையறுஞ்சோலைவந்தான்.

விருத்தம்.

வந்துதன்மகளாங்கொளஹர் மையலால்வாடிச்சிந்தை
நொந்துலால்லாலேயென்று துவன்றமுமேசைகேட்டே
இந்தவல்வினைமகட்கா யெங்கிருந்ததுவோவென்று
புந்திபிற்கலங்கிகொஞ்சம் புழுங்கியேயிதுசொல்லானே.

கொச்சகம்.

பொன்னேயிரத்தவெழிற் புஞ்சமேகொஹரொன
மின்னேவிழிமணியே மேகினியையாளுமொரு
மன்னாமல்லாலென வழுத்துமவிதநானறியேன்
என்னுவிபாத மீதெனக்குச்சொல்லாயே.

கொஹர் சொல்லுதல்.

தரு-இ-ம்-தேடி-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

என்றுகாண்பேடு விதயங்கரிக்க
என்பிராணன் லாலேநான் ஆ.

என்று

ஆறுபல்லவி.

மன்றலார்பூமாலேமேவு மாதிரிப்புயத்தழகே
இன்மெனதுகண்ணினே விட்டேகுதில்லையென்மேகலாலே. என்

சரணங்கள்.

பூரணச்சந்தாமுகமும் புயலிரியப்புரிகாமும்

ஆரமாமணிமார்புமென் னுவியைக்கொளத்தாலுதே. என்று

பூமிலெளியோர்மிடிகள் போக்குமருகண்ணும்பெண்கள்
 ஆவியைக்கவரமுடி மாருரைத்திடுவாரென்லலை. என்று
 அன்னைதந்தையோரோபதி னாயிரக்கண்போதுமோவென்
 மன்னல்லாவழகைப்பார்க்க மாமதிதமொறுதே. என்று
 வாசமார்பக்கள்ளாட்டின் வாழாமன்னுதியர்க்கெல்லாம்
 நேசமகாராஜனும்கிச வாசமனைவாளன்லலை. என்று

ஜாநி றுவா மகளைதேற்றல்.

விருத்தம்.

என்றுலாவரசைக்காண்பே நென்னவேபுலம்பிகெளஹர்
 கந்நினையிழந்தமானபோற் கலக்கிடத்தந்தைபார்த்து
 மன்றலார்மகளைலோக மன்னர்மேன்மையல்கொண்டே
 யின்றரைப்பதுதகாதென நிள்ளமும்புத்திசொல்லான்.

திபலக இம்-புன்னுகவராளி-மீசரதாளம்.

பல்லவி.

பெண்ணரசேமகளை புனக்கென்ன
 பித்தம் பிடித்ததுவோ.

அறுபல்லவி.

மண்ணுலகில்வாழ மாநிடர்மேலரசை
 வைத்துப்புலம்புவ துத்தியோநானின்ற பெண்

சரணங்கள்.

கண்ணிமணிமகளை படத்திற்கலக்காதவோவியமே
 விண்ணமையாமதியே பரிக்குலமென்சிரஞ்சிவியமே
 திண்ணமதாயுன் னுரையிறப்போர்க்கருள்
 செல்வச்சஞ்சிவிய மல்லவோநானின்ற பெண்

மாலிடர்க்குமக்கு முறவேதுமாமகளைமயிலே
 கீரினைத்துப்புலம்பியழுவது நிஷ்ரேமாங்குயிலே
 வானுலகத்தந்தரன் முன்புடனம்புரி
 பாதுகாக்கெவ்விதி யேதெக்கிருந்தது பெண்

பாருறுமானிடமேலாசைகொண்டாலை பதவென்று சொல்வார்களே
 பேருறுமங்குலத்தேதா சொல்லாம்பவசையேசமுயல்வார்களே
 ஊர்வாயைமூடவுலைமுடியாலாமோ
 ஓண்டொடியேகண்டோர் மேன்மோகங்கொள்ளாதே. பெண்

சூரியகாந்தியேனப்பிரபை சொல்க்குமழகியேசீ
 வாரணியாவிடன்மே லாசைகொள்ளத்தகுதியோ இத்தனிதை
 கோருடன்கேட்டிடிற் சீநியேகொஹரை
 சீக்கென் றுரைத்திடிற் பூக்கண் ளீவாழ்வையே. பெண்

கொளஹரின் தாய்க்களைத்தேற்றல்.

விருத்தம்.

தவப்பலனிதுவோவென்று தந்தைகூரிடவேகேட்டே
 யுவப்புடன் பெற்றதாயு மொண்டொடியானேகோக்கி
 நவப்படவினைக்குஞ்செய்கை உன்றலமகளேவிது
 லிவப்பறுஞ்சாதிமான சீயதிவென றுசொல்வாள்.

தரு-இ-ம்- இத்துஸ்தானி-செஞ்சோட்டி-மீளாதராய்.

பல்லவி.

செத்தியோடி யசன்மானக்
 தகுதியோஜாதி யவமானம்.

ஆறுபல்லவி.

அகிதியாருகெப்பெரிமானு மகமுறாதோடியபிமானம். சித்தி
 சரணங்கள்.

சுத்தியானம்மறதியானாய்	சொல்லிபாமைரதியானாய்	
மதியினீனம்முறுதியானாய்	மன்பதைகடேனதலமானம்.	சித்தி
வாராதேயிந்தரவாதேசுந்தர	மாதேமைந்தர்மேன்மோகம்	
இராதேவகொளஹரேபீன	முறுதேதபாரிதேமானம்.	சித்தி
சீகாமாதாசொலுந்திதா	பினுலாகம்லநுந்தாதா	
எதால்வாழ்வாயோதேவேந்	தரனீதேவாதாவதாயானம்.	சித்தி

மதனபாணமுனதமீதே

கதனமாடவிதனமகி

வதனிமோசோதியிலதாசி

வாடுவதோகொளஹரேமாணம்.

சித்தி

கொளஹர் தன்கருத்துரைத்தல்.

கொச்சகம்.

பித்தம்பிடித்தேதோ பிதற்றுக்கிறெனென்றுரைத்த
 ஆத்தனையன்னையென னுசைமணவாளையான்
 இத்தலத்திலையிழந்தே யேங்குவதல்லானெங்குச்
 சத்தபீரமையல்லவென்ன செய்குவன்தாய்தந்தையரே.

கொளஹரின் தாய்தந்தைகளழுது புலம்பல்.

திபதை-இ-ம்-ஆந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

மகளேயுன்றனைப்பெற்று வாணாளள்வரைக்கும்
 வாடிப்புலம்பவைத்தா யென்மகளேமகளே.

இகபரமீதிலுன்போ லேத்திழையாருமுண்டோ
 எந்தயுகத்திற்கான்போ மென்மகளேமகளே.

இந்திரன்முன்னடனஞ்செய் திரும்பெற்றாயென்றே
 என்றுஞ்சந்தோஷமாவே மென்மகளேமகளே.

சந்திரனைராசுதிண்டிந் தகைமைபோ லுன்றனக்குச்
 சனியனென்கிறுந்தானே வென்மகளேமகளே.

கலைப்பார்கலைத்தாற்குறும் கல்லுங்கரையுமென்று
 கவலுவதுடோலிநா ளென்மகளேமகளே.

குலத்தைவெறுக்கவந்த கொலைபாதர்களிந்த
 கொடுமைசெய்தாரோசொல்வா யென்மகளேமகளே.

இளங்கன்றுபயமறி யாதென்பதுபோலெண்ணி
 ஏங்களைமறந்தாயோ வென்மகளேமகளே.

வளர்த்தெடுத்தென்றையிவ் வயதின்மனிதனிடம்
 மழங்கமன்மவருமோ வென்மகளேமகளே.

சர்க்கரையுமாவதுவுஞ் சரியாகுமோவாகாதே
 சந்தேபுணர்நினைவா யென்மகளேமகளே.

இக்குவலயத்தேதார்க்கும் பரிக்குமிணங்கிவிவ
 தெந்தயுகத்திற்கேட்டோ மென்மகளேமகளே
 காலம்போய்விடும் வார்த்தை போகுமோகண்மணியே
 கருத்திலாராய்ந்திவா யென்மகளேமகளே
 பூலோகருடன்பரிப் பூவைபோயினுளென்னும்
 புன்சொல்வழிந்திடுமோ வென்மகளேமகளே
 சான்றோர்கண் முன்னாவிட்ட சாப்ப்பலனோவிந்தச்
 சண்டாளன்செய்பலனோ வென்மகளேமகளே
 ஈன்றபலனோவளர்த் தெடுத்தபலனிதுவோ
 ஏதென்றறிகிலனே யென்மகளேமகளே

ஜவா ஹரி ஹவாவுக்கும் கொள ஹருக்கும் சம்வாதம்.

கொச்சகம்.

தந்தையாதிதாய்புலம்பத் தையலாள் கொள ஹரெனும்
 விந்தைசெறிபெண்மயிலாள் மேன்மேலுமைபல்கொண்டு
 சிந்தைவெந்தலலெனவே செப்புமுரைகேட்டுபிதா
 புத்திகொந்துதர்க்கமிட்டுப் புத்திசிலசொல்வானே.

திபதை-இம்-சகானு-ஆதிதாளம்.

- (ஐ) ஐயோகோவுன்றனையா னனிபாயமாபிழக்க
 தெய்வசம்மதமானுற் செய்வதென்னநான்மகளே
- (கொ) செய்குவதென்னலாலின் திருமுகக்கானோருகில்
 உய்குவதில்லைபினி யுயிர் போய்விடும்பிதாவே
- (ஐ) விடுவிடுப்புத்தியைத்தே வேந்தன்செவியிற்கேட்டால்
 கடுநெருப்பாலெரித்துத் துகள்சாம்பரர்க்கிவார
- (கொ) சாம்பரர்க்கினுமென்றன் ஷஹசாதாவுயிர்கொடுப்பான்
 நம்பயப்பேடாமெறை னாயகனைக்காட்டுவீர்
- (ஐ) காட்டுவதென்னகரு விழிமணியோலே காத்தும்
 வாட்டுகிரய்மனதை மதிக்காமையோமகளே
- (கொ) கூறலோவந்தரத்திற் கொலெறியந்தகன்போல்
 வீழிழந்தேமயங்கி மெலியும்விதமறிகீர்

- (அ) கிரைக்குப்புல்லுருவி கீழேயுனைந்தாப்போலுன்
கிரைக்குலைக்கெவந்தக் திசையால்வந்தாரேனாமகளை
(கொள்) அவனினென்றெனதி னருமைக்காநலனைநீர்
அவமதிப்பாலுரைத்தா லடியாள்மனம்பொருளே
(ஆ) அடிக்கடிக்கலைபந்து மதிசைசெகாண்டெழும்போல்
கதித்துப்பேசினுற்றிள்ளைத் தயவுமெனக்கிராதே
(கொள்) சயலவக்காதல்தவுள் மனையயல்லபிதாவே
தொயாநன்லாலுங்கத்த தேவிசானேபிதாவே
(இ) வாலென்றின்னமுமுரை நவிற்திலுன் கைகளுக்கும்
காலுக்கும்விடக்கிடிக் காவலிலவைப்பேன்கண்டாய்
(கொள்) காலலெயிட்டீட்டக் கணவன்லாலேபோதுமென்
ஆவியுள்ளவரையு மவனைமறக்கேனையா

கொளறாருக்கு விலங்கிட்டுத் தாதிசுளிட்டுத்தொப்பித்தல்.

விறுத்தம்.

புறந்திடே நெளமவார்த்தை மன்னவாசெவியிற்கேட்டுத்
திமங்கிகழிந்தப்பிள்ளை திருவறவிருந்துமென்ன
இறந்திடிலென்னதானென் நிதயத்துட்கோபயீறிப்
புறந்திகழ்கைதியாக்கப் புத்திகூர்ந்துரைப்பானன்றே

இதவுமது.

தாதிசெய்சொல்லக்கொளன் மனையகால்கழுத்திற்கையில்
நீதியாடலாதாலே நீள்விளக்கடித்தேன்கிகள்
வாநொன்றமுரைத்திடாம லெனதுகாவனத்திற்சேர்த்துப்
பாதுகார்த்திவிசென்றும் பயபக்தியாகமாகோ

கொளஹர் கிரையானதை வாலரசனுக்கு
யாருரைப்பாரெனத் தாதிசுளிட்டுத்தரைத்தல்

கொச்சகம்.

காலலசெயுமென்றவுடன் காவனத்திற்குதியர்கள்
மேவுமெழில்செளஹரினை மேன்மைபுடன்வைக்கச்சொல்வான்
வாலசெயுத்தாதிசுளா வின்பமணவாளானென்ற
ஆவியனைவாலரசுக் காருரைப்பாரிள்வியே.

திபதை-இ-ம்-காமபோதி-மீசுரதாளம்.

எண்ணிகள்.

ஆருரைப்பரென்றனருமைக்காவலனிடந் தாதிமாரே-தந்தை
 ஆருஞ்சிறையிருத்திய வனியாயவசனத்தை தாதிமாரே
 பாரிம்பெண்ணையாணுக்காப்படைத்ததென்பாரே என்றன் தாதிமாரே
 அந்தப்-படிநான்செய்ததிற்தீர்த்தக் கொடுமைசெய்திடலாமோ தாதிமா
 கண்ணுமனமுமென்றன் கணவன்லாலிடத்திலுந் தாதிமாரே-அந்தக்
 கட்டைமட்டுமில்விடத் துற்றதுகாண்பீர்கள் தாதிமாரே
 எண்ணினதுநானொன்றுநெய்வ மெண்ணினதொன்றுதாதிமாரே நான்
 என்னபாவஞ்செய்தேனோ யிவ்விதிக்காளானேன் தாதிமாரே
 துணையிற்பெருமையசொல்லிதிரியுமென்றந்தைக்குத் தாதிமாரே-இது
 செய்செய்யாதேயென்று செப்பவல்லமையிலே தாதிமாரே
 ஆணைகடந்தவெள்ளத்தையழைத்தால்திருப்பிடமோ தாதிமாரே
 சற்றும-அறிவில்லாவென்றந்தைக் கறிவூட்டமாட்டீரோ தாதிமாரே
 பிள்ளையுடன்பெண்வாழப்பேராசைகொள்வதுண்டே தாதிமாரே
 யென்னைப்-பெற்றபாவிக்கிவ்வெண்ண முற்றுமில்லாதே போச்சேதாதி
 எள்ளெனுமுள்ளெண்ணை யாகச்செயுமென்லாலேத் தாதிமாரே-நான்
 எந்தயுகத்திற்கண்டே யேகபோகமாய்வாழ்வேன் தாதிமாரே

தாதிமார்கொளஹரைக் கேட்கல்.

கொச்சகம்.

செண்டனையகொங்கைபின்மேற் நேமற்சூறிதோன்றவொரு
 கொண்டனிகாகோளும்ங் கூறிமயற்காளானாய்
 ஒன்டொடியேயாவனெங்க ளோடுரைப்பையாமாகிற்
 கண்டிணக்கக்கூடிமேற் கண்டிணக்கித்தருவோமே.

கொளஹர்தாதிக்கட்ச்சொல்லல்.

தரு-இ-ம்-பங்காளா-திசுரதாளம்.

பல்லவி.

எதால் வருந்துகிறே

என்ன துணர்ந்திடா

சகியே

எதால்

அதுபல்லவி.

இகாலெனச்சொலிலெற்கே யளிப்பையோசசியே

எதால்

சரணங்கள்.

பதாநியார்தனைபாற

பாணிவாடினுஞ்சகியே

சதாநியானவென்லாலே

யலாநியாச்சகியே

எதால்

கண்ணாள்லாலேவரக்

காண்கிலேனதால்சகியே

அண்ணாமனாலென்றேயென்

னாவிபோகுதேசகியே

எதால்

அருகமோ கமதாழ்ந்தே

தயங்கிறென்சகியே

பொருமைக்கியேலால்பாவித்

போதிப்பாசகியே

எதால்

அன்னாயன்னையெனவென்

ருலுமாய்க்கிடாசகியே

என்னாய்யெயினுமலாலே

மறந்திடேனேசகியே

எதால்

தாநிகள் கொளஹருக்குச்சொல்லல்.

கொச்சகம்.

மாமயிலேவா னுலக மன்னவனுவந்தவெங்கள்
கொமகளைகொளஹரேனுங் கோகிலமேலாலெனவே
மாழறுதற்கெங்களினும் காரியங்கைக்கூடாதே
சேமமுறவுன்னருகே யுற்றோமென்சேயிழையே.

கொளஹர் புலம்பல.

விருத்தம்

தாநிவிவாறுகூறச் சசிக்கொணாமையல்மீறி
மாதர்கழலதற்கொளஹர் மாமயிலேனைபாளந்தத்
தாதணிபொழிவிவிட்டதனையுடனிருந்தேயின்பக்
காதலன்லாலேத்தேடிக்கதறிடேபுலம்புவாளே

தரு-இ-ம்-இ-துஸ்தானி-சொர-க்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நீத்தாயோவென மருகுக்கேயுன்னினை
வாருதேலாலேநோயோவென்பாலே.

அதுபல்லவ்.

மாத்ரபாமாயன் மீறியேயென்னை
வாதிப்பதாலே வராயோவோலாலே

நீத்த

சரணங்கள்.

நன்றோர்களாற்சிறைச்சாலீமீதுவைத்
தேவிலங்காலே யிடனித்திடலாலே
வான்றேரையாகினு முன்றன்பால்தர
வாய்த்திலையாலே வராயோவோலாலே.

நீத்தா

மனமுந்தயாளமு முன்றன்மேலுறு
மாமயலாலே வராதடுவதாலே
கினமுந்தளர்த்தய நுன்றனின்றயி
யாளென்றன்பாலே சேராயோவோலாலே

நீத்தா

தேவேந்திரன்பகை யேத்தினே னுன்னைச்
சேருவதாலே தினமின்புறலாலே
மாவேந்தனே சகிப்பேனாயான்மிரு
மாமயலாலே வராயோவோலாலே

நீத்தா

தாங்காதவெவ்வினைசெய்கினுந்தவி
ரே னுன்றன்மேலே கொளுஞ்சார்வதைலாலே
ஆங்காலமெப்பொழுதோ வறிகிறேன்
ஐயோகோலாலே யாதாரமாராலே.

நீத்தா

விருத்தம்.

லாலினைநினைத்துக்கொளஹர் நங்கையும்புலம்பியேயெய்
பாலினிவிருக்கின்றானே பாலினானறியெனென்று
கோலினையிழந்துநிற்குங் குருடனைப்போலல்லாலின்
மாலினையணிந்துதேடி வகைசொலிப்புலம்புவாளே.

திபிதை-இ-ம்-பந்துராவளி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேணிதற்கேது செல்வேனென்றன்பாலேசற்றும்
ஐக்கமில்லாதேகினுயே யெனைவிட்டு லாலே

அன்னமலரீலைமே னீர்த்துளிநிற்பது போலே-யானும்
 அலங்கோலமாய்நின்று கலங்கலாமோமனம் லாலே
 வாருதியிற்கரைகாணாத கப்பலைப் போலே-உன்றன்
 மாமயலானித்யம்வாடித் தவிக்கிறேன் லாலே
 பாரினிஸ்தாவாமில்லாவினங்கொடி போலே-உன்றன்
 பற்றுதலில்லாது முற்றியிலும்வாடுகிறேன் லாலே
 ஈரச்சிலைபோட்டுக் கழுத்தையறுப்பது போலே-என்னை
 இக்கோலமாக்கிவிட்டெங்கேயொளித்திட் டாய்லாலே
 பாரோர்கள்நாட்டாட்டிற் கைவிட்டதென்பது போலே-என்னைப்
 பாடியிலேகைவிட்டீர் நீதியோசொல்லென் லாலே
 இலவுகாத்தகிளிப் பிள்ளையென்பாரது போலே-நீரும்
 என் றுவருவிரோவென் றெண்ணியிருக்கிறேன்லாலே
 நிலவில்லாமுற்றமென் றுலகுள்ளோர்சொல்வதுபோலே-இந்த
 நெடியகாவணத்தினீ ரில்லாததோர்குறை லாலே
 சுட்டமண்பச்சைமண்ணோ டொட்டாதென்பதுபோலே-நானுஞ்
 சுரிசுழற்பரிஜாதியென வெண்ணிவெறுத்திரோ லாலே
 தீட்டமதாச்சொல்வேன்கட்டாந்தறையட்டை போலே-என்றுங்
 தேங்கிமண்ணிலியிழுந் தேங்கிப்புளரவோ லாலே
 கலத்திற்சொற்றையிட்டிக் கைபிடித்ததை போலே-நீரும்
 கண்டுமணைந்துககங் காணாமற்போனேனே லாலே
 நிலத்தில்கிணறுவெட்டபூகம்புறப்பட்டது போலே-நீரும்
 றிணையாமல்வந்தென்னைத் தனியாப்புலம்பவைத்தீர்லாலே

க வி க் கூ ற் று

அ க வ ல்.

புலம்பியேகெளஹர் பூம்பொழின்மீது
 கலங்கியேகெளஹர் கட்டுண்டசெய்கி
 குலர்த்தியேரூர்க்கெல்லாங் குறைவறத்தெரிந்துஞ்
 றொரிவந்தகாவிசனச சுருகடலாழந்தே

என்னைசெய்குவமென் மேங்கியேயிருக்க
 மன்னவன்லாலும் பங்காளநகரிக்
 கண்டியினீத்துக் கட்டிலைப்பார்த்துப்
 பெண்களின்நிலைத் பெருமைசேர்கொளஹரைக்
 காணாததான்மனங் கலங்கியேசற்றும்
 நாணயில்லாதநாயகிக்குரிய
 மாதுநீயல்லான் மதுத்தெவருண்டெனப்
 பூசலத்துருண்டு புலம்பிடலானான்

லாலரசன்விழித்து கொளஹரைக்காணாது

கேடிப்புலம்புகல்.

விருத்தம்.

அகிபதியெவரும்போற்று மண்ணைச்சம்ருதுஷானின்
 மறுதிபெறுந்தவத்தாற்பூவிற் சுதனெனவருலாத்தாமுங்
 கதிர்விரிநீலரத்தனக் கட்டிலில்விழித்துக்கொளஹர்
 மதிமுகங்காணாதாலே வாடியேபுலம்புவானே.

திபதை-இந்துஸ்தானி-ஜெஞ்ஜோட்டி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

இன்றிராத்திரியிலென்னே டிருந்திடுமானே-தேனே
 யென்னைவிட்டெங்கனெசென் நிருக்கிரயமானே-தேனே

கன்றிழந்திடுபசுபோல் கல்புகலங்குதே-மானே
 தாதலனீயென்றதைக் கருத்திமறந்தியோ-தேனே

நவரத்தனத்தொளிகதி ரானகுமஞ்சத்திலடிமானே
 நான்மட்டிற்சயனிப்பது நலமோசொல்வாயடி-தேனே

தவமுத்தர்மயங்குமென்றன் றலைவியேயுன்னடி-மானே
 சங்கதியீதென நானெங்கறிவேனே-தேனே

ஏந்தல்தேவேந்தரன் சபைக்கேகிவிட்டாயோ-மானே

இனிவாராதிருந்தாலென துயிபோய்விடு-மானே
 வேந்தன்நான்மனிதனென வெறுத்துவிட்டாயோ-மானே

மீறுமென்மையலுனை வெறுத்திடுமோடி-மானே

கண்டதெல்லாங்கனவோ காண்கிலன்கொளஹரே-மானே

காமக்கூடேதெவிட்டாக் கனியேகற்கண்டே-தேனே

தொண்டனாவிருமென லுங் தேகையேமர்னே-தேனே
 சொல்லொண்ணாமகிழ்வுடனெக்கித்திருப்பேனே-தேனே
 ஏவுமுன்பணிவிடைக் காவாயிருப்போர்க்கே-மானே
 என்றுமோர்குறைதகளுண்டோவிதையறியேனே-தேனே
 ஆவிபோய்விடினுமுன்ற னுனைனங்கண்டான்-மானே
 அதுவேசஞ்சீவியமென் றறிந்திருக்கின்றேன்-தேனே
 தருமமாகௌஹரேபுன் சாஸ்திரம்பராய்-மானே
 தையலேமையல் சகிக்கேனடிமானே தேனே
 வருமம்வேண்டாமடி பெண்மாய்பில்மாதே-மானே
 வஞ்சகஞ்செய்தியே வெஞ்ஞெஞ்சொறுக்காதே-மானே

லாலரசன்கொளஹரை நினைத்துப்புலம்பல்.

கொச்சகம்.

பஞ்சவர்ணக்கிள்ளையைப் பழிக்குமொழியாலெனுடன்
 கொஞ்சிச்சரம்பேசுங் கோதைகொளஹரின்றிரவில்
 வஞ்சகஞ்செய்தென்னை விட்டவாறறியேனென்றுசம்ப
 மஞ்சமிழித்தேலாலுடனமுருகிவாடுவனே.

தரு-இ-ம்-ஆகரி-திரிபுடைகாளம்.

கண்ணிகள்.

காமக்களையாறுதற்குக் காவனமதானகுழல்
 வாமமலராலேவீசும் வாசமென்றுணர்வேன்மானே
 ம.கிமுகத்தினொளிஜொலிப்பை மதிதலத்திலென்றுகாண்பேன்
 அதிவிதமாவெனையிரட்டி யழைக்குங்கண்களினெக்காட்டாயோ
 முகத்தின்முகம்வைத்துமுத்தும் மூக்கையென்றுபார்க்கப்போறேன்
 மிகுத்தவின்பவுரையாலென்னை மேவுதிருவாயைக்காட்டாய்
 பாகிலைச்சுருள்கொடுக்கும் பைந்தொடிக்கையென்றுகாண்பேன்
 மோகநகையான்யானைதன்னை ரவிக்கையான்மறைத்திருந்தாய்
 நானாப்பட்டயானைதன்னை ரவிக்கையான்மறைத்திருந்தாய்
 ஆனமட்டுங்காட்டென்றேனே யதையுங்காட்டொளித்திட்டாயே
 நீதியென்செங்கோனடாத்து நிதம்பமென்னும்மரண்மனைக்கும்
 பாகில்யுனக்குமென்ன பாத்தியங்களுண்டுசொல்லாய்

சுதெல்லாங்கவர்ந்துகொண்டே யெங்கையோமறைந்துவிட்டால்
வேதனைப்பட்டாகிலும்லால் விடமாட்டானென்றறிந்தியையோ
போதும்போதுமுன்றன்ஜாலம் பூவையேயெனருகில்வாராய்
கூதுசெய்தாலினிசுக்க வழிகளில்லாமையிலே.

லாலரசன்வருந்துவதை யவந்தந்தைதாய் கேட்டுவந்துலாலைவினாதல்

விருத்தம்.

மையலால்லாலிவ்வாறு மதிமயங்கியேவாய்விட்டுத்
தையலேகொளவூரேயென் சஞ்சிவிமருந்தேயென்று
நையவேயேயலோர்க ணடத்திடுங்கருமந்தனை
ஐயனஞ்சம்ருத்ஷாவி னடிமுடிதாழ்ந்துசொன்ன.

இதுவுமது.

ஏவலோர்சொல்லக்கேட்டே யேந்தல்சம்ருதுஷாவும்
தேவியும்புதுமைகொண்டு செம்மலாலிடத்திலவந்து
மேவியதவத்தாலின்ற வேந்தினவரசேயெங்கள்
ஆவியேயுனக்குத்துன்ப மடுத்தகாரணமென் சொல்வாய்.

திபதை-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

தவமிருந்தின்றவெங்கள் தனையனேதாரையாகத்
தரளம்போற்கண்ணீர்சின்னுவானேன்-

ஆ மகனே

கவனமுணக்கேயெங்கள் காயமுள்ளவரைபிற்
கண்ணேகல்புக்கினியகனியே-

ஆ மகனே

சுவரிற்றீட்டியசித்தா சுருபமெனப்பிரமித்து
கம்மாமயங்கிநிற்கிரூயே-

ஆ மகனே

தவறேதுமுண்டேலந்த சங்கதிகளையெம்பாற்
சற்றேவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்வாரேயே

ஆ மகனே

புரன்னானமேனியெல்லாம் புழுதியாகிடமனம்
புழுங்கியழக்காரியமென்னு-

ஆ மகனே

சொன்னு லுண்ணிட்டப்படிக்கென்னென்ன காரியமோ
துரிதமுடன்படிப்போமின்னுள்-

ஆ மகனே

உனதுசுப்பரபஞ்சம்போய் மற்றோர்சம்மஞ்சமிங்
குற்றவகையுறியோமே-

ஆ மகனே

மனதில்வளவில்வந்த வகையுறிகிலமே
மகிழ்வாய்யுரைத்தாற் கலங்கிடோமே-

ஆ மகனே

லாலரசன்விடைகொடாது

கௌஹரையே நினைத்தமுதல்

விருத்தம்.

தந்தைதாயிற் றவாறு நயங்கியேமகன்பாற்கேட்க
பிந்தைசேர்ப்புகத்தனோக்கிவிடையொன்றுஞ் சொல்லாகென்றன்
புந்தியின்களியேபெனஹர் கௌஹரையெனப்புழுங்கிச்
சிந்தையிற்பிரிவாற்றாமற் றியங்கியேபுலம்புவானே.

திபதை-இ-ம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

மௌவலங்குழல்பெளவநேர்விழிக் கௌஹரையிங்குவாராய்
கொவ்வையேருன்றன்செவ்விதழ்த்தொழிற் றுவ்வேவிடைதாராய்
லாலேநானினிமேலேயுன்மனை யானேயென்றதைமறந்தாய்
சாலவேதுன்பக்காலகோலஞ்செய் தோலமிட்டழத்துறந்தாய்
வஞ்சியேசபரமஞ்சமீதப ரஞ்சியென்றடிபெண்ணே
கொஞ்சிமாமயனமிஞ்சிநின்றதை கஞ்சித்தும்நினைகண்ணே
பொன்னின்மாமயிலென் னுஞ்சாயலு மன்னமென்னடைமானும்
யின்னுதேவிழிதன்முன்னேயி தற்கென்னசெய்குவேனானும்
சித்தமாறிவசுத்திடப்பெருந் தத்திலாகினென்மானே
முத்தணிந்தமுசுத்தைதீட்டியேர் முத்தந்தந்தருள்தேனே
செம்பொற்குய்ப்போடும் பும்பொரும் பம்பரத்தனமீது
கம்பனஞ்செயாம்பிவிணினில் வம்பனானைனிப்போது

கானின்மான்சுலேமானிணைப்பிரிந்தானபோ லுணைப்பிரிந்தே
 நா னுறங்கிடநீசுகிப்பதுதானே நன்முறையிருந்தே
 இத்தனைச் சொலுஞ்சற்றுமுன்காவிக்கெத்தவில்லையேமதியே
 பித்தங்கொண்டுநான்செத்திடத்தினங்கத்தவோதொழில்ரதியே

சம்ருதுஷாலாரசனுக்குப்பித்தமேயென்று
 வயித்தியஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

வேந்தினவரசநிந்த விதம்புலம்பிடவேதந்தை
 மாந்தர்களுதுவோபித்த மயக்கமோவெனதுமைந்தன்
 சாந்தசற்குணபேதத்தாற் றயங்கிறுனிதைநீக்க
 ஆந்தகுமநந்தம்ஹக்கீம்களையிவனழைத்துப்பார்ப்பீர்

இதுவுமது.

சொன்னசொற்செவியிச்சாரத் துரிதமாயேவலோர்கள்
 பொன்மனைவிதித்துக்கால்கள் பிடரியிலடிக்கவேபாய
 மன்னனும்சம்ருதுஷாவின் மைந்தற்குப்பார்க்கத்தேர்ந்த
 நன்மளஹக்கீமைக்கூட்டி நலமுடனவருகின்றாரே

ஹக்கீம்வருதல்.

தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிநாளம்.

பல்லவி.

ஹக்கீமும்வந்தாரே யூநாநி
 ஹக்கீமும்வந்து தோன்றினாரே

அதுபல்லவி.

திக்குத்திசைகளி லுள்ளப்பூற்பூண்டெல்லாந்
 தேடியெடுத்த மூட்டையாக்கிக்கொண்டு
 பக்குவஞ்செயவே நென்றுயூநாநிப்
 பனமுயஹக்கீமும் வந்துதோன்றினாரே

ஹக்கீமு

சாணங்கள்.

கல்லொடுகாய்கிழங் காமருந்துவகைக்
 கஞ்சாவபினுங் கடைச்சரக்குகளும்

வல்லமையுடன் சேர்த்தேயுநாநி
வைத்தியர்வந்து தோன்றினாரே.

ஹக்கீமு

கண்டிமீப்பிணிக ளெல்லாமென்முன்
கதிரவனைக்கண்ட பனிப்போல

விண்டிமேவிழத்தி னுலெனசொலி
விரகுரபண்டிதர் தோன்றினாரே,

ஹக்கீமு

வேற்கன்லாலரசனுக்கு பிடித்திடும்
வெறியினை மாற்றுவேனொடியிலன்றே
மாத்தர்கண்மயங் கிடவேசந்தோஷமா
வயித்தியர்வந்து தோன்றினாரே

ஹக்கீமு

ஆரியா.

தந்தைபோற்காக்கும் விலைதசேரரசே
எத்தனையழைத்த சிந்தையையறியேன்,

சமீருதுஷாவயித்தியஞ்செய்ப்சொல்லல்.

விருத்தம்.

வந்திடும்வயித்தியசிந்தா மணியேநம்மைந்தனுக்குப்

புத்திபேதலித்தலாலே புலம்பிடுவியாதியேதோ

இந்தநாளுற்றதத்தை யெவ்விதத்தினுநீக்கத்

தந்தரபக்குவங்கள்செய்வீர் சாஸ்தர்ப்பண்டிதரோஐயா.

ஹக்கீமவயித்தியஞ்செய்தல்

விருத்தம்.

உல்லதெம்மிறையேயென்று லால்நகுமுகக்குறிப்புஞ்

சொல்லருங்காக்குணதி குணங்களுந்தொகுத்துப்பார்த்தே

இல்லையேவியாதிகானென் றேந்தலின்சிறுநீர்நோக்கி

வல்லவன்னீர்நெருப்பின் வன்னமாயிருக்கக்கண்டார்

இதுவுமது.

கண்டவனரம்புதோறுங் கதிக்கதேயிரத்தங்குத்தித்

கண்டிக்கவியாதிராக் காரணமெதுவோவென்று

பண்டிதர்மயங்கிவேறு பக்குவமேதன்மறங்கன்

அண்டையிலிருந்தோர்பாலி லறையவேலா னுஞ்சொல்வான்

லாலரசன் ஆச்சபையிலிருத்த குலத்தோரைப்
பார்த்து சொல்லல்.

விருத்தம்.

என்னுடனிருக்கின்றோரே யென்றனுக்கிப்போதுற்ற
வின்னநோய்க்காமருந்து விணிலேன்செய்கின்றீர்காண்
துன்னுகாமத்தின் தீக்குத் துணைமந்த்ரமருந் துமுண்டோ
என்னவேயும்மாலேன்ற மட்டின்னும்பாருமென்றான்.

குலத்தோர் சம்முதுஷாவுக்கு லாலின்கருத்துரைத்தல்
ஆரியா.

சொன்னசொல்லதனை வின்னமில்லாமன்
மன்னன்பா லுரைக்க வுன்னினர்மாதோ.

திபதை-இ-ம்-பந்துவரானி-ரூபகதாளம்.

சண்ணிகள்.

நன்னகராயித்தபங்காளமாளெங்க	ளரசே - உங்கள்
நற்றவத்தால்வரும்புத்திரன்லாலுக்கே	அரசே
வின்னமெலாமொருபெண்மயலையெங்க	ளரசே - அல்லால்
வேறுநோயென்றுகரகூறவகையிலே	அரசே
நாமித்தைத்தீர்ப்போமென்றேவயித்தியானைக்கொண்டரசே - எந்த	அரசே
நற்பகருவஞ்செய்துந் துற்குணந்தீருதோ	அரசே - அந்தக்
காமத்தின் தீக்குக்கருமருந் துண்டோசொல்	அரசே
கன்னியைக்கண்ணினிற் காட்டிலலலோ தீரும்	அரசே
பட்டங்கட்டியாளப்பாலன்வேண்டுமென்ற	ளரசே - அந்தப்
பைந்தோடியாளெங்கெனத்தேடவேண்டுமெம்	அரசே
பெட்டல்செய்யா திருமென்றறுதல்சொன்னு	ளரசே - தான்
பிடித்தமுயலுக்குமுன்றேகாலென்கிறார்	அரசே
இந்தசூணத்திலிதற்கோருபாயமெம்	ளரசே - செய்யா
திருந்தால்லாலையிழந்திடுவதுநிச்சயம்	அரசே
ஊமத்தனுய்யவகைசொல்குவகுகெளங்க	ளரசே - அந்த
மயிலானைக்கண்டாலல்லோ துயில்வான்லாலெம்	ளரசே.

கால்கொளமுந் நாடகம்

வீரவரதரின் தாய் நல்லறிவுரைத்தல்.

விருத்தம்.

குடிசனில்வாறுமந்தன் குணங்களைக்கூறக்கேட்டுக்
கடிபெறுஞ்சந்தரன்மண்ணிக்குண்டநாமரைபோல்வாடிப்
பிடிநடைபாடுக்தேடிப் பெட்டிடன்றருவோமென்று
சடுதிநிந்சிலரையேவித் தாயறிவுறுத்திச்சொல்வான்.

திபதை-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

வனொலுககிவ் வீண்முகி	மகளை
இக்காலம்வந்த தறியேன்	மகளை
வானுநம்பெண்ணின்மேன்மயல்	மகளை
வைத்தாலாகுமொசொல்வாயடா	மகளை
மாவேந்தராகினுமடா	மகளை
வன்சேனையாகினுமடா	மகளை
கேவெந்தரனுக்கினையோடா	மகளை
கிந்தையிலாய்துபாரடா	மகளை
சுதன் றுநல்லொழுங்கடா	மகளை
இன்றோடெளிடொழியுடா	மகளை
வாதென்றோடுசெய்வே	மகளை
வைத்தாலகத்திலுய்திடேன்	மகளை
பேரோங்குமாறுநீயின்றோம்	மகளை
பெற்றோர்சொல்பேணல்நன்றடா	மகளை
சிரோங்கவேமணக்கோணம்	மகளை
செய்கேகண்ணாரப்பார்த்தேனோ	மகளை
பாரிந்நக்காலம்திலே	மகளை
பாராளப்பாலன்வேறுண்டோ	மகளை
சுரைந்துமாதஞ்சுமந்தே	மகளை
சுன்றதற்கீதுதானோடா	மகளை

சம்பந்தமுந் மகளைத்தேற்றல்.

கொச்சகம்.

வந்தனின் றுமந்தன்முந் மாமதிடைநோக்கியந்தப்
பைந்தொடியைப்பெந்தப் படியுங்கொண்பினான்வருவேன்

கிந்தைசெறிமைந்தா விசனமுதவேண்டாம்நீ
சந்தேநாஷமாக்கொலுவிற் சாரந்துவிற்றிருப்பாயே.
லாலரசன கொளறையைழைத் துவாரேனென்றல்.
கொச்சகம்.

சங்கைபெறுந்தந்தாய் தயியேனென்துவரைக்கும்
பொங்குநம்பன்மோகம் பொறுத்திருப்பேனுகையினால்
உந்தினினிலேலாதவ் வொண்டொடியைக்கண்டழைக்க
மங்களவிடைநீர்வழங்கிழைன்போய்வருவேன்.

கொளறை வரவழைக்கேழுமென்று
லாலரசன் தந்தையுந்தாய்முது சொல்லல்.

திபைத-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்
கண்ணிகள்.

மங்களவிடைகேட்சு	சுருணைசேர்
மைந்தனேயுன்றன்மமை	
எங்களின்பால்வந்ததோ	மகனே
யிதற்கென்னசெய்வோமே.	
பங்காளசுரரள்	வழிையல்லால்
பாலனும்வேறில்லையே	
எங்களைநீபிரிந்தாலுயி	ரோ
டிருக்கவகையிலையே.	
பெரியோரைப்பேசினோமோவரும்	பிச்சைக்
காரரையேசினோமோ	
குருவினைத்தூவித்தோமோ	புரட்டுசெய்
கோளரைநேசித்தோமோ.	
அடுத்தாரைக்கெடுத்தோமோ	நீன்றதந்தை
அன்னையைக்கெடுத்தோமோ	
கொடுப்போரைத்தடுத்தோமோ	பாதகத்தின்
கொலைத்தொழிலெடுத்தோமோ.	
ஏதென்றறிகிலமே	வருய்ந்தப்
பாசகவசனமதே	
கரநினிநீகேட்டுமனங்	சுருகிடக்
காந்தன்விதித்தானே.	

கண்ணின் மணியேயுன்றன் காவனமீதுலவும்	மனமெனும்
பெண்ணுங்கிளியிருக்கு பேசுவையேல்மகனே.	மிடமதைப்
எந்தவிதமுமவள் வந்துன்மனக்குளிர்	தனைக்கொண்டு
அந்தமுடனேமண சந்தோஷமாயிருப்பாய்.	முடிக்கிறேஞ்

—()—

லாலரசன் கருத்தையுந் கொளவரின் வரலாற்றையும்
தாய்தந்தைகட்குரைத்தல்.

கொச்சசம்.

சந்தோஷமாயிரென்று தந்தைதாய்சொன்னமொழி
மைந்தன்செவ்சென்றிடவே வண்மையுடனேநகைத்தே
இந்தவெடுப்புங்களினு லேனுமோவேலாதென்
றந்தமுறுக்கெளவரவர லாமனைத்துஞ்சொல்வானே.

திபதை-இ-ம்-காமபோதி-ஆதிதாளம்.

சுணணிகள் -

தந்தையேசற்றே செவிகொடுத்தே	யந்தச்
சரித்திரத்தைக்கேட்பீர் சாற்றுவேனே	
அந்தநாளிற் சப்ரமஞ்சமீதல்	படித்
தயர்ந்தறங்கிழியரையிரவில்	
விழித்துப்பார்த்தேனெருவனத்தின்மீதே	அதி
மேன்மையானசெம்பொன்னுலும்தன்மம்	
அழுத்தமாளிகையொன்றிருந்ததங்கே	அதின்
அழகுரைக்கநாவிரம்போதாதே	
மாளிகையிலீலர்தன்மவைத்த	சப்ர
மஞ்சமீதுமிருந்ததஞ்சிடாமல்	
சேனந்தந்தையேமரகத்தால்	ஒளி
கெழுமுமென்றனசப்ரமஞ்சமதின்	
நேரிருக்கக்கண்டென்மனங்கலங்கி	அங்கே
நின்றிறைபாறபுலமபுக்கொண்டிருந்தேன	
பூணத்தின்மதியெழுதல்போலும்	காமரைப்
புட்பமதுமலர்ந்திடுதல்போலும்	
காரகைகென்னவொளி ஜொலிக்க	ஒரு
தைபல்லல்லாள் திரைத்தனைத்திறத்தே	

காரிருளை யின்னல்கீஞ்சு, மாபோல் கண்ணொளியைக்கவர்தனையாரே	என்றன்
ஆன்னம்போலெவெளியல்லவந் துமின்றான் அழகைகென்னுளவிடற்கரிதே	ஆவன்
என்னையிற்றேய்கேண்மினெந்சூர்நீர் சன்மெடுத் தமகென்னக்கேட்டேன்	யாவன்
பெண்ணுரைப்பாள் நிகுநாதேசமாரும் பெறுஞ்ஜலாஹீர்ஷாவெனுமபரிபிராஜன்	பெருமைப்
கண்மணியாய்வந்தபுகலவியாரும் கௌஹரென்பாரிந்தரன் சபையின்மீது	என்பேர்
நாட்டியமேசெய்வதெனதுதொழில் நவின்மெற்செய்திமுழுதுக்கேட்டுக்கொண்டே	என்று
போட்டிபண்ணுதுன்மற்காமமையல் புரவலெனெயெனைப்புணர்ந்திடென்றான்	என்றன்
காந்தங்கண்டவூசுபோலுமென்றுந் கட்டைக்கண்டஎறும்புபோலுமென்றும்	கரும்பின்
மாந்தர்களிற்சொல்லக்கேட்டிருப்பீர் மைந்தனுக்குமந்தவிதமேயாகி	உங்கள்
இருமனமுமொருமனமதாகி சுகங்கொண்டாடயானுயிணக்கியோடி	இன்பச்
அருமையான அவஞ்சட்டின்மீது அவளுமோடியெனதுகட்டின்மீதும்	நாணும்
படுத்துல்லாசசரசுவார்த்தைபேசி பாடிக்கொண்டேயிருந்ததறிலேணையா	ஆடிப்
எழுத்தேயென்னென்றுரைப்பேனென்விதியை கெழுந்துபார்த்தேனமீதரமனையில்	விழித்
தனித்தவனானமட்டிருக்கவந்த தையலானைக்காண்கிலென் தந்தைதாயே	இன்பத்
இனித்தடைகள்செய்யாதவிடம்நான்போய் எடுத்துவரவிடைகொடுத்தருள்வீர்	அவளை

—) ௫ (—

சம்மநுதுஷாலாலரசனைப் போகவேண்டாமெனல்.

விருத்தம்.

விடைகொடுத்தருள்வீரெனற வேந்தினவரசேயந்தத்
துடியிடையானைநான்போய்த் துரிமமாகவகாண்கிவாரேன்

கடிபெறாமதுதேயக் காவலனுபுனக்கு
முடிக்கரித்திவேனிந்த முதுங்கராளவாய்மைந்தா.

லாலரான் தானேபொகவேண்டுமென்று வற்புறுத்தல்.

திபதை-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

தந்தையேகொழர் கனைக்கொண்டேவாரேன்	என்று
சாற்றுமுயரதவிர்க்கவேண்டுமே	
வெந்தணல்முனம்பஞ்சுவேகுமோ	பெரும்
வேங்கைமுனம்மா னும்பேர்குமோ	
மலைமேலிருப்போனரப்பன்றிகள்	பாய
வலுவினிலையேயதுபோல் தந்தையே	
நலமேவியகொ ஹர் தமைக்கொண்டே	வர
நடவாதுங்களாலெந்தந்தையே	
மாதிரங்கொளுஞ்சுமையின்பாரத்தைச்	சினு
மண்ணைக்கட்டிசுமக்குமோஐயா	
போதகந்தலைச்சுமையைப்பூனையின்	சிரம்
பொறுக்காதெனவுரைப்பாப்பூவிலே	
மாதுவாழ்நகரெல்லையிதுவினச்	செலும்
வழியாகிலுமறிவிரோ ஐயா	
ஆதலாற்சென்று முடித்துவருவதற்	குங்க
ளாலாமிமீமோசொல்வீர ஐயா	
ஆடிபெனென்னை அணதிராகிலும்	பட்டவ்
வரிவைதனையழைத்துவருகிறேன்*	
தடைசெய்திடாவிடைதந்தருள் குவீர்	பெருந்
தவஞ்செய்கின்றனையினை தந்தையே.	

சிறு துஷ்ட லாலர்சனை வந்தல்.

விருத்தம்.

சாலவேதவமுந்தாம் தான்முஞ்செய்தேபூவிற்
பாலகாவுன்னையினு பண்ணபெற்றோமெனரினைந்தோம்
நீலமஞ்சத்தாளாலே நீபிரிந்திடமுயன்மெக்
கோலமாப்போ குவாயோ குமாரேயுரைசெய்வாயே.

லாலசன் விடையருளல்.

கொச்சகம்.

சீராருந்தந்தையெய் தேவியையாண்கொண்டிவாப்
பாராச்சஞ்சாரம் பண்ணும்பாதேசியப்போல்
ஏராரும்வேடமெடுத்தேகிளிகினாகர்க்குச்
சேரவிடைதாருந்தவந் செய்தின்றதந்தையரே.

சம்ருதுஷாவுக்கும் லாலசனுக்கும் சம்வாதம்.

திபதை-இ-ம்-காடி-ஆதிகாளம்.

கண்ணிகள்.

- (சம்) விடைகந்தருள்வாயென்று விளம்பும்பாலகாவுள்ளைத்
தடைசெய்யாதேகேளென்று சாற்றுவதழகோ
- (லால்) அழகோவென்னுயிரான அரிவையின்மயலென்னும்
நிழலானுழலுவதும் நெறியோதந்தையாரே
- (சம்) நெறியரசுபுரிய நீயிருக்கிறாயென்று
விநலாயிருந்தேன்விட்டுப் பிரியவோமகளை
- (லால்) பிரிந்தாலுநான் அந்தப் பெண்ணைக்கொண்டிவந்து
வருந்தாதரசிருட்பேன் மாதாபிதாவே
- (சம்) பேயாகிலும்பெற்ற தாய்வாந்ததைதள்ளாதே
நீயாராய்ந்திடவில்லையோ வோதாய்மகளை
- (லால்) ஓதவோகாமுகர்க் குறுங்குணந்தெரியாமல்
ஏதேதோசொல்லதென் றிடுமோதந்தையரே
- (சம்) தந்தையென்றாய்வெண்ணெய் திரண்டிவரச்சேதாழி
கந்தவுடைந்ததென்னுங் கதையாச்சேமகளை
- (லால்) கதையிற்கேட்டதில்லையோ காமுகர்படுந்துன்பம்
அனக்கிளினுக்கிரையென் றறைவாரோ அரகே
- (சம்) ஆருக்குமண்பிள்ளை யானுலுத்தன்பிள்ளை
பாருக்குள்பெரிதென்று பகர்வாரோமகளை
- (லால்) பகர்வகென்னதிரட்டுப் பாலதாமட்டுமோ
செகமீதினை ஞாஞ்ஞன் சிந்திப்பீர் அரகே
- (சம்) அரசெனும்பெயரென்றே டற்றுப்போகஜுந்த
உரைசொல்லத்தலைப்பட்டாயுத்தியோமகளை
- (லால்) உத்தியோபுத்தியோ வொன்றுத்தெரியவில்லை
சித்தமிரங்கிப்போகச் செய்வீர்தந்தையரே.

லாலரசன் தன் பிரயாணத்தைப்பற்றி வற்புறுத்தல்.

கொச்சகம்.

மாதுரபலாற்பெருகும் வாஞ்சையினால்லாலரசன்
தந்தையினைநோக்கியிடை தாரா திருப்பிரெளவில்
வாதையெய்திபென்னுபிரை வானூக்கிரையாச்சிடுவேன்
போதவருள்வீரெய்யான ஆவகைகொண்டேவருவேன்.

சம்ருதுஷா சொல்லல்.

விருக்கம்.

சந்தியிந்தவாறு சாற்றிடச்சம்ருத்ஷாவும்
உட்பண்பிரிந்தாலென்ற னுயிர்பிரிந்திடுமென்றேக்கி
சிந்தையில்வருத்தமுற்றுச் செல்வனை விணிலாவி
கந்தி உதுணையென்றும் நாயனைகாப்பானாக.

லாலரசன் பிரயாணவாரம்பம்.

கொச்சகம்.

தந்தையென்னவார்த்தையென சாறவிடையிதெனவே
மைந்தன்லாலினவேந்து மாமகுடமோடணிந்த
அந்தமணிராஜவுடையாவமுரிந்தேபகீரின்
சொந்தமுறுங்காவியுடை பூண்டான்றிரிதமதாய்.

லாலரசன் பிரயாணங்கண்டு தந்தையையுலம்பல்.

கொச்சகம்.

காவியுடைபூண்டிடபங் காளநகராஞ்சம்ருத்
ஷாவமுவர்தேவியுந்தஞ் சந்தலாலைப்பார்த்தே
ஆவிநிகர்மைநலவெம்மருநிழிமுன்னிவ்வுடைய
மேவிடவேயாங்களைசெய்தவ மென்றவமோவென்றமுதார.

திபல.த. இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

நகுமணியமுடிசூடிச் செகமதையாள்வாயென்று	
நாமெண்ணியிருந்தோமடா	அடமகளை
மகளைகாவிக்குல்லாவை தலைமீதிலேதரிக்க	
மனதுதுணிக்இடுமோ	அடமகளை
மத்தாயியுடைதரித தித்தால்மீதுலவ	
மகிழ்ச்சியாய்ப்பார்த்திருந்தோம்	அடமகளை

இத்தருணத்திற்காவி வத்ரவுடைதரிக்க
 எவ்விதஞ்சகிப்போமடா அடமகனே
 நரபதியோரெல்லாமுன் னடிபணிவாரென்றெண்ணி
 நன்மகிழ்வடைந்திருந்தோம் அடமகனே
 பரதேசியுடைதன்னைத் துரிதமுடனணிந்தால்
 பார்க்கமன துவருமோ அடமகனே
 எங்களிருவருக்கு மிருப்பாய்துணையாயென்ற
 எண்ணம்வீணுச்சுதடா அடமகனே
 சிக்காசனமுமெங்கள் பொங்குஞ்செல்வங்களெல்லாஞ்
 சேர்வதாரை நீ சொல்லடா அடமகனே
 கிளியைவளர்த்துப்பூனைக் கிரைகொடுத்தகதைபோற்
 கிருபையா புனைவளர்த்தும் அடமகனே
 பழிகாரனைப்பெயர் படைக்கநீசெய்தபெரும்
 பாக்கியமிதுதானே அடமகனே
 பெற்றோம்பலனடைந்தோம் பிரியோமினிநாமென்னப்
 பேராசைகொண்டோமடா அடமகனே
 சற்றுமிரக்கமின்றித் தாய்தந்தையைவெறுத்துத்
 தனியேகமனம்வந்ததோ அடமகனே

கவிசூற்று.

விருத்தம்.

வேந்தினவரசன்லாலு மீறியமையலாலே
 ஏந்திழையானகௌஹ ரெங்கெனத்தேடநாடிச்
 சாந்தணிமார்பில் அல்பா லைலியுமாட்டியேதே
 சாந்திரம்போகவேண்டி தக்கவாரம்பஞ்செய்தான்.

லாலரசனின் தாய் புலம்பல்.

திபதை-இ-ம்-காம்போதி ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஐயோகோ என்றன்கதனே யாசைமகனே ஆபுதல்வனே-மீகும்
 அந்தமானமடந்தையாசைதொடர்ந்ததால் இந்த
 அன்னை தந்தைசொல்லும் வின்னமாக ஐயோகோ
 பரிதாபமீதில்சோபம் பெரியபாப மல்லவோடா-வயிறு
 பற்றுதேயி துபுத்தியோசொ லும்புத்திரா படு
 பாதகம்பெரியபாதகமென் ஐயோகோ

அஞ்சுதேமன துமிஞ்சுதே துயருந் துஞ்சுவோசொல்வா என் செய்வே
 (ன் உன்னை)
 அல்லாதோர் பிள்ளையிலையே யென்னதொல்லையே இதை
 அறிந்தும்பிரியமன மிருந்ததென்ன ஐயோகோ
 ஈதெல்லாந்தருமல்லடா அரசிலிரடா என் துயர்தீரடா-கொஞ்சம
 என் நன் மீ திரக்கந்தந்தானுமென்சுந்தரா உன்னை
 ஈன்றபலனீ துவோதோன்றலேசொல் ஐயோகோ
 விட்டா இவ்வளவோடா வுன்மதியடா சொன்மதியடா-காட்டில்
 வெள்ளமாய்வருங்கள்ளர் தாமுயிர்கொள்வரே இதை
 வெறுக்குமேமனது பொறுக்குமோசொல் ஐயோகோ
 வனமீதி லுன்னதுபாதம் பொறுத்திடாதே யென்செய்குவாய்-துட்ட
 வல்விலங்கினை வெல்வையோ வுன்னைக்கொல்லுமே எந்த
 வகையிலுன்னைப்பிரிந்துவகைகொள்வேன் ஐயோகோ
 லாலரசன் பிரயாணத்தைப்பற்றி ஊரார்புலம்பல்.

விருத்தம்.

இவ்வுரைபூரர்காதி லேறவேயொருங்குகடிப்
 பெளவநீர்திரண்வெந்து பார்த்திவன்லாலினோக்கிக்
 கவ்வணிலாலேநீரெங் கனைவிட்டுப்பிரிவீரானால்
 எவ்வகையுள்வொமென்றே யேங்கியேபுலம்புவாரே.

திபதை-இ-ம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

எங்கள் குடிக்கெல்லாமேந்தலெனவேவரும் லாலரசே-உம்மை
 எவ்வதம்பிரிந்திந்தவூரில்வசித்திருப்போம் லாலரசே
 சிங்காசனத்தரசு செய்வாயென்றிருந்தோமே லாலரசே-நாங்கள்
 சீர்கெடவேபுகாவேடமெடுத்தாயே லாலரசே
 மழையில்லாப்பயிரைப்போல்வாடவைக்காதேயும் லாலரசே-உந்தன்
 மகத்துவமல்லாது மறுத்தொருகதியில்லை லாலரசே
 இளைத்தகுழுகளான எங்கள் முகத்தைப்பாரும் லாலரசே-என்றால்
 எனழைசொல்லம்பலமேறுதோ யென்செய்வோம் லாலரசே
 தன்னினந்தனைக்காக்கும் வெலிப்பயிரைக்காக்கும் லாலரசே-என்று
 தருமதூல்கொன்னதைச் சத்தியாயறிந்திரே லாலரசே

உம்பினந்தமைக்காக்க யாருண்டுசொல்லெங்கள்	லாலரசே-நீரும்
உறவுபோலிருந்திப்போ குளவிபோல்கொட்டுறிர்	லாலரசே
பெருமரஞ்சுற்றிய வல்லியென்றிருந்தோமே	லாலரசே-எங்கள்
பெருமைகுலையப்பெரும் வனமேறகாட்டுறிர்	லாலரசே
தருமமல்லவீதெல்லாந் தயங்காடுதங்களைக்காத்து	லாலரசே-உந்தன்
தவநிதிக்குடையிற்குள் ளமைததாளவேண்டுகொள்ளலாலரசே	

லாலரசன் னாராரைத்தேற்றல்.

விருத்தம்.

புலம்பிட ளூராரெல்லாம் புரவலன்லா னும்பார்த்துக்
கலக்கிடவேண்டாஞ்சொற்ப காலத்திறும்புகின்றேன்
நலமுறந்தா பார்தந்தை நகர்முதலபா துகாத்துப்
பலமுடன்வாழ்வீரென்பால் பண்புடனவிடையுந்தாரீர்.

லாலரசன் பிரிதலைப்பற்றித் தாய்தந்தையர் புலம்பல்.

கொச்சகம்.

தாரீர்விடையெனுஞ்சொல் தந்தைதாய்கேட்டவுடன்
பாரில்விழுந்தேயுருண்டிப் பாலகணையாங்கள்பெற்ற
நேரப்பலனிவ்வனவோ நீதிபரன் செய்விதியோ
ஆரைநெர் துகொள்வதென்றே யந்தோவெனவழுதாரீர்.

தரு-தி-ம்-ஆந்தைபரவி சூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆந்தோ	கதனை
யாரைப்பாலனை ன்றழைப்போ	மகனை

அதுபல்லவி.

உந்தனையிழந்	திருந்துபுலம்ப	
உனக்குமனம்வந்ததற்கென்செய்குவோம்		ஆந்தோ

சரணங்கள்.

கண்ணூல்பாலா காண்பதெந்தநாள் கவலுவாய்சீலா	
பெண்ணூலேலாப் பெரியபாடுடுத் தாயடாலேலா	
அண்ணலேகொளய்ப்	பங்கல்லரப்பங்கை
அடைவதுமொரு	மடமையல்லவோ
	ஆந்தோ

ஐயோவிதியோ அரசையிழக்க விதுவந்ததியோ
 பொய்யோசதியோ போகத்துணிவதென்னமதியோ
 வையசத்தோர்சொல்வார் போகாதலுர்க்கு
 வழிதேடாதேயென் ரெழில்பெறம்பாலா அந்தோ

சிந்தாமணியே செல்வமேயென தின்பக்கனியே
 கந்தாவணியே நகரிழப்பது நலமொழினியே
 சுந்தராவீவ ஞந்தராஞ்செலத்
 துணியவில்லையே மனதுமகனே அந்தோ

லாலரசன் கொளஹரைத்தேடிப்புறப்படுதல்.

வீருத்தம்.

தந்தைதாயுறவின்முறை யூராரெல்லந்
 தனதுசிம்மாசனமிழந்துதனியேகானில்
 கந்தமலரணிகுழலாள் கொளஹர்மீது
 காநலினிலேகுவது கருமமல்ல
 இந்தவெழிற்றேயமதை யாளவேண்டு
 மென்னவேலாலரசன் செவிவாங்காது
 கந்தைவஸ்த்ரமதையணிந்து மனையைவிட்டுக்
 கடந்திட்டான்வனமேற நடந்திட்டானே.

திபதை-இ-ம்-பூரிகல்யாணி யிசுரதாளம்.

கண்ணிகள்.

திசைபுகழ்பங்காளநகர் செழிக்கவாழ்சம்முதுஷாவின்
 வசையகன்றபாத்துஷாலால் வனத்தைநாடியேகினாரே
 தந்தைதாயுறமுறையோர் சஞ்சலித்தமுதுநிற்க
 அந்தமார்கொளஹரைநாடி யாசையாநடந்தனரே
 அசுகமணிமுடிபடைக ளானேசேனேமுதலகற்றி
 விரசுடன் கொளஹரைத்தேடி மேன்மையாநடந்தனரே
 சூடிபடைகள்வாய்விட்டைய கோவெனப்புலம்பிரிற்குப்
 பிடிநடைகொளஹரைத்தேடிப் பிரியமாநடந்தனரே
 காலிற் கல்லுமுள் ஞந்தைக்கக் கதிரவன்முகத்தைவாட்ட
 மேலில்வேர்வைதாரையோட விறுடனடந்தனரே
 தையல்கொளஹர்மீதிற்கொண்ட மையலாந்துன்பங்கொல்லாந்
 துய்யலாலரசனுக்குத் தோற்றிடாமலேகினாரே.

லாலரசனின் பிரிவாற்றாமையால்

தாய்தந்தையர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

காவலன்லாலுமிந்தக் கண்ணிகைகொளஹர்மீதல்
தாவியமையலாலே தன்னரசிழந்த காட்டில்
மேவவேதந்தையார் மெலிந்துதம்மகணையெண்ணி
ஆவியேசுதனையென்றே யலறியேபுலம்புவாரே.

திபதை-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி மிகுநாளம்.

கண்ணிகள்.

கண்ணின்மணியாகிய காதலனே காதலனே-காட்டில்
கண்ணியின்மயலாலே யேகினானே யேகினானே
எண்ணியபோதெல்லா மனமுருகி மனமுருகிப்போகு
தென்செய்வோமீர லெல்லாங்கருகி யெல்லாங்கருகி
பர்தக்குறடில்லாம் நடந்திடானே நடந்திடானே இந்தப்
பாதகவெங்களை மறந்திடானே மறந்திடானே
காதலியாசையால் மறக்கலாச்சே மறக்கலாச்சே அவன்
காவலத்தன்மையை யிழக்கலாச்சே யிழக்கலாச்சே
நாடுநகரமெல்லாம் பாழிலாச்சே பாழிலாச்சே எங்கள்
நலங்கள் தவங்களெல்லாம் வீணிற்போச்சே வீணிற்போச்சே
காடுவனங்கள்மீது நடக்கலாச்சே நடக்கலாச்சே காலில்
கல்லுமுள்ளுக்குததப் பொறுக்கலாச்சே பொறுக்கலாச்சே
கள்ளக்குழிகளுண்டே யென்செய்வானே வென்செய்வானே வருங்
கரடிபுலிக்குமகன் முன்செல்வானே முன்செல்வானே
பிள்ளையிருக்குதென்ற பெருமைபோச்சே பெருமைபோச்சேநாங்கள்
பித்தம்பிடித்தவர்போ லழவுமாச்சே யழவுமாச்சே.

லாலரசனின் தாய்தந்தையர் ஆண்டவனிடத்துப்

ப ர ஞ் ச ா ட் ட ல்

விருத்தம்.

சாவப்போகிறவனுக்குச் சமுத்திரங்களைக்காற்றண்ணீர்
ஆவதுபோலேலாலு மரிவையால்வனத்திற்சென்றான்
பாவியெங்களினாலொன்றும் பயனில்லைபரணையன்னேன்
ஆவியைக்காப்பாயென்றே யமுதுசஞ்சலிக்கலுற்றார்

திபதை-இ-ம்-தேசிகதோடி ரூபகநாளம்.

கண்ணிகள்.

தற்பரப்பொருளே தருதிசேர் சச்சிதானந்தமே உன்றன்
 கற்பனைக்கடங்கு மெங்களுக்குக் கருணைபுரிசுவாய்
 சொற்கேளாப்பின்னையாற் குலத்திற்குத் துன்பமேயலது பெறும்
 நற்பயனில்லையென்றறிஞோர்கள் நவிலக்கேட்டிருந்தோம்
 இந்நாளிலிரிநாங்க ளின் நிமம்பாலகன் அந்த
 அந்நமர்கொளஹர்மீதி லாசையாகியே
 தந்தைதாய்தடுத்தும் கேளாமலேசனியேகானதத்தில் அவன்
 உந்துமயிலிணற்சென்றா னெங்களுடையவா அபயம்
 காட்டிற்சரடிகள்முதல் மிருகங்களடருமேயது
 வாட்டிடா துன்றனைக்கலம் மகனைக்காத்திடுவாய்
 ஆட்டிழக்கள்ளராற்சுதனுக் கபாயவந்திடாமல் பெரும்
 ஏட்டிலடங்கிடாவிறையவா பென்றுங்காத்திடுவாய்
 இன்றுகொடுத்தெக்கஞ்சுத னந்தவேந்திழையிடத்தில் நன்றாய்ச்
 சென்றுமீளுமட்டிமக னுக்கோர் சிந்தனைவந்திடா
 தென்றுமுன்னிடத்திலடைக் கலமேகபெரியவா நாங்கள்
 கன்றிடாதெங்கள்மைந்தனையுன் கண்ணிற்காட்டுவாய்.

லாலசன் கரட்டினின்று கொளஹரை நினைத்தும்

புலம்பல.

விருத்தம்.

அன்னை தந்தையிவ்வாறு புலம்பியேயுங்க
 யலநியடைக்கலமிறையே யுன்பாவென்று
 வின்னமறவுரைத்திவரிங் கிருக்கக்காட்டில்
 மேவியலாலிவரசன் கொளஹர்மீதில்
 மன்னுமயலாலல்லும் பகலுமந்த
 வனமநிலைடந்திடுகொன் மரதையெண்ணிக்
 கன்னன்மொழிமாணையென்று காண்பேனென்று
 கலங்கினுனமநிபிழந்து மலங்கினுளே.

தரு-இ-ம்-இத்துஸ்தானி பியாகு தீபசந்திநாளம்.

பல்லவி.

புலசங்கியாருண்டோசொல்வாய் கொளஹர்பரிபரி

அறுபல்லவி.

ஓசைக்கென்கா துழல்வதுகா ஓசைநீபர்

ஆசை

சரணங்கள்.

உன்னாலென்னனை தந்தையூராரோடிழந்துநான்
சின்னாபின்னமடைவதோ சொல்வாய்சரிபர்

ஆசை

நாடாளநான்பிறந்தும் நடந்தேயுன்னல்பெருங்
காடாளநாயமோசொல்வாய் கௌஹர்பரிபரி

ஆசை

பாலையின்வேதனைசற்றும் பாராமற்றேடியே
ஆலையின்கன்னலாவதோ சொல்வாய்சரிபர்

ஆசை

அநியாயமாகிப்பாழ்வனைத்தே யாயுள்ளாளெல்லாந்
தனியாயலைவதோசரி கௌஹர்பரிபர்

ஆசை

விருத்தம்

கானகமீதில்வந்து காவலன்வாலுங்கௌஹர்
மானவிழிமா துமேற்கொண் மாமயற்களவில்லாமல்
நானுந் தன்மாரியென்பு நவின் நின்பமளித்ததெல்லாம்
நன்னின் மனதிலெண்ணுபுணணியேபுலம்புவானே

திபதை-இ-ம்-காபிரூபகதாளம்

கண்ணிகள்.

பெண்ணையுன்னையா நெண்ணியெண்ணியேபேதலிக்குதே
மனங்காதலிகுதே

நீயெயென்மணவாள நென்றதைநனைக்கவில்லையோ
கட்டியனைக்கவில்லையோ

அன்னை தந்தையறியா தென்றையனைவனென்றையே
என்னையினைவேனென்றையே

சும்பனஞ்செய்க்கும்பமுலையைத் துறக்கேனென்றையே
என்னைமறக்கேனென்றையே

புருஷலியலால்வேருண்டோவெனப் புகழ்ந்துநின்றையே
இப்போதிகழ்ந்துநின்றையே

நீலரத்தினசம்பிரமஞ்சத்தினெசஞ்செய்தாயே
இப்போமோசஞ்செய்தாயே

காதலாயுள்ளைத்தேடியே காட்டி.ற்கலங்குதேபெண்ணே
 மனம்மலங்குதேகண்ணே
 கௌஹரேயுள்ளைக்காண வெத்தனை காலமலைவளே
 வீணிலேலா துலைவளே
 ஆகியேயெனக்கருள் செய்வாருணையன் றிவேருண்டோ
 செயுமகன் றிவேருண்டோ
 ஆகலாலெனைககாப்ப துன்புரமபயம்பயமே
 யிகுமபயம்பயமே.

விருத்தம்.

லாவிளவாகநான விதஞ்சொல்லிபுலம்பிக்காட்டில்
 ஓலமிட்டலைத்துகௌஹரொண்டொடிதனைக்காணாமல்
 வாலிருகடர்களைன்ன வயங்கியமாதேயெந்தப்
 பாலினிற்காண்பேனென்று பதறுவான்கதறுவானே

தருதி-ம்-இந்துஸ்தானி-ஜெஞ்ஜோட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மதியைநிகர்வதனமாதுகௌஹரையிந்த
 வனமெங்குந்தேடிநான்வாடுவளே

அநுபல்லவி.

கதியேகிதியேகௌஹரேயென்று
 காலமெல்லா முழன்றேருவளே

மதியை

சரணங்கள்.

காடோசெடியோகானமதோளந்தக்
 கடவோ அறிகிலன்மடமயிலே.

மதியை

கனலுகும்பாலையில்கௌஹர்கௌஹரேயென்ற
 ஆனலின்மெழுகதுபோலாகுவளே

மதியை

பஞ்சினுமெல்லடிபதறுதேமுள்ளினு.
 அஞ்சுதேவழிநடைக்காற்றுவளே

மதியை

வடுக்குறிகாணவேவழிநடக்கினும்வயி
 றறிக்குமபசிதாகத்துக்காற்றுவளே

மதியை

வனவிவங்கினமெனைவாதுசெய்வதைக்காண்கில்
 மனஞ்சுகிக்காதேயந்தமணமகட்டே

மதியை

இனியென்னசெய்குவேனிறையவனே கௌஹர்
 ரெங்கனத்தேடினானேருவளே

மதியை

ஸாலரசன் வனவிலங்குகளைக்கண்டு பயந்து புலம்பல்.

விருத்தம்.

தோன்றலிந்தவிதம்புலம்பி காணகத்திற்
 றுரிதமுடன்விசனமெனும பேர்வைபோர்த்துக்
 கான்மவழுங்குந்தவினா ளாசைத்துது
 கமிகமுனஞ்செலமோக யானையேறித்
 தோன்றமனவருத்தமெனுஞ் சேனை சூழத்
 தொலைத்துவழியேகிரெயிங் காட்டிலாகச்
 சான்றவொல்லாமயங்கும் பலவிதாதி
 சயங்கண்டான்கண்டவுடன் பயங்கொண்டானே.

திபதை-இ-ம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

சோதியேயிவ்வடியான் றன்னைக்காத்திடுவாய்	என்னாதிபெரியவா
துன்பமொன்றுமமணுகா திந்தக்காவனத்தே	என்னாதிபெரியவா
ஒதிமப்டெடையுரைபுந்தடர்கங்களும்	என்னாதிபெரியவா
ஒண்பொழிலுங்கடந்தேனுன்கிருபயிணைல்	என்னாதிபெரியவா
சாலமருதங்குறிஞ்சியுநெய்தலுமே	என்னாதிபெரியவா
தந்திரமாய்க்கடந்தந்தரங்காணலும்	என்னாதிபெரியவா
பாலைவனங்களிற்பாதங்கருகிடவே	என்னாதிபெரியவா
பையநடந்துகடந்திவ்வனத்தில்வந்தேன்	என்னாதிபெரியவா
காரானையோசையென்காதினில்கேட்கிமதே	என்னாதிபெரியவா
கண்டாலுயிர்வதைகொண்டிங்காத்திடுவாய்	என்னாதிபெரியவா
கோரமதாய்ச்சிங்கம்பாளிவருகுதிதேர்	என்னாதிபெரியவா
கோறல்செய்யாதெனைக்காத்தருள்கோமானே	என்னாதிபெரியவா
மந்தியும்பன்றியுமிந்தாவருகுதையேர்	என்னாதிபெரியவா
வாதுசெய்யாதெனைப்பாதுகாப்பாயிறையே	என்னாதிபெரியவா
விந்தையாய்க்காண்டாமிருகமதோவருகுதே	என்னாதிபெரியவா
மேவுமென்னீரல்பதறுதேகாத்திடுவாய்	என்னாதிபெரியவா
எட்டரடிவேங்கைக்கிட்டவருகுதையோ	என்னாதிபெரியவா
என்னுயிர்காப்பதுமேகனையுன்புறமே	என்னாதிபெரியவா
துட்டமிருகம்திவிதமாய்வருதே	என்னாதிபெரியவா
தூரத்திலேகத்தொலைப்பதுப்பாரமதே	என்னாதிபெரியவா

நீண்டகருமலைபோலொத்ததேவுகளும்	என்னுதிபெரியவர்
நிட்டரஞ்செய்கின்றதுட்டக்கணத்திரளும்	
நீண்டவராதெனக்காப்பதுநுங்கடமை	என்னுதிபெரியவர்
சிறியனுவியடைக்கலமுண்ணிடத்தே	
கல்லுமுள்ளுங்குத்திக்கொப்புளங்கொண்டதனால்	என்னுதிபெரியவர்
காலடிவைத்திடவேலவுங்கூடுதிவலை	
கொல்லுதேதாகங்கொடும்பசியோர்புறத்தே	என்னுதிபெரியவர்
கொற்றவாயெண்ணிடம்வெற்றியேதந்தருள்வாய்	

லாலரசன் கௌஹரைக்கண்டரோவென

விலங்கினிடத்துவினாதல்.

விருத்தம்.

பலவிதமாவரு பெரிபமிருகவார

பாரமதைலாலரசன் பார்த்துநாமு

மலைவநனாலநாடிவந்த கருமங்கைக்கு

வந்திடமோவெனமனதின் மதித்துப்பார

மலையதுவும்விழுந்தாலுந் தலையேதாங்கும்

வாடுமன்பார்போனமு மயங்கலென்றே

இளகியபெண்கௌஹர்தனைக் கண்டரோவென்

றெடுத்திட்டான்வினவுமொழி தொடுத்திட்டானே.

திபதை-இ-ம்-ஜெங்கலா-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

கானகத்தில்வாமும் புள்ளிமாரினங்களா-என்றன்
காதலிகௌஹரைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா
வானசக்குலங்களேயென் மாமயற்கிசைசந்த-அந்த
வஞ்சியான்கௌஹரைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா
பொக்கியமிருகராஜசிங்கராசிகாள்-என்றன்
பூவையாள் கௌஹரைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா
துங்கமுறும்வேங்கைப்புலியின் குலங்களா-என்றன்
தோகையாள் கௌஹரைக்கண்டேனென்றுசொல்வீரா

மாணிடர் கலங்கவரும் யானேயின்குலமே-அந்த
 மாணுகொளஹர் தன்னைக் கண்டேனென்று சொல்வீரா
 சானுவி லுலாவிவருந் தேனுவின்குலமே-என்றன்
 நை பல்கொளஹர் தன்னைக் கண்டேனென்று சொல்வீரா
 காழிருளையோட்டுபெருங் கரடியின்குலமே-அந்தக்
 காரிகைகொளஹரைக் கண்டேனென்று சொல்வீரா
 பாரினிலுவக்கும் பசுவின்குழாங்கனா-அந்த
 பாவையாள்கொளஹரைக் கண்டேனென்று சொல்வீரா
 கண்டஜெந்திடத்திலெல்லாம் விண்டுக்கேட்டேனே-கொளஹர்
 கன்னியைக்கண்டதா யொன்றுஞ்சொல்லவில்லையே
 எண்டிசைக்கும்வல்லபெரி யோனையென்செய்வேன்-அந்த
 ஏந்திழையிடத்தில்தான் போய்ச் சேர்ந்திடற்கருள்வாய்

லாலரசன் இருள்வனம்புகுதல்.

விருத்தம்.

இத்தகையா லாவிரண்டு வருடமட்டு

மேந்திழையாக் கொளஹரெங்கே யென்றுதேடிச்
 சித்தபீரமை கொண்டவன்போல் விலக்கினோடென்

தேவியைக் கண்டாராநுற் செப்புமென்னச
 சத்துருவாமவைகளொன்றுஞ் சாற்றுகாலே

தலைவியே வெனவழுது நடக்கும்போது
 புக்தியதா யிருள்வனமொன் றெதிரேகண்டான்

பார்த்திட்டான் செலவழியைப் பெர்த்திட்டானே.

தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஸூபகதாளம்.

பல்லவி.

வள்ளல்லாவினவரசனு மிருள்வனம்புகுந்தனனே
 மங்கைகொளஹரின்மயலரைநிமிஷமுமறந்திலனே

ஆதுபல்லவி.

எள்ளளவுநீக்காவுள்ளமகின்மோக
 வெள்ளம, தனாலேவிதிதள்ளிடத்தள்ளாடியே

வள்ளல்

லரீக்டெளஹர் நாடகம்.

சுரணங்கள்.

அக்கியின்னொளிமழுங்குமிருளிலறியாதேகிடவும்
அடிககடிமனத்திடுக்குற்றடலமயர் தலாகிடவும்
அஞ்சிடக்கச்செம்மிஞ்சடியின்முட்கள்
துஞ்சிடக்குத்தக்குத்தவஞ்சிமயலால்வாடி

வள்ளல்

கரியமலைபோற்பெரியநாகமுங்கரடிபுலிகளுள்
காட்டானைசிக்கமிருகராசிகள் கணக்கிலாததுவுள்
கத்துமொலிகா துலைத்துதேயிப்போதும்
சித்தமயங்கா தென்னை நித்தனை காப்பாயென்றே

வள்ளல்

இந்தப்பெரியுவிருண்டவனத்திலெப்படிநடப்பேன்
ஈட்டிபோல்முள்ளு மாட்டிதேகாலினைவிதங்கடப்பேன்
எப்பொருளுக்கும்பரப்பொருளே என்மேல்
தப்பிதம்வாராதுகூத்திப்பொழுதாள்வாயென்றே

வள்ளல்

கையல்கொளரைபெதிப்பேனென்றசொல்சபதநாள்முடிவோ
தமியேனுயிரையிழந்திடவருஞ்சர்வுநாள்முடிவோ
தக்கறகுமானேமிக்கபெரியோனே
இக்கதியிலானெனெனக்குத்துணைரியென்றே

வள்ளல்

கவி கூற்றும்.

அகவல்.

இவ்விதம்புலம்பி யேந்தல்லாசைகள்
மெளவலங்குமுள்ளு மாமயலாலே
திவணைநீல்லாச்செறியிருள்வனத்திலு
கவனமாய்ப்புகுந்து கத்தனின்பரமா
வருத்தமேயன்றி மகிழ்ச்சியற்றவனாய்க்
கருத்தினின்மவுத்தே ஹக்கெனக்கருதி
தலைகனைமுட்டித் தறையினிப்புரண்டு
மெலிந் துடலினைத்து மெலமெலநடந்தும்
தாக்கத்தினாலே தணலில்வாடிலைபோல்
ஆகமுமொடுங்கி யசதியாய்விடவும்
கண்ணீர் தனையே நன்னீராக
எண்ணியேகொண்டே யெவற்றையுமறத்தே
அறுத்தசேவலைப்போ லடிக்கடி துடித்தும்

வெறுத்திடாக்கொளஹரின் விருப்பத்தினாலே
 தயிரியமானது தன்மனவலிமையை
 அயர்விலாதருள வாங்காரத்தோடு
 வருந்துயர்க்கஞ்சா வழிநடைகொண்டே
 இருண்டும்வனம்விட்டேகவெயிப்பால்
 பேராதகீர்த்தி பெறும்பரிசுகரசி
 ஹீராவின்செய்தி கிளத்துவங்காண்க.

ஹீராப்பரிவருதல்.

கொச்சகம்.

சீர்த்திபெறுங்காமுகர்கள் சேவடிக்குந்திவ்யமுகம்
 பார்த்திசைக்குமேவல் பணிவிடைக்குமாளாகப்
 பார்த்திவரெல்லாமயங்கப் பாங்கியர்கள்சூழ்ந்துவரக்
 சீர்த்திபெறும்ராஜபரி ஹீராவும்வந்தனளே.

தரு-இ-ம்-செஞ்சருட்டி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சுந்தரமா சகுணபரி ஹீராவந்தாள்

சுந்தரமா

அதுபல்லவி.

கந்தனமாளிகைமீதி

கைரீகமாயுலவு

அந்தமணியாபரண மேயணிந்தெழுந்து

சுந்தரமா

சுரணங்கள்.

வசுராத்நத்தாலெவரு
 பச்சைமாதாபிராவுடை

மெச்சுமருடம்தரித்துப்

யேபரிந்துடுத்தி-சுந்தரமா

நெற்றிச்சுகழகையும்பூட்டி
 நற்றவரெல்லாமயங்க

கீலத்திலதமுந்தீட்டி

வேடைடடந்து-சுந்தரமா

காதிற்குண்டலமிலங்கக்
 வாதுவினைசெய்விழியி

காமுகர்மணங்கலங்க

லேமையுமெழுதி-சுந்தரமா

மூக்கினிப்புலாக்குத்து
 வாக்கினியவசனத்

மோகனமூக்குத்தியிட்டி

தோடசைந்தொசிந்து-சுந்தரமா

கண்டசரப்பளியுந்

கிரண்டசவடிசாரமும்

அண்டர் கண்மயங்குப்பல

வாகலனணிந்து-சுந்தரமா

முத்துவீலம்பச்சைவைர ரத்னகண்டிகையாலிரை	மோனமாலையுநவ யாயுலங்கரித்து-சந்தரமா
புற்புகக்கொங்கையின்மீது அம்புகமணியடங்க	பொற்சரிகைவாரணிந்தே ளாடிடவேவொயிலா-சந்தரமா
தெய்வலோகமெல்லாம்விலை கையில் கடகமுங்களை	செய்யுநவரத்னமிட்ட யாழியுமணிந்து-சந்தரமா
கொங்கைமதயானையங்குல் சங்கையுடனேரத்ன	குழியில்விழாதுடையில் வொட்டியாணமேதரித்து-சந்தரமா
தழலடிசிலம்புகள் பொழிலில்பரியராஜ	கலிக்கத்தனகுழில்சேர் பூவையும்வந்தனளே-சந்தரமா

விராப்பரி பூக்கொய்தல்.

விருத்தம்.

பரிக்குலமாதுவிராபைம்பொழின்மீதுவந்தே
ஆரிக்கினர்வனமுந்தாங்கு மரமனையனைத்தும்பார்த்துத்
தருக்கொடுப்பூப்பந்தாடிச் சந்தோஷமணிவான்வேண்டித்
திருக்கிவாத்தோழியோடு செழுமலர்கொய்குவாளே.

திபதை-இ-ம்-காம்போதி மிகுதாளம்.

கண்ணிகள்.

தண்டடப்பொழிலில்பலவிததாதலாவதைப்பாரென் தோழி
வண்டுமொய்த்திமுன்பறித்து மலர்ப்பந்தாக்கிடுவோமென் தோழி
கொன்றைதும்பைமலரிதோகொஞ்சங்கொய்திட்டேனிதைப்பாரென்
மன் தலாருமிதாலோர்பந்து வளைந்துகொண்டிடுவாயென் தோழி
அல்லியாம்பலினிவிதோகொஞ்சமரிந்துகொண்டேனிநியென்தோழி
மெல்லியேபுனக்கொர்பந்துமீதில் விரைந்துசெய்திடுவாயென் தோழி
கொங்குடன்விரைமலரிதோ கொஞ்சங்கொய்துவந்தேனென் தோழி
மங்கையேபுனக்கொர்பந்துமீதில் வளைந்துதந்திடுவேனென் தோழி
வில்வமோடிருவாட்சியுங்கொஞ்சம்விரைந்துகொய்தேனிநியென்தோ
செவ்வியேபுமோரியந்தாயுதைச் செய்துகொண்டிடுவாயென் தோழி
புன்னைசண்பகமாமெனுநறைப்பூவிற்கொஞ்சங்கொய்தேனென்தோழி
ஆன்னமேபுனக்காமிதாலோர்பந்தாக்கிக்கொண்டிடுவாயென் தோழி
மல்லிகைமுல்லைவிவிதோகொஞ்சமகிழ்ந்துகொய்தேனிநியென் தோழி
மெல்லிநானதுவொருபந்து வேயந்துகொண்டேனடியென் தோழி

பூமலர்கள் கொய்துபுத்தும்புணந்தோமினி சொல்வன்கேளெந்தோழி
நாமலையெறிந்தாடுவோம்வாராய் நங்குலப்பரிகாளென் தோழி

ஹீராப்பரி பூப்பந்தாடல்.

கொச்சகம்.

சேடியரும்ராஹீராவந் தேம்பொழிவிற் பூப்பரித்து
வாடுமுனம்பந்தாக்கி மாமகிழ்வினோடுபதம்
பாடிவிதராகமொடு பாங்கிபருந்தானும்வினை
வாடிடவேயாமழித்தா ளன்னநடைப்பொன்னணங்கே

தரு-இ-ம-முகாரி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாராய்பூப்பந்தாடுவோம் பாங்குகளே வாராய்.

அநுபல்லவி.

வாராய்பலவித மாமலரால்வனைந்த
மகிமைசெறியும்பந்தையகங்கையிலெடுத்தே வாராய்

சரணங்கள்.

ஊராக்முழகாருன்கொங்கையிந்படநேராய்
பாராயிதோபந்தெறிகிறென்றாய்ப்பாராய்
சீராயுன்முலைக்கெதி ரேராகவருகுது
தாரிந்படாமல்தட்டு வாயடிசுகியே வாராய்

தடுத்தேயுன்பந்தேயெனறனத்தினத்தினில்வந்தடுத்தே
முடித்தேயிருக்கிடு ரவிக்கையறுக்கவெடுத்தே
தொடுத்தமலர்ப்பந்தினு லடித்திடவேமனங்
கடுத்திடேநான்களிப் படைவேண்டிசுகியே வாராய்

பெண்டேமலர்பந்தை பெறிந்துவிட்டேனென்றே
கண்டேமனங்கனிக்க வேண்டாமடியின்றே
செண்டைநிகருமுலை பந்திரண்டிருக்குது
கொண்டைகுதியுமத்தேர் சிண்டடிசுகியே வாராய்

லால்கொண்டார்நாடகம்.

ஹார்ப்பரி துயிலுதல்.

விருத்தம்.

சிந்தையின்மகிழ்வடைந்து சேடியருடனே செம்பூம்
பந்தினுலாடிமேனிப் படுகளை தீர்ப்பான்வேண்டி
அந்தமார்தன துமாடத் தழுகியசப்ரமஞ்சத்
தூந்தியேபரித்துக்கண்க ளுறங்கினுளுறங்கினுளே.

லாலரசன் கொளறுரைக்காணு துபுலம்பிக்

கடவுளிடத்திரங்கிக்கேட்டல்.

விருத்தம்.

மாதுபரிஹாராவுமலர்விழிகள் துயிலவிப்பான்மன்னன்லாலும்
ஏதமடர்வனக்கொல்லாமான்போலத் திரிந்துகொளுரெங்கேயென்
சிதமதிமுகக்கருகவலைந்தலைந்துங் காணுதுதியங்கியேங்கி (அ)
ஆதியிறையேபென்பா லீரக்கமிலையோவெனவேயலறலுற்றான்.

இபதை-இ-ம் நாட்டைகுறிஞ்சி ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆதிபெரியோனெயென்னை யானுமிறையோனேபரஞ்
சோதிரகுமானெயென்றன் துணையன் திவேறியேயே
மாதுகொண்டார்நீதில்கொளு மாமயலால்மனமுருகி
ஏதமடர்வனக்கொல்லா மேகியுங்காண்கிலனே
பண்ணியபயிரிலல்லோபுண்ணியந்தெரிபுமென்னுந்
திண்ணமொருபழமொழியுஞ் சிறியேனென்பாலிலையோ
கொம்புத்தேனுக் காசைப்பட்டுக்கொண்டமுடவளைப்போலென்னை
வாழ்க்கப்பலகப்பலகச்செய்வதுன் வழியோவறிகிலனே
கரணிற்செய்யுமழைபோலவுங் காட்டிலொளிர்மதிபோலவுங்
நானலைந்ததாச்சேசெயன்றன் நாயனெயென்ன செய்குவேன்
இன்னமென்மேலீறையேபுன்ற னிரக்கம்வரவல்லையோ அந்த
அன்னநடமயிலை யணைந்திடவுமவிதியிலையோ
இனிமேலென்மேற்கிருபைசெய்யாதிருந்தாலடியெனென்செய்வேன்
மனமுருகிவாடுதையோ மன்னாவுன்றபயம்
மடவாளந்தகொண்டார் தமைம ணமுடித்துமகிழ்வடைய
அடியேனுக்குக்கிருபைசெய்வா யாதிரகுமானே

கானகத்தில் மாளிகையொன்றை
வாலரசன்கண்டிரைத்தல்,
கொச்சகம்.

தையல்கொளஹரசையினும் சற்றுமனந்தாளாமன்
மையறலைக்கேறியிதை வாவெனைக்காவென்றுசொல்லிப்
வையநடந்தேகுமந்தப் பாதையிலோர்கோசனவில் *
துய்யரத் தமாமொன்று தோன்றிடக்கண்டேயுரைப்பான்.

இன்னிசைத்தாழிசை.

ஆனவரியாளியிருநாதியடர்த்தோங்குபெருங்
கானகமாமீதினதே காணுவதுமாளிகையோ-உயர்
கண்ணி-இ-ம்-பைரவி-திசுரதாளம்.

வானூரவளர்ந்தொமாடத்தில் வைத்திரத்தனங்களின்-ஒளி
நானாவிதமாகவொலிக்குதே நாயனேயாரகமோ.

இன்னிசைத்தாழிசை.

சித்ரவன்னச்சாளரத்தூந் தெருமுகப்புவிலையினத்தும்
உத்ரமுதற்றுண்களிலு மொண்பிரவைக்கண்கூச-ஆணி
கண்ணி.

முத்தோபுட்பராகமோநீலம் வைரீயமரகதமோ-வச்சரக்
கொத்தோவைத்தமுத்திச் சிறந்ததுகோனையிதாரகமோ.

இன்னிசைத்தாழிசை.

செம்பொற்படிக்கட்டுந் தங்கச்சினுவின்கட்டிகளில்
பம்புரத்தன்பூஞ்செடியும் பட்சிகளுநின்றுலவும்-இது
கண்ணி.

உம்பருலகுள்ளதென்றாலோ விக்குற்றிடக் காரணமென் - அல்லால்
வம்பார்பரிஜுகள்வாழ்கின்ற மாமனையோவழியேன்.

இன்னிசைத்தாழிசை.

சீரார்குளோப்புலஸ்தர் சேட்டுகளுஞ்சித்ரமணி
ஏரார்படங்களிட்டிலங்க வலங்காரமுறுடி-இருள்
கண்ணி.

காரார்மனைக்காவலர்க்காகிலிக் காட்டிலிருப்பதென்கு-கனல்
தேரார்கணப்பூதங்கள் வாழ்கின்றதிவ்ய அரண்மனையோ.

* கோச-இருகாதம்.

இன்னிசைத்தாழிசை.

சீதபொழின்மீதமைந்த தீவ்யவொளிமாடமதுந்
தாதலாங்கநேத்திகளுஞ் சாற்றமணுவாலாமோ-தெய்வ

கணனி.

மாதாரகமோராட்சதர்வாழு மாமனையோதெரியேம்-இதை
பேதென்றறிவேமெனலா வினவேந்தனுமேகினனே.

லாலாசன் தாகக்களையால் ஹீராவின்தோட்டத்திவ்

துயிலல்.

விருத்தம்.

ஏகுமந்தலாலரசன் தாகத்தாலே

யெய்தத்தபதம் போத்திடவுமேலாதந்த
வாகணியும் பொழிலடுத்தம் மனையோரத்தோர்
மரத்தினிழை மீதுமெள்ள மயங்கிழீந்தே
வசுபெரி யோனையொரு துள்ளிரீரா

ரெனக்கருள்வா ரென்றிரண்டு விழியுமுடி
ஆகமெலாம்வாடிடவே யயிரிலான்போ

லடங்கிட்டான் துயிலினினை வொடுங்கிட்டானே.

ஹீராப்பரிவிழித்து லாலரசனைக்கண்டவுடன் சொல்லல்.

கொச்சகம்.

துங்கிவேலாலரசன் தோகைபரிஹீராவும்

பாங்குடனேகணவிழித்தப பலகணிவாயநோக்கிடவே
ஆங்குறங்கும்வேந்தனைக்கண்டாசைமணவாளனிவன்
நங்குறதனம்மதிஷ்ட மென்றேபுகழ்ந்துசொலவான்.

திபதை-இ-ம்-தூகிரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

லாலசந்திரசூரியவொளிபோலந்தமாமரத்தின்னிழலிற்

பால்பொருநவனதோதுயில்வதுபாதகம்பாதகமே.

இத்திரலோகத்தினிலுயிவ்வுலகினு மிவனைப்போல்யாருமுண்டோ

ஆந்தமுடனிவனையின்றெடுத்தோரினனாரென்றறிகிலனே.

பசிதாகத்தான்மெலிந்தோவரும்வழிப் பாலையினையாந்தோ

சகிபோன்ற முகம்வாடச்சன்யாசியோல் சயனிக்கும்விதமறியேன்

எத்தனையோ காலம்நான் செய்தவயின் நென்பானிறைவேறக்
சத்தனென்னிடஞ்சேர் ததான்மதனேவுன் கண்டிறந்தெனைப்பாராய்
அடக்கமுடியுதில்லையே யுன்மேன்மீறுமாசைக்குமளவில்லையே
மடக்கொடிமயலாவேயுருமாறி வந்ததுகிபாற்றேறூணுதே
விணிற்கண்டுயில்வானே ஊணக்கிசைந்த மெல்லியென்றினையணையா
வாணனை வாட்டுகிறீரிதுநல்ல மதியோசொல்வீர்மதனே
அரிவையெனைப்பாராமல் கண்ணுறங்குமென்னுசைமணவாளனே
பிரியமில்லையாவென்மீதில் தெரியவில்லைப்பேசியிவாய்மதனே
இலங்கும்புருவவில்லிண்கிழியம்பினாவெய்யுமுன்றுயிலொழித்துக்
கலங்காதேகாரிணையே யென்றனைக்கட்டியணையாயோ.

வீராய்ப்பரிக்கும் வரவரசனுக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

தூங்கியலாலைப்பார்த்துச் சரிசூழற்பரிஹீராவும்
ஓங்கியமையறன்னை யொடுக்கிடக்கூடாதாலே
தூங்கியவாசாபாசத் தாலிழுத்தரசைநோக்கி
ஆங்கவன்றாகந்தீர்த்தே யவன்வரலாறுகேட்பாள்.

திபதை-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிசாளம்.

கண்ணிகள்.

- (ஹி) மன்மதவடிவாயென்றன் மாளிகையில்வந்தநீயார்
நன்மனமனுவோஜினிலே ராகூதப்பிறப்போசொல்வாய்
- (லால்) ராகூதப்பிறப்போவென்று நானறியச்சொன்னபெண்ணே
தாக்கூண்யமுடைமனது தன்னிற்பரதேசினானே
- (ஹி) பரதேசினீயேயென்றால் பாணுவென்மனையினுள்ளே
வரமனம்வந்ததென்ற வந்தவகைசொல்வாய்மன்னு
- (லால்) வந்தவகைசொல்வாயென்ற மயிலேநான்மொகங்கொண்ட
அந்தமுள்ளபெண்ணே விட்டே யழுதுநானிங்குவந்தேன்
- (ஹி) இங்குவந்தேனென்றுசொன்னுபிப்போதுன்வரலாரெல்லாம்
மங்கையாமெனக்குமுள்ளே வன்கயுடனுரைப்பாய்மன்னே
- (லால்) உரையுமென்றமாமிலே யுன்னைநானறியும்படி (னே
தனரயினி ஓரைத்தான்முன்னே சாற்றுவே னெனைநான்பின்

- (ஹி) பின்னைநாணுரைப்பேனென்றாய் பேதைநானிந்திரன்சடை
முன்னைநாட்டியங்கள்செய்யும் மோகனஹீராவானே
- (லால்) ஹீராவென்றுரைத்துநின்ற கிளிமொழியாளேயென்றன்
ஊருடன்பெயருமிப்போ துணக்குநானசொல்வேன்கேளாய்

லாலாசன் தன்வரலாறு சொல்லல்.

கொச்சகம்.

விண்ணுலகினீதிநெறி மேவவரசாட்சிபுரி
அண்ணலிந்தரன்முன்னடன மாடுபரிஜாதியினப்
பெண்ணரசேஹீராவே பேதையென்சரித்திரத்தைத்
திண்ணமுடனேயுரைப்பேன் செவ்வையாய்க்கேட்பாயே.

துபதை-இ-ம் காய்போதி-திசுரதாளம்.

கண்ணிகள்.

பங்காமாமயிலேயென்னுடைய வர்க்கமானங்கள்கேள் - அழகுள்ள
பங்காளாகரந்தன்னையானும் பாத்துஷாமகனான
என்றந்தந்தையினைசம்ருதுஷாவென்பருரினான் ளோர்என்றன்பெயர்
சந்தலாலெனவேசொல்வா ரிந்தத்தாரணிதனிலே
சீர்பெறுநிகுவெணுமந்தத் தேசராஜனைன வருமொரு
பேர்பெறுமரசன்ஜவாஹிரஷா-பெற்றமாமகளாம்
அனைமோகுயிலோமயிலேர வென்னொருயிரதுவோ எனவரும்
மின்னின்மேல்மயலாலாற்புலம்பி யூர்விட்டுவந்தனன்யான்
கண்ணுமென்மனமுந் தினமந்தக் கன்னிமேலுளதால் அறிந்திடப்
பின்னிசான்வருந்திமயங்கிதேன் பேதைநானிதமே
ஆகையால்மயிலேமோகன்கொண்ட அந்தமங்கைநகரதற்கு நான்
பேரகவேண்டுமதையறிந்தாராண்புண்ணியமுனக்கே.

ஹீராப்பரி தன்கருத்துரைத்தல்.

கொச்சகம்.

பங்கருந்சேர்வாவிசெறி பங்காளநாயகமே
அங்குசெல்லநீர்நினைத்த தத்தனையும்விட்டொழியின்
சங்கையறச்சென்றக்கால் சஞ்சலமாமாதலினால்
இங்கிருந்தேயென்னோடே யின்பறுகர்வீரே.

திபதை-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்
கண்ணிகள்.

மன்னவரேகல்லதிப்போ சொல்லுவேன்கேளீர் மன்ன
மங்கைகொளஹர்வாமுமுரை வகுக்கீழ்க்கேளீர்.
அந்நகர்தானெத்தனையோ காததூரங்காண் மன்ன
அநியாயமாயா விபோக அலையவேண்டாங்காண்.
இக்கேரீரிருந்துவிட்டா வின்பமாசுங்காண் மன்ன
இனிமேலக்கேபோருமெண்ண மெண்ணவேண்டாங்காண்.
மங்கைகொளஹராசைதன்னை மறந்துபோங்காண் மன்ன
மனதில்வைத்தால் துண்டமெத்த வந்துசேருங்காண்.
தோகையந்தகொளஹர் தந்த துக்கநீயினை மன்ன
சொந்தவென்றனில்பரீரால் தொலைத்துடபோடுங்காண்.
என்னுடையகண்குளிர இருக்கவேண்டுங்காண் மன்ன
ஏதூர்வினைத்தபோதும் ஏலும்சாண்செய்வேன்.
நன்னயமுநாட்டாமெல்லா நானேசெய்வேன்காண் மன்ன
நாயகமுமக்கிசைந்த நாயகிநாண்காண்.
மேதைகொளஹர்தன்னில்ஹீரா மேன்மையாசுங்காண் மன்ன
வேண்டியென்சொல்கேட்டுநம்ப வேண்டுங்காண்மன்ன.

ஹீராப்பரிக்கும் வாலரசனுக்கும் சம்வாதம்.
விருத்தம்.

என்னுரைகேட்கவேண்டி மெண்ணவேஹீராசொல்ல
மன்னவன்லாலும்ந்த வகைக்கிணங்கிலதால்வாடிப்
பொன்னிகர்மாதமென்றன் புரவலாய்புனர்தியென்றே
சொன்ன தற்கெதிர்வாதிக்கத் தொடங்கினுன்மடங்கலானே.

திபதை-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.
கண்ணிகள்.

(ஹீ) மன்னாவுமைக்கூடவு மனதுபகிழாடவும்
என்னாவலகோடவும் இன்றையேஇறையேடணைந்திடுவீர்
(லா) இறையேயென்றுமயக்காதே யின்பஞ்சொலிநயக்காதே (சும்
துரையேயென்றுமயக்காதேதோஷம் தோஷம் தோஷமதுபிறக்க
(ஹீ) தோஷமென்றுசொல்லவந்தீர் தோகையென்னைவெல்லவந்தீர்
ஆசையினைக்கொல்லவந்தீர் ஆரசே ஆரசே ஆரசேயணையவாரீர்

செய்யும்வகை தந்த்ரமெல்லா பெருங்காயத்தைத்
 திரைகடலிற் கரைத்தென்பர் போலுஞ்செய்ய
 வெய்யவனை வசமாக்கப் பஞ்சுபோன
 விதம்போலும் விறுதாலாய் விட்டதென்று
 மையறவிர்த் திடவிணக்கா நென்றுமத்த்ர
 வாக்கினுள் மாணுருவ மாக்கினுளே.

லாலரசன் மாணுருவெடுத்தி வருதல்.

விருத்தம்.

கொடியபரிஹீராவாற் பங்காளவரசனினங் குமரனுவும்
 பிடிநடையாள்கொஹரதி னுசைமல் பிரியமணவாளானுவும்
 படியில்வரும்லாலரசன் மனக்கிருந்தபழயவுரு விழந்துபம்புற்
 கடியியல்புபெறுமாரி னுருவெடுத்தித் தூக் காடடையவருகின்றனே.

தரு-இ-ம்-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாணுருவெடுத்துவந்தானே லாளினவேந்தன்.

மாணுரு

அநுபல்லவி.

மாணுருவெடுத்துவந்தான் கானமர்சூழலாள்ஹீரா
 சூரியத்தினுல்லாலெனுங் கோணுருவிழந்துமத்த்ர.

மாணுரு

சரணங்கள்.

எத்தனை த்துன்பம்வந்தாலுஞ்
 எத்தியவெத்திலடங்காப்
 பன்னுகொஹராசையினுல்
 வின்னமாரினைக்கவவ
 கோதைபாள் ஹீராவினசைகோவிந்தம்போட்டோடிப்போக
 ஏதேதுவந்தாலுளானே

சத்தியந்தவறூதாலே
 புத்திமான்லாலரசனும்-மாணுரு
 கன்னிஹீராசொன்னசொல்லை
 னான்லியட்டியேவாலும்-மாணுரு
 யேற்றுக்கொள்வேனென்றுலாலும்-மாணுரு

கவிகூற்று.

விருத்தம்.

மாணுருவெடுத்திப்பின்பு மன்னவன்லாலுமந்தக்
 கானகஞ்செல்லப்பாதை கண்டிடக்கூடாதாலே
 ஈனஞ்செய்தவளின்சொந்த வெல்லைக்குட்டிரிந்துகின்றான்
 கோணுதவியினுற்காட்டின் குறிதெரித்தேகினுளே.

மா லுரு வெடுத் தலா லாசன் புலம்பல்.

கொச்சகம்.

இழையிடையள் கொழியின்மே லிச்சைவைத்திருப்பதனால்
உழையுருவெடுத் துமந்த வெண் டிணையக்கண்டலையப்
பழியெனக்குவந்திடினும் பா ரேனென்றேகுவருந்
கழியறியாலா லுமந்தக் காட்டித்தழைப்பிடுவானே.

திபமை-இ-ம-காமபோதி-மீசுரநாளம்.

கண்ணிகள்.

பசிதாகத்தான்மெலிந் தசைவற்றிவள்மனையில்
பத்தினா லுமங்கிணைதால்.
வசையகந்நிந்மென்றன் மனைவியைக்காட்டாமல்
மா லுக்கிவிட்டானேயோ.

தேடி யெவ்விதமுமென் தேவிசையக்காண்போமென்று
கிணையினினைத்திருந்தேன்.
வாடிமனங்கசங்க மா துபரிவீராவும்
மா லுக்கிவிட்டானேயோ.

மா னிடவுருவோடிவ் வனமெல்லாந்திரிந்துமென்
மனையாளைக்காளுமல்
ஈனமுறுமானுரு வாலலைந்தலைந்தநான்
எந்தநாள் காண்பேனோ.

தேனேமனோலயமே தெவிட்டரசக்கியமே
திருகேச்செம்மவாமலரே
வா லுலகணிமாநர் மருட்டுமெயினென்று
மகிழ்வுடன் காண்பேனோ.

பஞ்சவர்ணக்கிளிபும் பசியமயிலன்னமும்
படியிலுனக்குகிராய்
அஞ்சா துரைப்போமென் றால் நாவெழுந்திடுமாவென்
றுயிர்த்தேவியரே.

செஞ்சொன்மொழியெனது செவிக்கமுதமென்றுன்றன்
கிணையிற்றெரிந்திருந்தும்

வஞ்சகமனமில்லா மா தேவிதிவசந்தரல்
வாடிடலாச்சகையோ.

கலவி லுன் லுருவதிற் கலவிசெய்வதொழியக்
காண்பதம்வேறிலையே

மனுவுருமாநியு மனவெளிநனி லுன்றன்
மய லுருமாநிலையே.

இனமெவ்விதமுந்தேடி யுனைக்காண்போமெனவெண்ணி
லிவ்வுருமாநிலை

கனபுகழ்பெறுநல்ல மனுவுருவெடுத்தெந்நாள்
காண்பெனென்றறிகிலனே.

கொச்சகம்.

ஆசைகொண்டகொளவரினா லாயிழைத்தீராநியற்றும்
மோசமதற்காளாடி முன்னுருவமாநியுறை
வேசமெதித்தேபுலம்பி மென்மேலுமேயயர்ந்து
காசகன்றநாயகனே சுதியருள்வையென்றழுவான்.

வண்ணத்தரு-இ-ம்-புந்நாகவராணி-மீசுரதானம்.

நாயகனையயம்நல்லமேயருளாயம் என்றனூட்டைவிட்ட

டருங் காட்டினின்மயல் கோட்டியாணீர்க்கேட்டிலலைகிறேன்
தூயபரம்பொருளே துணைகீவருந்தெருளே யித்தத்தேநாற்றாமாறுரு
மாற்றியாவரும் போற்றுமுன்னுரு வாத்தியருள்புரி.

தேவியுந்தேடுவனே யெனத்தேடிவாடுவனே யொருசெய்தியாகிலு
மெய்தவிலையே ஐயேகோவென வைவளையென

கூவியமுருவனோ சூலைவாய்விமுருவனோ அதுகூலசத்தரு
வரலெனக்கிதெல்லாம் லபித்ததென றுவலிப்பனோ.

தாய்தந்தைமாற்றெரிந்தே சொயிந்தண்டனைபுரிந்தே சிறைச்சாலே
மீதுவைத் தாலவாய்க்கன்னல் போலவாக்விப தாலுறுந்துயர்
ஓய்வறச்செய்தனரோ வெளியோடவைதனரோ அவனாரிலோ
எந்தப்பாரிலோமய னேரினிலோவுயிர் திரினிலோபழி.

பாதகியாலே ஐயோ இத்தப்பாதகங்கள்பொய்யோ என்றன்பாலில்
வந்தலங் கோலமாகினன் சாலவே யதுகூலஞ்செய்தாள் துவை
ஆதியேயுன்னிலையே யெனக்காரவிலையே எந்தனவிபோகிலும்
பாலைகொளஹரை மேவடெனெனில் பூவருந்தாதையோ.

க வி க் கூ ற் று.

கொச்சகம்.

லாலிளவேந்திவவகையா நானுவிதம்புலம்பிக்
கால்கைதளர்ந்தேநடக்கக் கஷ்டமாய்ச்சக்தியற்று
வேல்விழிதன்னுசை விறுதாவோவென்றயர்ந்து
மாலையிலிவந்தேநார் உரத்தடியிற்றங்கினனே.

விருத்தம்.

தங்கினுன்றனதுதேகம் தளர்வதைத்தீர்ப்பான்வேண்டிச்
செக்கதினோனுமேற்குக் திசைகடம்சேர்ந்தானிப்பால்
பொங்கிடபுகழிரண்டு பூமபறவைகள்பறந்தே
அங்கந்தமரத்திறங்க வருமையாவந்ததம்மா.

பட்சிகள் வருதல்.

சுரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சூபகதாளம்.

பல்லவி.

வந்தனபாராய்

பறவைகள்

வந்தனபாராய்.

அதுபல்லவி.

வந்தனடாரிடு

வன்னப்பறவைகள்

சந்தோஷமாய்லாலுஞ்

சிந்தைமகிழ்ந்திட.

வந்தன.

சரணங்கள்.

நாடுநகரா

சானதெல்லாமவிட்டு

காடுவழிகளி

லையவதிப்பட்டுக்

கேடுறஹீரானின்

மந்திரத்துட்பட்டு

வாடிபேமானுரு

வோடுகிகலிட்டுத்

தேடித்திரிகின்ற

லாலிளவேந்துக்குச்

சேதினெயமென

வோதுடவேயிதோ.

வந்தன.

பட்சிகள் பேசிக்கொள்ளுதல்.

அகவல்.

வந்திடும்பறவைகள் மரக்கிளமீது
பிந்திடாதிருந்தான் பெண்ணினைநோக்கி
வையகத்தன்னில் வளரும்புதுமைகண்
மெய்புறுக்கதைகள் வேண்டியதுரைத்துப்

பெண்ணையெனது பிரியமேயொளிவின்
கண்ணையின்று கவலும்வார்த்தையைப்
பொய்யென்மொலென் புறஞ்செவிகொடுத்து
மெய்யெனக்கேளென்று விளம்பிடப்பெண்ணும்
பிரியமேவினையென் பிராணநாயகனே
யரியவுன்சொல்லை யசட்டைபண்ணேன்யான்
ஆகையாலொன்று மறையாதிராமல்
ஒகையாக்கூறென் றேறதவாண்கூறும்
இதமுடனாயின் நிருக்குமிம்மரத்தின்
புதுமையொன்றுண்டும பூமியிற்பெண்களால்
மந்திரஞ்சூனியம் மாயம்விதவிதத்
தந்திரமாகிய ஜாலமிவைகளால்
சுன்னுருமாறித் தவிக்கிறவெவனு
மன்னுருவாக வந்திங்கிருக்கும்
இந்தமரத்தி னிலங்கியவேரில்
சுந்தையாய்சிரசினைத் தேயத்தெடுப்பானேல்
மாறியமிருக வடிவநீங்கித்
தேறியேதன்னுரு சிறந்திடப்பெறுவான்
அன்றியுமிலையினே யறுத்துத்தன்மடிமிசை
வன்றிறமாக வைத்துக்கொண்டால்
பார்ப்பவர்கண்ணின் பார்வைக்கெட்டால்
தார்க்குமறைவா யாகுவனின்னும்
மலறினேப்பறித்து மார்மிசைவைத்தால்
செலநினந்திட்ட திசையெலானோடிக்குள்
போவானின்னும் பொலிமரக்கினையைக்
காவலிலொடித்துக் கையிற்பிடித்தால்
நினைத்தவைபலவுநி மிடநேரத்திள்
கனத்ததாகக் கைக்கூடும்மே.

லாலரசன் மானுருவநீங்கி சுயருபமெடுத்தல்.

விருத்தம்.

என்னவருமாண்பறவை பெண்ணேநாக்கி
பிசைத்தமொழி யனைத்தையுமொன் றிடையிடாமல்

மன்னவனும் லாலென்போன் மகிழ்ச்சியாயம்
 மரத்தின்கீழிருந்துசெவி கொடுத்துக்கேட்டு
 வின்னமற்பொழுதென்றே விடியுமென்று
 விழித்திருந்து விடிந்தவுடன் மரத்தின் வேரில்
 வன்னமுடி தேய்க்கெடுத்தான் சுயரூபத்தை
 வாங்கினான் மாணுவ நீங்கினானே.

தரு-இ-ம்-கலியாணி-மீசுரதாளம்.

பல்லவி.

மானிடவுறுவெடுத்தான் லாலரசனும்

மானிட

அதுபல்லவி.

மானிடவுறுவெடுத்தான் தானருங்காடெல்லாம்
 மாணுவேடலேந்த மன்னன்லாலரசனும்

மானிட

சரணங்கள்.

வஞ்சிகொளஹரைத்தேடியே மாணுவேவாடி
 வனம்வனாகாமோடியே

கொஞ்சம்பட்சிமொழியால் குலைந்துமாணுமாறி
 அஞ்சலத்திறைவனை யடிக்கடியேபுகழ்ந்து.

மானிட

ஈராறுமதிகாலே பரிஹீராவா
 வெடுத்தமாணுவரலே

யாரார்துணையுமின்றி யலைத்தேவனக்களெல்லாம்
 ஏராளமாக்கடந்தே யெழிற்பறவைகள்சொற்போல்

மானிட

பட்சிசொன்னதுபோலே யிலைமலர்ப்

படருக்கொம்புங்கைமேலே

பட்சமுடனெடுத்ததுப் பதனப்படுத்திக்கொண்டு
 கட்சிசெய்யும்பரியைக் கிடைசெய்குவனென்று.

மானிட

லாலரசன் கடவுளைத் துதித்தல்.

கண்ணிகள்-இ-ம் சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

கானமருங்குழலாள் என்றன் கொளஹரைக்காண்கிவன்று
 காதோ நாதோ மோடோ கோடோகானமெல்லாந்திரிந்தேன்
 மானினுறுவெடுத்தேன் மந்திர வாதத்துக்குள்ளமைந்தே
 வாதோ தீகோ சூதோ ஏதோ வந்தெல்லாந்தீர்த்தாய்

தானகனேமுதலே தமிழேனினைத்ததெல்லாந்
 தாராய் சிராய் நேராய் கூராய் சத்தேதயாபரனே.
 போனதெல்லாம்போக ஆந்தப் புவையுடனாகப்
 பூவே தேவே காவே கோவே போற்றிசெய்தேனருள்வாய்.

லாலரசன் நிகீனாவிற்சென்று கொளஹரைத் தேடல்.
 விருத்தம்.

இவ்விதமாய் லாலரச னுண்மையாக
 இறையவனைப் புகழ்ந்துமலர் தீனையெடுத்து
 நவ்வீழி கொளஹர்வாழ் நிகீனாவென்னு
 நகர்போகவேணடுமென நீனைத்துமாற்பில்
 ஒவ்வவைத் த வுடனந்த நகரங்கண்முன்
 நொருநொடிச்சூள் னேதெரிய மகிழ்ச்சிபொங்கிப்
 பவ்வமமறுபடியு மிறையைப்போற்றி
 பணிந்திட்டா னுட்புதுத்த துணிந்திட்டானே.
 தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்றன்மனைவி வாழிடந்தெரிகிலனே
 எதுவோ வின்னமு மறிகிலனே.

அநுபல்லவி.

மன்றலுலவுமிந்த வளர்நகர் தன்னிலந்தத்
 துன்றுமலர்க்குமுளென் துணைவியிருக்குமிடம்.
 எதுவோவின்னமுமறிகிலனே.

சரணங்கள்.

தேவியவளைநாடித் தெருக்கண்முழுதுமோடி
 ஆவிவருந்தினெனென் என்பாளிருக்குமிடம்
 எதுவோவின்னமுமறிகிலனே.

மானினுருவீக்கி மானிடருபம்வாங்கி
 கானிலலைந் துவந்தே தன் கண்ணாளிருக்குமிடம்
 எதுவோவின்னமுமறிகிலனே.

பறவைமொழியதுபோல் படருமிலைமலரால்
 திறமாய்க்கருள்வந்துத் தேவியிருக்குமிடம்
 எதுவோவின்னமுமறிகிலனே.

ஆகியரும்பொருளே யடங்காதெழுந்தெருளே
 வாதனையானே நென்றன் மனையாளிருக்குமிடம்
 எதுவோவின்னமு மறிகிலனே.

கொளஹர் லாலரசனை நினைத் துபுலம்பல்.

விருத்தம்.

மணிமுடிவாலேன்றேது மன்னவனிவ்வாறுகப்
 பணிநகர்தெறுக்கடோறும் பகர்மனையானேத்தேடித்
 திணியுறும்புயங்கள்வாடத் திரிகின் மசமயந்தன்னில்
 அணியிழைகொள் ஹருள்ள மலம்புவாள்புலம்புவாளே

தரு-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

டல்லவி.

மோகலாகிரியாகியேயுடல் வேகிறதாலே நான்சாகிதேன்லாலே
 நான்சாகிதேன்லாலே நான்சாகிதேன்லாலே

அதுபல்லவி.

போகமேவிய வாகநாயக மேமண வாளா
 யோகமாயெனையே கலவிசெய் யோககண்ணாளர-ஓவாகிணைதோளா.

சரணங்கள்.

வஞ்சிமார்வசை மிஞ்சியென்மன மஞ்சினன் பாராய் [னேன்பாராய்
 கொஞ்சியென்னெடு தஞ்சமாய்சர சஞ்செயப்பாராய் - நான்கொஞ்சி
 இன்பமென்பதுத் துன்பமாய்நித மேக்கினென் தேடி
 அன்பனையென யணியவாவென வழுகனன்வாடி-நான்தொழுதனன
 செவ்வியாலுயிர் வவ்விவாதனை செய்கிராய் காமா [டி
 கொளஹர்நான்மிக வுங்கலக்கினன் கைவிடலாமா - நீ யுய்திடலாமா.

கொச்சகம்.

காமம்பெருகிக் கரைபுரண்டிதானேடிச்
 சாமமுழுதுத்தலைச் சுழற்சிக்கொள்ளுதையோ
 நாமலாலென் துரைக்கு நாயகனெமென்றிய
 வரமுடையமண வாளன்வரக்கானேனே.

தரு-இ-ம்-வராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாளனேவரக் காணனே மண

அதுபல்லவி.

நாளேநாளையென்றிந்த நாள்வரையிலுமடி

யாளின்தனையொடிக்க வெளையல்லவே வாடண

வாளனே

சரணங்கள்.

தேமிதே மனம் வாடுதே

கூடிக் குலாவிவினையாடி விரகபதம்

பாடி யனையரித நாடுதென் செய்வேன்மண

வாளனே.

வஞ்சியே யப ரஞ்சியே

அஞ்சாதே யென்றென்னுடன் கொஞ்சிச் சரசமொடு

ரஞ்சித மேயென்றதை தெஞ்சின் மறந்துமண

வாளனே.

வாசனே மஹா ராசனே

காசணி யாசரச நேசப்ர காசனே

மோசஞ்செய் யாமலேரில் லாசமுடனேமண

வாளனே.

லாலரசன் கொளஹரின் மாளிகையில் ஒருவருமறியாது

சென்று அவளின் துயரத்தைக் கண்டுசொல்லல்.

விருத்தம்.

இப்படியே சவள்புலம்ப லாலிராஜன்

இலங்குதெருப் பலகோக்கி வருகும்போதில்

தப்பறவே மகிழ்ச்சியுண்டாய்த் தனக்குத்தானே

தனித்தவிந்தய் பரதேசிக் கரியநாயன்

ஒப்பில்லாக் கிருபையுண்டு மென்றுகொளஹ

குருவதனைக் கண்காண வேண்டுமென்று

செப்புமலர் மாரணைக்கக் கொளஹர்மாடஞ்

சேர்ந்திட்டான் கண்டுதுய ரோர்ந்திட்டானே,

திபதை-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-திசுரதாளம்.

கண்ணிகள்.

சீவிக்கறுத்துமணந் தாவிக்கிடக்குங்கருங்கூந்தலைச்

சீழனிப்புழுதியுடன் பாவிக்கமையவின்று

சிக்கு

காணவோ.

மையிட்டரியவுள்ளங் கையத்தனையிருக்குந் கண்களை இரண்டி
 நையமன்மழுதுபெய்யுமழையுடனே காணவோ.

கொஞ்சிமுத்தங்கொடுக்குமின்சொற்கொவ்வையனையவா யினமனம்
 அஞ்சிப்புலம்பித்துயர் மிஞ்சிப்புலவின்று காணவோ.

முத்துமாலையிட்டிக் குத்தவெனவெழுந்த கொங்கையை இன்று
 மெத்தவழும்விழிநீர் தத்திப்புரலும்படி காணவோ.

விருப்பிரதனக்கடகத் தரித்தமலரனைய கைகளைம் பெரும்
 இருப்புவிவங்கிஹை தரிக்கவிடிமுமின்று காணவோ.

கட்டழகுடனேசெம் பட்டுத்தரித்திடுஞ் சிற்றிடையினக் செயுந்
 துட்டத்தனத்துடனே ரெட்டுத்தரித்திருக்கக் காணவோ.

இலங்குஞ்செம்பஞ்சிட்டிக் துலங்குந்தண்டையிட்டகால்களை இனக்
 விவங்குபூண்டிருக்கக் கலங்கும்படிமனது காணவோ. (னை-மனம்

உணியின்பொலிந்தகண்ணின்மணிபொத்திருந்த வென்றன்பெண்ணி
 பிணியிகிடந்துகிறம் தணியத்தினமுமின்று காணவோ.

தாதிமார் கொளஹரைத்தேற்றல்.

விருத்தம்.

புயம்வாடி லாலாசன் மறைவதாகப்
 புலம்பியவ னங்குநிற்கக் கொளஹர் தானுங்
 பயமாகவழும்விழிநீர் மார்பிலோடப்
 பலவாறு புலம்புமதை யருகிற்குமுந்து
 நயமாக விருங்குமந்தத் தாதிமார்கள
 ணன்மொழியும் புன்மொழியு மெடுத்துக்காட்டித்
 நயவாக வெவ்விதமு மையனீக்கச்
 சாற்றுவார் புத்திசொல்லித் தேற்றுவாரே.

திபதை-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

காரிகையெய்கள்குல நாரியர்கள் கண்ணே
 கொளஹரேயன்லாலையெண்ணிக்கலங்குகிறாய் பெண்ணே
 தாரையெனவிழிசாரியம் பாரிலுள்ளோர் பழிக்கத்
 சயங்குறாய் லாலாசால் வயங்குமுயி ரழிக்க

பெண்ணரசேயுன்மனதி லெண்ணினைதச்
 பேதையறிவாதையிப் போதழித்தால்
 கண்மணியேயுன்னுடைய பெண்மதியோ
 சுத்துகிறாய்நீங்கள் சொல்லும் புத்தியைநீ
 கூங்குயினுத்தென்றலும்வா னேங்கினனும்
 கோகிலமேயுனக்குப்பகை யாகினவே
 பாங்கிகளாநாங்கொல்லா மீங்கிருக்கும்
 பதற்கிறாய்லாலைநீப பதபெரிய
 பருவவயதுணைப்புலம்பி யுருகிடச்செய்
 பாதகலால்மோகமதா லேகுமுயிர்
 திருவனையாய் பழையகதை யொருவருமுன்
 செப்பிலையோவுனதுயிர்தான் தப்புவதா

சொல்வாய்
 வெல்வாய்
 வீணாய்க்
 பேணாய்
 நேராய்
 பாராய்
 போது
 தீது
 விதியோ
 மதியோ
 பாலே
 தாலே

கொலவூர் புலம்பல்.

திபதை-இ-ம்-எதுகுலகாம்போகி மிசுரதாளம்.

கண்ணிகள்.

பாதகம்பாதகம் பாங்கிகளாயிருந்தும்
 வாதனைக்காளாக்கினீர்

காதியே

இந்தமதியிலெல்லா மென்மனந்தேறாதே
 பெந்தவிதமுமினியே

காதியே

ஆருந்துயரந்தீர லாராலென்வுரைத்தீர்
 தீரும்லாலரசாலே

காதியே

மன்னன்லாலவனது வர்த்தமானறிந்தால்
 என்னிடஞ்சொல்வீரே

காதியே

அந்தலாலரசன்வந் தனைந்தானுடனேதீரும்
 இந்தவெவ்வினைநிசமே

காதியே

ஆயிரமாச்சொலினு மடியாள்மனந்தேறாதே
 ஆவியுநிலைத்திடாதே

காதியே

இப்போதோவினுஞ்சற்றெப் போதோடுவன்னுநிரங்கி
 மெறைநீ ரறிகிலையோ

காதியே

பிரிந்தகணவன்வர வருந்தியுள்வாராதாலே
 பிழைப்பதினிநானிலையே

காதியே

லாலரசனூல் கொளஹரின் விலங்குகளொடியவே

கொளஹர்கடவுளைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

என்னவேபிவ்விதமாய்க் கொளஹருள்ள
 பிரங்கியேபுலம்பியங்க நிரூக்கும்போது
 மன்னனும்லாலரசு நினிமேலேது
 மனமடியாய்த் தாமதித்தா லாகாதென்று
 வின்னமறமரக்கீளையைக் கையிற்கொண்டு
 மின்னவளின் விலங்குகளின் மேலே தட்ட
 வன்னமயில் விலங்குபொடி யாகவின்பின்
 மதிசெய்வாள் கடவுளைத் துதிசெய்வாளே.

திபதை-இம்-ஜெங்கலா ரூபகதாளம்
 கண்ணிகள்.

இறையேநீபெரியாயிறையானவாவரியாய் மறைவாய்வலைவரசக்கருணை செய்த	இறையே
தெடியால்நீவலியாய் நிறைவானவாகடியாய் அடியாள்லாலே டணையக்கருணை செய்	தெடியா
ஆதியேயபயம் அரிதானவாவயம் சோதிரலைத் துணையாகவாக்கிவை	ஆதியே
துன்னமெய்ப்பொருளே துணையானவுட்பொருளே மன்னன்லலை வரவருள்செய்குவாய்	துன்னு
கடவுளேபுகழோய்கண் கானொணுத்திகழோய் கிடனார்லாலுடன் மேர்த்தெனணைவைத்தருள்	கடவுளே
வல்லவாசரணம் வளர்வாகையாய்சரணம் கல்லலாலினை நானகாணச்செய்தருள்	வல்லவா
நீதாயகனை நிறைவானதாயகனை கோதைலாலெடும் கூடத்துணையருள்	நீத
தன்னைநேர்பொருளே தயவானவாரருளே என்னைலாலுட னின்புறக்கட்டுவாய்	தன்னை

தாதுயர் கொளஹரை வினாத்தல்.

விருத்தம்.

துதித்திவென்கொளஹர்பாலிற் றுணைகளாப்பாதுகாக்கும்
 மதித்திடற்கரியவாதி மார்க்கள்சென்றன்புகூர்ந்து

சுதித்தமேற்புகழார்பெண்ணே கைத்தளைமுதலா நீத்தே
இதத்தொழியிருப்பதென்னு வியம்புவாயியம்புவாயே.

திபதை-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மாதேபரிமார் குலமா	மணியே
ஏதென்றறியே மிதென	பணியே
பணியாமுடியேன் பணிவான	தம்மா
பிணியார்தனை போனதுபேசஞ்	கம்மா
கம்மாயிருந்தே சுகமான	தென
சிம்மாசனம் தினிற்சேர்ந்த	தென
என்னுவிதியே வெங்கள் பால்	தெரியோர்
துன்னுழியுஞ் சூதோ	வறியோம்
அறியோமரை யானனமாகியதும்	
வெறிநீங்கியே மாமணம்வீசி	யதும்
வீசுக்கணினீர் விலக்	கானதென
வாசங்களின்மேன் மயக்	கானதென
மயலான்முன னேரியும்வாடி	னதே
ஒயிலாகவிப்போ வொளிவாகி	னதே
ஆசும்வினையை துனக்கான	வம்மா
வாகாய்முடிப்போ மகிழ்வாய்சொல்	லம்மா

கௌஹர் விடையருளல்.

கொச்சகம்.

காவலனுரைக்கிரங்கிக் காவல்புரிந்தேயிலவின்
மேவுகின்றையொப்பவின் று விறிழந்தகாதியரே
தாவகன்றுசந்தோஷ சர்கரத்திலாழ்ந்தேனென்
ஆழியெனும்லாவிளவேந் தால்கேளிவ்வார்வனத்தே

தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதியரேசொலுஞ் சேதினைக்கேட்பீர்-என்றன்
தனைப்பிரியாமலேயெத் தினமுமருகிலுறுந்

தாதியரே

அதுபல்லவி.

ஊதுவினைசெய்தநீங்க னேதெனள்ளவவொரு
போதுவருமாவென்றெண்ணும் பாதகிதேவாலமிது

தாதியரே

சுரணங்கள்

வேதனையாயென்றையின்ற தாதையுன்னையோர்களென்றன்
 மேலுறுஞ்சினங்களெல்லாஞ் சாலவறிவீர்-படு
 பாதகமிதென்றுசற்றுஞ் சாதகஞ்செய்துமுற்றும்
 பாழில்சிறையாக்கவரும் பிழைபறிவீர்
 சாதனையோவித்தனையும் வாசனையோவெத்துனையும்
 பேதகமில்லாதவென்பால் தோதகம்வந்ததறியேன்

தாதியே

எவியபடியேவந்த நீவீர்களெல்லாமுவந்தே
 என்னைவதைசெய்துசரியன்னந்தந்தலீர்-என்றன்
 ஆவியைநிகர்க்கலாலும் பாவிகாள்பிரித்தலாலே
 ஆசைமீறுதென்றற்கு மொத்தாசைசெய்திலீர்
 மேவியமதிமடக்கோ தாவியசினத்தியக்கோ
 யாவையோவருகிலுறும் பாவையர்நீரறிகுவீர்

தாதியே

இத்தனைத்துன்பத்திலும்லால் பத்தினியல்லாதெவரால்
 கத்தரிகக்கூடுமென்றுரைத்தறிவீர்-ஒரு
 ஒத்தநிலையானென்பக் கத்திருந்தாலென்னின்பத்
 துத்தியானமீதினில்வந் துற்றதறிவீர்
 சத்தியமணாளனல்லா வித்தகைத்தனையொழிக்கவ
 இத்தரைஇல்லையென்றே சித்தமகிழ்ந்தேனடியேன்

தாதியே

ஆகையாலெனதுமன மோகையானதடிதின்ம்
 அஞ்சிடேனவற்கும்மினித் துஞ்சிடேன்பாராய்-மிரு
 வாகையேயெனக்குமதின் மாற்றம்பிதிர்மாதாருக்கும்
 வல்லவளைத்தானதைச் சொல்வதோநேராய்
 தோகையேயனநாயன்றன்னை வாகுடன்வணங்கினென்ன
 மோகலாலையுங்காண்பிப்பா னாகவுமருகிலுறந்

தாதியே

மறைவாய்நிற்கும் லாலாசனை கொளஹர்

ஆணையிட்டழைத்தல்

கொச்சகம்.

மின்னையாள் கொளஹரில் விதமுரைத்துத் தாதிகள்பால்
 மன்னவன்லால்லாலில் வாரியற்றுவாரிலையென்
 றன்னவனையேநினைந்திட டன்பின்பிகவேபுலம்புத்
 தென்னமழிவ்கின்னையைப்போற் சிலமொழியைவீள்புலவானே

திபதை-இ-ம்-முகாரி-மிசு தாளம்.

கண்ணிகள்.

எனைமறக்காதகண்	ஹானே	யுன்றன்
எழின்முகங்காட்டாய்	மணானே	
ஆனைதந்தைசிறைவைத்த	வாதையே	யுன்றன்
ஆனனம்பார்த்திதிடி	லேனையே	
இனிதாமதஞ்செய்ய	லாகுமோ	வயி
நிஷ்ப்பதஞ்சரதமி	தாசுமோ	
கனிவாயுரைமருந்	தல்லவோ	கண்முன்
காணாததுவும்பாவ	மல்லவோ	
உமதழகின்போரி	லானையா	யும
துத்தமியென்பேரி	லானையாய்	
தமதுசெங்கோல்பேரி	லானையர்	யுந்தத்
தாய்தந்தைபேரினு	மணையாய்	
நமதுகவலையெல்லாந்	திரவே	யுந்த
னாகியெனனுடன்	சேரவே	
எமதுமுன்வாராநாலே	சொன்னமே	ஆணை
யிடுவேன்பிகள்பேரி	லின்னமே	

விருத்தம்.

தலைவிகொளஹற் கடவுளையிவ் விதம்ப்போற்றிச்
 சத்தியஞ்செய் வேனெனவே சாற்றக்கேட்டு
 மலைவடைய வினிப்புரி : ற்றகாதென்றெண்ணி
 மரக்கிளையை யெறிந்தவுடன் மன்னன்றேற்றற்க
 கலையினக்கண் டுமோனைப் போலுந்தாயைக்
 கண்டுகான் முளைபோலுந் கனகவான்கண்ட
 விலைமகள்போ லுங்கொளஹர் லாலேக்கட்டி
 மேவினாள் பிரியாத வாவினாளே

திபதை-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

கண்ணி

(கொள) என்னுயிர்நாயகனே யிந்நாள்வரையிலுநீர்
 எங்கேபோயிருந்தீர்ரா
 இங்கொளக்கச்சொல்லீரே.

என்கொளனாளர்

கண்ணி-இம்-உம்-பொதி-ருபகதாளம்.

(லால்) கண்ணன்மொழிப்பில் கெள்ஹரேநானன்று உன்னைப்பிரிந்த
வகையேதார் இன்னமும்நானறியேன் விழித்தேதென்ன
னிலங்குங்கொலு மண்டபத்தருத்தேன்.

(கொள) இருந்திடுமலாலசெ பென்மீதுமோகங்கொண்டு
வருந்தினைதழுன்சொல்லுவீர்
மயிலாளென்சேதிசொல்கிறேன்.

(லால்) சொல்லதென்னவிழித்தேனான் னுருவத்தினதோற்றமல்லா
தொறுவேற்றுருவும் நல்விழிமுனைகண்டிடாததனானுன்றன்
காட்டம்பிரமைகொண்டாடினதே

(கொள) ஆட்டியபிரமையினை அன்னைதந்தையோரறிந்தே
வாட்டி னுரோமனகத என்சுண்ணாளர்
வகையொன்றுத்தொறிகிலேனே. என்சுண்ணாளர்

(லால்) ஒன்றிரண்டல்லப் பலனிதமாயெனக் குற்றத்திநீராயென்று
சற்றுணரா, தன்றுவா த்தியஞ்செய்யவந்தாரிது
வல்லவென்றுன்மய வென்றுரைத்தேனே.

(கொள) என்மீறல்மையல்கொண்டேன் என்பதுத்தருமமல்ல
என்பதைநினைத்திலிரோ என்சுண்ணாளர்
என்னையெனஞ்சொன்னார்களே.

(லால்) சொன்னதெல்லாக் கொளவழர்மின்னைத்தருவித் துன்முன்னே
தருகிறேன் வின்னமில்லா, மன்னேவிசனப்படாதே யென்ற
ரதுவான்கதிர்முனைபனிநேராச்சே.

(கொள) வான்கதிர்முன்பபனியோன் மதித்திரோயானை
சன்றிடுந்தாய்தந்தைமார் என்சுண்ணாளர்
எப்படிக்கேட்டிருப்பார்.

(லால்) கேட்டருள்வீர்விடை போட்டிசெயுமென் பிராட்டிதனையிவ
ணைகூட்டிவரசு, காட்டையுங்கண்மலைநாட்டையுமோர்
கடுகாயுமதித்திலன் தாயெயென்றேன்

(கொள) தாய்தந்தையுரலருத் தனியாயுன்மைவிடவும்
ஆயுமனமொறுத்தேன் என்சுண்ணாளர்
அதையெனக்கெடுத்துரைப்பீர்

- (லால்) எடுத்துரைப்பதென்னமயிலேயென்னையெத்தனையோவிதத்
தால்தடுத்தே, சுடுத்துரைத்துக்கலங்கியமுததுங்
காட்டுக்கெறித்தவிலவாச்சே
- (கொள்) நிலவாச்சுகென்றுரைத்த நேசமனோகரனே
நல்விடைவாங்காமலே என்கண்ணாளர்
நாடினீரோயாத் திரையை
- (லால்) நாடியநாட்டம்நிறைவேறவிடைநல்கினருன்சமுக்கஞ்சேர
காடுமலைகளினூடேயுனையென்றுங்
தேடிவந்தேன்கொளஹர்கண்மணியே
- (கொள்) வந்தவழியில்கள்ளர்வனவிலங்கிவைகளால்
சின்தைகலங்கினீரோ என்கண்ணாளர்
தினமென்னையெண்ணினீரோ
- (லால்) எண்ணுமுன்னெண்ணமுன்னணத்திருடரும நண்ணும்விலங்
குமென்கண்ணெதிரே, திண்ணங்கெடப்பய முண்ணச்செய்
தாலுந் தெரியுமோசொல்லென்கரிசுழலே
- (கொள்) தெரியாதென்றீர்சரியே தேவரீர்வழியீதில்
பரிஜாகியகேகருண்டே என்கண்ணாளர்
பார்த்திருப்பிரோசொல்வீர்
- (லால்) ஓகோமறந்துவிட்டேன்வரும்பாதையிலோர் பரிஹீராவெனும்
பெயரால், வாகாரரண்மனைக்குட்புகுந்தேன்
மிகுதாகந்தவிர்த்தினைப்பாறிடவே
- (கொள்) இளைப்பாறப்போனென்றஎன்பிராணநாயகரே
களைக்காளேவசப்படுத்த என்கண்ணாளர்
கண்டிருந்தால்விடுவாளோ
- (லால்) கண்டவளென்னைக்கலவிக்கிமுக்கவென்காதலிகொஹரைச்
சேர்வதல்லால், வண்டமையுங்குமுன்மாதேமறுத்தோர்
மடந்தையுடன்சேரமாட்டேனென்றேன்
- (கொள்) சேரவேமாட்டேனென்றால்செய்யுமந்திரத்தாலே
கோரஞ்செய்திடுவாளோ என்கண்ணாளர்
கொல்லாதகாரணமேன்
- (லால்) கொல்லாமலென்னுடன்புல்லெனச்சொன்னவை யெல்லாம்வி
லக்கியவல்லினால், வெல்வதரிதென்று மந்திரத்தால் மானின்
வேடமெடுத்திடச்செய்தாளே

- (கௌ) செய்யுமந்திரத்தாலேதிரியுமானுகின்றோ
 ஐயோவீதென்னபாதகம் என்கண்ணாளர்
 அதற்குப்பின்சேதிசொல்வீர்
- (லால்) பின்னிட்டொருவருடம்வரையும்வந்தவின்னமுறும்பிணையீக
 னுருவால், மன்னியகாடுமலைகள்வரைந்தர
 மாமிருகாதியோடேதிரிந்தேன்
- (கௌ) திரிந்தீரோமானுருவாய்ச் சேயிழையென்பால்வரவே
 வாந்திமுன்னுருவெடுத்த என்கண்ணாளர்
 வகையொளிக்காதரைப்பீர்
- (லால்) வகையொருநாளிலோர்மரத்திறங்கவந்தவிரண்டு பறவைகளா
 ல், ககைபெறச்சொல்லுஞ்சொன்முறைபோல்
 செய்ததான்சுயருடமெடுத்தீதன்
- (கௌ) வந்தவகையுமபட்சிவகுத்தவிபரங்களுஞ்
 சிந்தைநான்மகிழ்த்திடவே என்கண்ணாளர்
 செப்பிடவேண்டுகிறேன்
- (லால்) வேண்டுவதைசொல்லத்தூண்ட வேண்டாமிது வேலையல்லவ
 அதகாளைசொல்வேன், ஈண்டுரைப்பாயுன் சரித்திரத்தைப்பெ
 ண்டேனை யென்மனமென்றுக்குளிர்ந்திடவே
- (கௌ) என்மனமுன்மயலின்எரியாற்கருகிடவே
 ஜென்மமுள்ளவுமிந்த என்கண்ணாளர்
 சிதையினிலிருத்தினரே
- (லால்) சிறையைமீட்டியென்தேவியதாக்கவுஞ் சேரும்விபத்தைத்தவி
 ர்த்திடவும், அறையும்லாலரசிங்கிருக்கவுனக்
 கையமுண்டோவில்லைமொய்குழலே
 கௌஹரிந்தாதிகள் ஜவாஹரிமுஷாவிடத்துவருதல்.

விருத்தம்.

மக்கையாங்கொளஹர்லாலின் மலர்ப்புயந்தமுழும்போதே
 அங்குகாவலுக்கிருந்த வழியியதாஜிமார்கள்
 இங்கிதென்புதுமையென்றே யிதைஜகாஹரிமுஷாபாவில்
 சங்கையாயுரைப்பான்வேண்டிச் சடுதியிலேகிறாரே.

ஓரடித்தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதி,காளம்.

டல்லவி.

சடுகொரைய சே-முடர்-முடும் வுகிணையர

சரணம்.

ஏகினாரேவிரைவாய் வாருபெருகுங்கொஹர்
மோகலாலுடனேசை யோகஞ்செய்சேதிசொல்ல.

(ஏவி)

தாதிமார்க்கும் ஜவாஹி துஷாவுக்கும் சம்வாதம்.

கொச்சகம்.

சேதிசொல்லவேடிவந்த சேடியர்கள்வேந்தன்முனஞ்
சூதுடனேலாலரசன் தோகைகொஹர்மாளிகையில்
ஏதுவிதத்தாலேவங் துட்டதனைக்கட்டவிழ்த்தம்
மாதுடனேசேர்ந்த வகையனைத்துஞ்சொல்வாரே.

இந்துஸ் தானி-நஷுறா-தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ருபகதாளம்.

(தா) ஓமஹாராஜசதா கொளஹர்சிதாவேபாராய ஆகைசேதம்நேராய்.

(ஜ)	சேதமேதோ ஓ	பரி
(தா)	யாதோநீகான	சரி
(ஜ)	திதுக்கேதோ ஓ	பரி
(தா)	சாதிப்பேறுது	சரி [ட்போதே

(ஜ) ஏபரிமாதே விரைந்தோ துவாய்கைசேதமதே ஓதெல்கொல்வேனி

(தா)	போதலாம்பூ	வனத்தே
(ஜ)	ஏதுசொல்வா	வினத்தே
(தா)	மாதுகொஹ	ரிடத்தே
(ஜ)	வாய்த்ததென்னு	விபத்தே [யதம்

(தா) யாதுசொல்வோங்கொளஹர்பாலருந்தனை நூறியேசம்மாசனமேறி

(ஜ)	யாவாலாய	பரி
(தா)	கோவலாலாய	சரி
(ஜ)	நீவிர்பார்த்தீரோ	பரி
(தா)	நேரில்பார்த்தோமே	சரி [வான்

(ஜ) காவலாய்கீகிரொல்லாங்காவநிலேவீற்றிருக்கக்கள்ள நெவ்வாறுறு

(தா)	வந்தவாதேதா	விறை
(ஜ)	சொந்தமானோய்மெய்	யறை
(தா)	புந்தமீறேது	கறை
(ஜ)	சிந்திப்பிராக	குறை [னமன்

(தா) ஆயவெம்மோர்க்கியலாதாகவினுமமானமுன் அஞ்சிவந்தோதி

(ஜ)	ஒதியாங்காரண	மில்
(தா)	ஏதுசொல்வேம்பதி	சொல்
(ஜ)	தீதுலாமேதுவ	தில்
(தா)	பேதைக்காமோவிச	செயல்[தொடால்
(ஜ)	நாதிசார்கொளஹர் மாதாரமிழந்தேதிலர்பால்சார்ந்தணந்தாளோ	
(தா)	சார்வதற்கோசந்	தேகம்
(ஜ)	போவாலேரராலசெய்	சோகம்
(தா)	சுர்தலெம்மோர்க்கோ	பாகம்
(ஜ)	நேர்தல்தேவர்க்கே	யாகும் [ஓ

(தா) ஆதலால்தேவுகளாலேயடக்கியானுமனா ஆஞ்சொலெம்மாலேயே
 வாலரசனைவதைக்க ஜவாஹி றுஷாவானுப்பிய
 தேவகணம் வருதல்.

விருத்தம்.

சேடிகளுறைத்தமாற்றஞ் செவிப்புசூந்திடவேமன்னன்
 வாழிடச்செய்வாயென்று மகிபதிலாலச்சுட்டிக்
 கூட்டும்பகையார்தேவின் குழாங்களைநோக்கிக்கூற
 ஆடியேலால்தேடி யடர்படைதோன்றிற்றம்மா.

தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாரேதேவகணங்கள் வாலைவதைக்க.

வந்தா.

அநுபல்லவி.

வந்தாரேதேவகண முந்தாதுகொளஹர்மணம்
 கொந்தாடமாதினெணஞ் சிந்தாகுலத்தைபுண.

வந்தா.

சரணம்.

காசினியிலுள்ளவோ ரிராஜனைப்பேர்படைத்ததெந்
 தேசமதில்வந்தகொடி மோசனையிக்கணம ருபில்
 காட்டிடுமென்போர்கள்சிலபேர் உருப்படாமல்
 வாட்டிடுவோமென்போர்கள்சிலபேர் வாலினுடைய

கண்ணழிப்போமென்பாரும் புண்ணளிப்போமென்பாரும்
 மண்ணில்வைப்போமென்பாரும் விண்ணில்வைப்போமென்பாரும்
 கட்டுவோமென்போர்களொருபால் துண்டுதுண்டாக
 வெட்டுவோமென்போர்களொருபால் ஆயுதமுதுங்

கையாலநேகரையும் மெய்யாலநேகரையும்
மொய்யாலநேகரையும் எய்யாலநேகரையும்

கண்டந் துண்டமாகப் பண்ணுவோம் எதிர் த்தவரை
முண்டம்பிண்டமாகப்பண்ணுவோம் என்பாரொருபால்

காற்றாடிபோலச்சுற்றி மாற்றர்கள் பாலில்வெற்றி
தூற்றாதணியப்பற்றிக் கூற்றயவருவம்நெற்றிக்

கம்முடன்பிளப்போமென்பாரும் அழுதுவிம்மி
விம்மிடத்துளைப்போமென்பாரும் கண்டோர்களைல்லங்

காலொருபுறநடுக்க மேலொருபுறநடுக்கப்
பாலொருபுறநடுக்க வேலொருபுறநடுக்கக்

கத்தரிப்போமென்பொருசார் கொலைத்தொழிலை
உத்தரிப்போமென்பொருசார் அலைகடலொர்

கைக்கோமலைகளார் மிக்கீகாவுலகமொரு
தைக்கோமருதமோரா விக்கோவென்பார்கள்சிலர்

கல்லெறிருவோர்களொருசார் அம்பையிணக்கி
வில்லெறிருவோர்களொருசார் கேடகமொடு

கத்திசக்கரந்தோமரஞ் சத்திரமுடன்சாமரம்
பத்திரநீள்வாகைசரம் அத்திரமணிந்தேயுரம்

காண்கூரனென்பொருபால் எங்கேயெதிர்க்கும்
ஆண்வீரனென்பொருபால் இத்தாதிபல

காரணங்களேவிடைந்த தீராய்தேவகணங்கள்
ஏருறும்லாவினைக்கொல்லப் போருடன்சிறியெழுந்தேவந்தாரே

தேவகணங்களைக்கண்ட கெஹர் புலம்பல்.

தேவாரம்.

போராடத்தேவகண மொருமுகமாயாக்ரமித்துப்புழுக்கிநெஞ்சம்
பாராடவெக்கிரியுள் கிடுகிடெனநடுநடுக்கிப் பந்தாள்வாடச்
சீராடும்லாலரசன் சிரந்துணிப்பான்வேண்டிவகுந் தீமைகோக்கிக்
காராடும்லாக்குழலாள் கொளஹர்மனஞ்சலிக்காது கதறுவாளே.

தரு-இ-ம-இந்துஸ்தானி-தனாசி-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோகோலாவிளவேந்தே யினியாராலாயோ
அடர்பகை தான்போமோ.

அதுபல்லவி.

வையசமீதினிலுன்னோடு வர்ப்புவோமென்றிருந்தேன்
வந்ததேகரதுன்பமின்றேன்

ஐயோகோ

சரணங்கள்.

வாரிகாலேமுனைத்து வந்ததுபோலேகத்தி
மலர்ப்பொழிலேசுற்றி

விரசூரர்களாக மேலடர்ஐரோரேகத்தி
வேந்தேவிள்வாயோர்புத்தி

ஐயோகோ

சோதசெய்மாழுகச்சந் த்ரோதயத்தைத்தோகைதினந்
தோன்றக்கண்டாலோமனம்

பீதியெல்லாமகன்று பேர்ந்தொழியுமேயினம்
பேதையெற்காமேகனம்

ஐயோகோ

வருகுகெல்லாம்பரியுந் தேவுகளுமாதலாலே
மனம்பதறுதேலாலே

குரூரந்தசெய்தேநமைக் கொன்றதுதவிக்கோநம்பாலே
கூடுவாரர்லாலே

ஐயோகோ

பூவில்வாழ்வேமெனநான் பூரணமாநம்பினதோ
போச்சுகின்றோடிதோ

தேவர்தேவேயுன்னமானப் பொருளெல்லாதேதோ
செய்வைநன்றோதிதோ

ஐயோகோ

திபதை-இ-ம்-கரம்போதி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஏதுசெய்வேன்படைமடியாதோ

என்றன்

ஏன்னைப்படியாதொன்றுமுடியாதோ

லாலே

தீதிவ்விதந்தசெய்வானென் றறியேனே

தந்தை

செய்க்கினைக்குயிரிதி குறியேனே

லாலே

காரிகையென் தாய்மனக்கல்லரச்சோ

லாலே

சுருணைக்கண்பகைவாழு மில்லாச்சோ

லாலே

வாரிகாலேமுனைத்து வந்திடுமாம

போலே

மாபடைநம்மைவந்து விளையலாமா

லாலே

பொறுக்குதில்லெயன்மனம் புழுக்கிடாதோ

லாலே

பொல்லாப்படையெப்பூரி விழுக்கிடாதோ

லாலே

மறுக்கொன்மனத்தந்தந்தை மடியானே

லாலே

மறலியவனுயிர்க்குடியானே
தாயென் னும்பாவியின்னுமிருக்கிறானே
சஞ்சலம்பார்த்தும்மனம்பொறுக்கிறானே
கூடபரம்பொருளேகின்னபயம்
தேரன்றலுயிர்காத்தருள்கின்னபயம்

லாலே
என்றன்
லாலே
என்றன்
ஸீதம்

தேவகணக்களை வெல்வேனே கொஹரிடத்து.

லல்லரசன் விடைகேட்டுதல்.

விருத்தம்.

இவ்விதமாககொஹரி ரீரங்கியேபுலம்புக்கலை
செவ்வியலாலும்ந்தத் திருவனையானேநோக்கி
பெளவநேர்விழியாய்சற்றும் பயப்படவேண்டாமுந்தத்
தெவர்போற்கோடியின்னுஞ் சேர்கினுஞ்செகுப்பேன்காணே.

தரு-இ-ம்-ஜெங்கலா-மீசுரதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணேவிடையருள்மாளே தேவ
கண்மெலாம்பிணமாய்க் கணம்புரிவேன்

கண்ணே

அநுபல்லவி.

விண்ணேறுமானே விசனமேன்றேதனே
எண்ணுதெலலாமெண்ணி யேங்கிடுவானே

கண்ணே

சரணங்கள்.

கொறியினந்திரண்கூடினுமோர்
குட்டிக்காற்றுமோவிந்தமட்டிகளுயிரை
பறிபோகுகொடியிற் பண்ணவோவடிமை
முறிவாக்கவோபாரென் முனைத்திறமின்னே

புலிக்

கண்ணே

கடல்போலவருந்தேவகணத்தை
கலககடைதனில்மதகரியடர்வதுபோல்
ஆடலேறிமுடிவா யழிக்கவோகசக்கி
வடித்திடவோசித்திர வதைபுரிந்திடவோ

யேவெண்

கண்ணே

பஞ்சிதக்கோடிகூடினுமோர்
பூசுஷ்ப்பூரணப்பசுக்கதிர்மதியாமோ
வஞ்சியேமனதையஞ்சவிடாதே
கெஞ்சியுன்பாதமே தஞ்சமென்பார்கள்

பூர்வ

கண்ணே

கொளஹர்சொல்லல்.

கலிவிருத்தம்.

புவராஜனுரைத்தவையோர்ந்துபரி
நவமா தமயங்கிகலிந்துவரும்
பவநேர்படையற்பமதன்றுவெல்ல
அவமேயெனவங்கண் கலுழந்தனளே.

லாலரசன் மரக்கினையின் மகிழையால்

தேவகணங்களை வெல்லுதல்.

கொச்சகம்.

ஓலமிடிகொளஹ லுளத்தேறுவானியற்றுஞ்
சாலபரிகாரமெல்லாஞ் சாகரத்திவிட்டபுளி
போலவவமாகக்கொண்டு வந்தபுதுமைத்தருவின்
கோலதனையேகரத்திற் கொண்டாடிக்கொண்டானே.

விருத்தம்.

கொண்டமரக்கினையதனைநோக்கிராஜன்
கூர்படைகொண்டெதிர்ந்தேவின்கூட்டமெல்லாம்
மண்டலத்தினுண்முழங்கால்பதிந்துநாடி
வந்துபணிமுடியாதமரக்கத்தோடு
கண்டமிசுரங்களிலேதனையும்பூண்டு
கனவருத்தமதின்முழிக்கவலைகொள்ளத்
திண்டிமாமுனதுபெருமகிமைதோன்றத்
திரென்றூன் தீர்த்திமிப்போரென்றானே.

ஐவாஹி றுஷா கொளஹரை

லாலரசனுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுக்கிறதாக
புறுதிவாக்களித்துத் தேவகணங்களை மீட்டல்.

விருத்தம்.

சொன்னபடிமரக்கினையின்மகிமையாலே
சூழ்த்தகனிகேதவுகட்கவவிதமேயாக
மன்னவனும்ஐவா ஹி றுஷா கலங்கிவேறு
வழிகைகளைறியாமல்லாலேநோக்கி
வன்னமுறாதேவுகளைக்காப்பாயாகின்
மின்னிடைபாழ்கொஹர்தனைவிவாகஞ்செய்தே
உணைடத்தலளித்திமிவேனுண்மைகொள்ளென்
சேருதினான்சினமதனைபூதினானே.

விருத்தம்.

பரிக்கதிபதியில்வாறு பகர்ந்திடலாலும்ந்த
மரக்கிளை தன்னேநோக்கி மன்னன்வேண்டுவதால்முன்பேபால்
வருத்தஞ்செய்யாதுகாப்பா யென்னவேவருத்தம்நீங்கிக்
கருத்தினின்மகிழ்வாய்தேவ கணமெலாம்ண்டதன்றே
லாலரசனுக்கும் கௌஹருக்கும் மணம்புரிதல்

விருத்தம்.

தேவகணமீண்டிவேபரியிராஜன்
திருவனையகௌஹரையஞ்சிறப்பின்பிக்க
ஆவியெனும்லாலரசன் றனையுங்கட்டி
யவாவுடனே தமுன்யபினமைச்சைநோக்கிக்
காவலர்களனைவரையும்வரவேசெய்திக்
கடிநகரமுழு துமலங்கரிக்கவேண்டுந்
கோவையிதழ்ப்புதல்விமணக்கோலமென்று
கூறினான்சந்தோஷமீறினானே.

கூறுபதியோடுதெருவாதிபதியாவுயிடுகோலமதுசெய்
தாறுசுதையோடுகனியோதுசுதைசாதநனியாகவருளி
வீறுபதிலால்பவனிவீதிவதியாகவரவேபரிகள்வா
கூறுபதிகௌஹர்நிதியாதிபதிவோடருகிலுற்றனரோ,
வந்தணிநிறைந்தவெழிலித் துமுக்கந் தரியுமாரணைய
தந்தணிநிறைந்தமனமுந்தகுதியுந்தருதயாளவரசம்
அந்தரணியுந்தணரியுந்தவிசுருந்தெனவிருந்தனரெழின்
மந்தரமதுந்தரணியும்புகழ்மணந்தனைவனைந்தனரோ,
இத்தகைமணத்தினைமுடித்திருவரைத்தனியிருத்தியினானுன்
அத்தமதனிற்சிறுமியத்தம்தமைத்தரியிருக்குமளவும்
உத்தியொடிருப்பிரொனத்தமிழ்வத்தனவனுற்றனர்களால்
மொத்தமுபயத்தினிருபத்தினமத்தியெனமுத்தமுறவே.

லாலரசன்தன்னூருக்குப்போக ஜவாஹிறுஷாவிடத்தில்

விடைகேட்கல்-

விருத்தம்.

மண்டலநாளங்கிருந்தமணமகள்சம்மதமறிந்தமன்னன்லாலும்
வண்டலம்பும்புயராஜமாதுலன்பாலுதித்துமுகவாட்டத்தோடு

முண்டகத்தாள் வணங்கி மூர்விட்டுவெருநாளானமுறைபாலெற்கு
விண்டருள் வீர்போகவிடைமின்னிதையாள் சசிதமெனவிளம்பினுணே

ஐவா ஹி ஹுஷா தன்மனை வியுடனீயோசித்து விடையருளல்.

கவிவிருத்தம்.

மருமான் சொல்செவித்து மைமன்னிடவே
பெருமானகம்பே துறவேவருந்தித்
திருமானையாகிய தேவியெனும்
ஒருமானையழைத்தவனோ தினனாள்

கழிநெடி லடி லாசிரிய விருத்தம்.

சொல்லு ஐவா ஹி ஹுஷா வுந்தீ தனியுமாலோசித்துத்துயரால்வாடி
கல்லென்ற லுங்கணவன் புல்லென்ற லும்பு ஷன்சாண்பிரென்று
தொல்லுலகர்வசனமுளதெனத்தேநாநுதநிப்பதனால் சுகமில்லென்று
வல்லிகொள ஹருடன்லாலும்போகமனஞ்சமமதித்துவழுத்துவாரே.

ஐரெமதுபொக்கிஷதாரிவர்களுக்காமிரத்தினங்களைநித்தம்பூணும்
ஐர்முடன்வேண்டி திரவியம்மா திப்பட்டுடைகளவினல்தும்
வீரமுறந்தேவகணங்காள் கூடப்பணிவிடைக்காய்மேவுமென்னத்
திரமுறமரசுசொலியாகாயவிமானமொன்றுஞ்சிறப்பினீந்தான்.

லாலரசனுங்கொள ஹரும்பிரயாணமாசுதல்.

விருத்தம்.

இத்தனையும்பெற்றமணமகன்மகளை மிருவர்களுமெழுந்துபோற்றி
பத்தியுடன்வணங்கிவிடைவாங்கிவிமானத்தேறிப்பதியவிட்டுக்
சுத்துகடலெனதேவகணஞ்சுமுயரத்திரையாய்க்கடி திற்சென்றார்
நத்துமிருபங்களாநாட்டினைச் சேரஹுஷாமைநாடியம்மா.

லாலரசன் ஹீராப்பரியிடத்துவருதல்

விருத்தம்.

வந்திடுமவழியில்ஹீரா வாழ்பதியித்ததாலே
முந்திமானுருவாச்செய்த மீமாகினிமோசமான
மந்திரமெல்லாமிந்த மரக்கிளைமகிமைபாலே
நந்திடச்செய்வேனென்று நாடியேயிறங்கினுணே.

லாலரசனக்கும் ஹீராப்பரிக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

நாடிவந்து ஹீராவைவிரித்துகொளஹர்
நங்கையுறும்புகிசெகவுகனலாகா

மாடிவரும்பரி கனிஞன்முதன்மையென்றே
 டனேந் துசுகமனுபவியென்றைநந்தகாலேப்
 போடியிணக்கெனெனமான்வேடமாக்கிப்
 போவனத்திலென்றுவிட்ட புலைச்சியேநான்
 தேடிவந்தபரிக்கரசியிதோபாரென்று
 சிறிஞன்மொழிக்குமொழிகூறினே.

திபதை-இ-ம்-இந் துஸ்தானிஜஞ்சோட்டி-ரூபகநாளம்.

கண்ணிகள்.

லா	பாதகிராணுவந்த பாரியைஹீரா பற்றலாகாதென்றுரைத்தாயலஹீரா	பரியே பரியே
ஹீ	ஆகிடாதென்றேயுரைந்கெனகற்கென்னு அந்தயின்னாளுள்வசமாகினுமென்னு	லாலே லாலே
லா	மின்னனாளாசையைவிட்டேயடிஹீராப் மேவுமென்றேடுடென்றுரைத்தாயலஹீராப்	பரியே பரியே
ஹீ	அல்லவோகொள ஹரினும்அகிகரோஹீரா ஆயினுமணையளிதி அவசியம்பேவன்மீம்	லாலே லாலே
லா	வேண்டிடாகீயெனைமான்வேடமெடுத்தே மீளொணுககானகத்தல்மேவென்றாய்ஹீராப்	பரியே பரியே
ஹீ	மேவிடாதென்னிடம்நீவிருப்புறுவாவென வேண்டிமென்னெண்ணமெல்லாம்போச்சுகதோவீணு	லாலே லாலே
லா	வினிஹீராவேயினிமேலென்னசெய்வாய்ப் வீரமெல்லாம்பிதுநாவாச்சுகோஹீராப்	பரியே பரியே
ஹீ	ஆச்சுகதோவாறிபதீமுழுகிடச்செய்தாய் அஞ்சிடாதேவசைக்காளாக்கீணையல்லோ	லாலே லாலே

லாலரசன் ஹீராவைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது

ஹீராசெய்தமந்திரத்தால் லாலரசன்மயங்கிப்புலம்பல்.

விருத்தம்.

என்றுபலபலவாராய்க்கொடியபரியொடுரையெடுத்தக்கூறி
 மன்றலணிபூந்குமுலாள் கொ ஹரும்லாலரசம்விமானத்திலேறி
 வென்ற்புறந்தேவகணஞ்சூழ்ந்துவரமீயிசையேவிரைந்துதங்கள்
 சோன்றிகழ்நபதியஹ-ஷாமதைநாடிச்செல்கின்றபோதுலம்மா
 ஏகுவதையோர்ந்துபரிஹீராவின் விழிகொணருப்பெனவேசேந்து
 வாகுபெறுலா லுடனத்தேவகணமனைத்தும்வெறிமயக்கங்கொண்டே

புகழிழந்தந்தரத்திலையவொருமந்திரத்தையோ தவன்றோர்
ஆகுலங்கொண்டுழலுபவராஜவள்ளன்மனம்புழுங்கியலறுவானே.

திபதை-இ-ம்-காம்போதி-திசுரதாளம்.

கண்ணிகள்.

நகென்றேகொடும்பாதகிசெய்ததென்னமாயமேதோ
சகாயமிதோவுபாயமேதோ-வறியேன்'

ஏகனேஏகனேஏகனேஇடர்-விர்ப்பாயிறையே

மா திரத்தித்தவேதனைசெய்யவந்துதேதமனமுங்

கொடுஞ்சினமுமுரண்டினமு-ரிக் காலம்

வாய்த்ததோவாய்த்-தோவாய்த்ததோவறிகிணைநிறையே

பதர்காளியெண்ணத்தைத்தவிர்த்தப்பாங்கினுல்லவா

துயர்சொல்லவாயிலெவல்லவாதசெய்தாள்

பாரியாள்பாரியாள்பாரியாளுடனெனையும்மிறையே

மிதரபேதஞ்செய்தோர்க்கக்கெடுதிமீளுமென்றமொழி

யிப்போதல்வழிவராதவழியறியேன்

யிஞ்சுதேயிஞ்சுகே-யிஞ்சுதேதுயரென்செய்வேணிறையே

மா-னுருவங்கொண்டேவனமதில்வாடவும்புரிந்தா

ளினந்தெரிந்தான்மனம்பொருந்தாதநீவி

ம-யமேமாயமேமாயமேயிவ்வாதையெல்லாமிறையே

பா-னுமென்பரிவாரமுமிந்தவர்குலம்பெறவே

கிணைவறவேமயலுறவேவிதியாய்

ஆச்சுதோ-ஆச்சுதோ-ஆச்சுதோஎன்னசெய்குவேணிறையே

ஐம்புலத்தடங்காசதானந்தானுதியேபதியே

சூணகிதிடெகிதக்திதியேபாமே

ஆதியேஆதியேஆதியேயருள்புரிவாயிறையே

கம்புமேழக்கிவ்வம்பரத்திடர்நண்ணிடாதபயம்

பரித்தியங்குவிர்த்துபயத்தவிர்த்தாள்

நாயகநாயகநாயகநாயகநலம்பெறவுயிறையே

லாலரசன்-துயர்நீங்கி-ஹீராவைவென்று

தன்கேசத்தைநாடிப்பீரயாணப்படுதல்.

விருத்தம்.

மதிமயங்கிப்புலம்புயுபவராஜவள்ளன்

உல்லவனைவணங்குகின்றமுகையென்றும்

அதியியங்குந்தருமலர்ப்பூங் கொம்போக்கி
 யகன்றிடவுநமதுதயர் பரிவாரங்கள்
 மதிநயங்கொண் முகத்தினிறங்கருமையாகி
 வளர்குழலுமுக்குமறுப பட்டேயிந்தரன்
 யதிவயங்கச்செலவொண்ண விதழிப்போதிற
 பண்ணென்றான்கொள ஹர்மனக் கண்ணின்றானே.

இதுவுமது

தருவலர்ப்பூங்கிளைமகிமை யதனால்ஹீராத்
 தவளமதிமுகங்கரிய நிறமேயாகி
 மருவலர்கூந்தலுமுக்கு மறுப்புண்டாக
 மனமுறுகிநாணிமனை யகத்தடங்கத்
 திருவனையகொளஹரென்னுத் தேவியோடு
 சேனையுடைசூழ்வெய முரசமாப்பக்
 கருணைவிழிலாளரசன் சுதேசமேகக்
 கருத்திட்டாள்வாகணியல் தரித்திட்டானே.

மகன்வரவையறிந்த சம்ருத்ஷா எதிர்கொண்டழைத்தல்.

விருத்தம்.

தரித்தபுகழ்லாலரசன் றுயரகலச்சேனைபுடைதரவெழிந்தே
 அரித்தடஞ்சூழ்பங்காளத்தலுஷாமினருகடுத்தங்கிறங்கவன்பு
 பெருத்ததந்தைசம்ருத்ஷாவறிந்தாமனமகிழ்ந்தொகிவேபிலங்குமரத்
 அரித்தவிசின்மீதேறிப்புறப்பட்டார்பரிவாரசகிதமம்மா [

லாலரசனுங்கொளஹரும போற்றிசெய்தல்

கலிவிருத்தம்.

தந்தையொடுமந்திரிபலதானைபுடைசூழ
 மைந்தனூறுமெல்லைவரவள்ளலிளவெந்தும்
 இந்துமுககொளஹருமெழுந்தடிபணிந்தே
 எந்தையேநீரென்றுமெமைக்காத் தருள்கவென்றான்

சம்ருதுஷாமகனையுமருமகளையும்வாழ்த்தி
 யழைத்துக்கொண்டுதன் னூருக்குவருத்தல்.

கலிவிருத்தம்.

மன்னிவையுணர்ந் தூநரிவாழ்த்திமகனோடு
 யின்விடைபின்கொளஹரைவிமானமதிலேற்றித்

தூண்னுமிருசேனைகளுகு குழுவெழுந்தேவாழ்
தன்னகரைநாடிநடந்தா தகுதிபோட்டி.

லாலரசனும்கொஹரும் நகரப்பிரவேசமாதல்

உலாத்தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ரூபதநாளம்.

பல்லவி.

வலினவேந்தஹம் ஷாமினிவேகொஹர்
உங்கையுடனாலா வரழங்கார் எழில்

அநுபல்லவி.

சரலவேபோனபொருள்கைக்குவந்த
நகையேபோல்சம்ரூதுஷாவும்னைவியுள்
கொமைதாயவர்பாலன்வரக்களி கொண்
டாடிடவேபூரார் கண்டாடிடவேசிரார்

லாலின

சரணங்கள்

மின்னுமொளிநவரத்தசிம்மாசனமீதினில்கொஹரும்லா லும்நல
மேவாவிருப்பப்பொன்னும்பூவுமள்ளியேவிசியெறிவரெப்பாலும்
தூண்னுமிருபுறம்யானேசேனைபலகுழுவும்த்திரிமார்க்கள் புடைவர

வன்னமயிலெனக் கன்னன்மொழிபயில்
மாதார்உனஞ்செய்திடப்
பாதார்திடெனஞ்செய்திடும்

லாலின

பேரிகையாதிமுரசங்களார்த்திடப்பீலிக்கொடிருடைதூண்னப்பெரும்
பீசாம்பாக்கேதனம்விண்மறைக்கப் பிறங்கும்வெண்சாமரமன்ன
ஆரியர்வேதியரசிவழங்கிட ஆதுலர்க்குத்தனவர்க்கம்பெருகி

ஊரவர்மேன்மேலா நந்தங்கொண்டாடிட
உற்றருறன்முறையார்களி
பெற்றாடிடநறையாப்புய

லாலின

தோரணவீதிகடோறுநறமலர்த் தொங்கலுறுப்பத்தடைடி-மிகு
தூங்கமுடன்வாழைதொங்குநுகுகினஞ் சூழநிரைத்தணியீட்டிப்
சூரணகும்பபிடைக்கிடைதாபித்தப் பொன்மடமேலுப்பரிசையிலே

காமதோடசை கேதனம்வம்மெனக்
கயலாலேடு நயதேவியைத்
நயவாய்ப்பல்கண்டெழிலார்த்திட

யலக்

லாலின